

הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבֻעָתִים. כִּדְין (זכרים יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יָמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק אחר מות

(ויקרא טז) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֶחָרִי מות שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן וְגַוּ. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. רְبִי יְהוּדָה אָמַר. כִּיּוֹן דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה. אָמַאי זְמָנָא אַחֲרָא וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ. דָּהָא בְּמַלְוִילָא קָדְמָה סְגִי. אֶלְאָהָכִי תַּגִּינֵן. כתיב. וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶלְאָיו. וכַּתִּיב. (שמות כד) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עַלְהָא אֶל יְיָ. וְהָא אוֹקְמוֹתָה מֶלֶת. דָּהָכָא דָּרְגָא חַד. וְלֹבֶתֶר. דָּרְגָא אַחֲרָא. אוֹפֵה הַכָּא. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּרְגָא חַד. וְלֹבֶתֶר וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָּבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךְ. דָּרְגָא אַחֲרָא. וְכֹלָא. בְּחֵד מַתְקָלָא סְלִקָּא. וְמַן שְׁרַשָּׁא חַד כֹּלָא אֲתָה בָּרָךְ.

אֶחָרִי מות שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן. רְבִי יִצְחָק פָּתָח. (תהלים ב) עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא וְגִילּוּ בְּרַעַדָּה. וכַּתִּיב. (תהלים ק) עָבָדו אֶת יְיָ בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרַנְבָּה. הַנִּי קָרְאִי קְשִׁין אַהֲדָדִי. אֶלְאָהָכִי תָּאָנוֹ. עָבָדו אֶת יְיָ בִּירָא. דָּכְל פַּולְחָנָא דְּבָעֵי בָּר נְשָׁלָמָה קְמִי מְאִירָה. בְּקָדְמִיתָא בְּעֵי יִרְאָה. לְדַחְלָא מְגִיהָ. וּבְגִין דַחְלָא דְמְאִירָה. יְשַׁתְּפָח

לבדת דיעביד בחזרותא פקיד אורייתא. ועל דא כתיב,
 (דברים י: ז) מה יי' אליהיך שואל מעמך כי אם ליראה.
 וגילו ברעהה. דאסיר לייה לביר נש למחדדי יתר בעלמא
 דין. האי במלוי העלמא, אבל במלוי האורייתא
 ובפקידי דאורייתא, בעי למחדדי. לבדת, ישתכח בר נש
 דיעביד בחזרותא פקיד אורייתא. כתיב, עבדו את יי'
 בשמחה.

רבי אבא אמר, עבדו את יי' ביראה. (דף נ"ו ע"ב) רוזא דמלחה
 הויא, עבדו את יי' ביראה, מה יראה הכא. אלא
 כמה דאוקימנא, כתיב, (משל אי) יראת יי' ראשית דעת,
 וכתיב, (תהלים קי) ראשית חכמה יראת יי'. יראת יי',
 קודשא בריך הוא הבי אקרי. רבי אלעזר אמר, עבדו
 את יי' ביראה, מאן דבעי לעובד פולחנא דמאייה, מאן
 אחר שاري, ובאו אחר יכון פולחנא ליחדא שמא
 דמאייה. הדר ואמר ביראה, ביראה הוא שירותא,
 מפתתא לעילא. (תא חזי בני אהרן האי אוקימנא וזה אתרמר מלחה)

תא חזי, מה כתיב הכא אחריו מות, ולבדת דבר אל
 אהרן אחיך וגוי בזאת יבא אהרן, אלא מפאון,
 שירותא לאזהרא לכחני, כל מאן, דבעין לאזהרא
 בהאי זאת, ודא היא יראת יי'.

דבר אחר. אחר מות שני בני אהרן. רבי יוסי אמר,

אחרי מות נְדָב וְאַבְיוֹן, מִבְּעֵי לֵיה, מַאי טַעַמָּא
שְׁנִי בְּגַי אֶחָרֶן, וְהָא יַדְעַ דְּבָנוֹי הָוּ. אֶלָּא הֲכִי תָּאָנָא,
דַּעַד כְּאֵן לְאוֹ בְּרִשׁוֹתֵיהַ קִיִּים, אֶלָּא בְּרִשׁוֹתָא
דְּאָבוּהָן, וּבְגַיְן כֵּה, בְּקָרְבָּתְּכֶם לְפָנֵי יְיָ וִימָוֹתָה, הָאִינְנוֹ
דְּחַקְוּ שְׁעַתָּא בְּחֵי דְּאָבוּהָן, וּכְלָא הָוָה, בְּגַיְן הָהָוָא חֹבָא
דְּעַבְדוּ, דְּכַתִּיב (במדבר ג) בְּהַקְרִיבָם אַשׁ זָרָה. דְּתָנִיא, בְּאַתָּר
חַד, כְּתִיב בְּהַקְרִיבָם אַשׁ זָרָה, וּבְאַתָּר חַד כְּתִיב,
בְּקָרְבָּתְּכֶם לְפָנֵי יְיָ. וְהָאֵי וְהָאֵי הָוָה, וּבְגַיְן כֵּד כְּתִיב הַכָּא
בְּגַי אֶחָרֶן, וּכְתִיב בְּקָרְבָּתְּכֶם.

(תָּאָנָא) אמר רבי חייא, יומא חד הוינו איזיל בארחה,
למייה גביה דרבי שמואן, למייף מגיה פרשתא
דפסחא. ערעית בחד טורא, וחמיינא בקייעין גומאין בחד
טינרא, ותרין גובריין בה. עד דהוא איזיל, שמענא
קלא דאיונן גוביין, ויהו אמרין, (תהלים מה) שיר מזמור
לבני קרח גדול יי' ומהל מאד וגוו'. Mai שיר מזמור.
אלא הֲכִי תָּאָנָא מִשְׁמִיה דָרְבִי שְׁמָעוֹן, שיר דאייהו כפול,
שיר דאייהו משובח משאר שירין, ועל דאייהו משובח
משאר שירין, תרין זמנין אטמר ביה שירתא, ובין (תהלים
ცב) מזמור שיר ליום השבת. פהאי גוונא, (שיר השירים א) שיר
השירים אשר לשלה, שירתא לעילא מן שירתא.
שיר מזמור, שירתא דקונדשא בריך הוא, דקא מזמרי

בְּנֵי קָרְחָה עַל אַיִבּוֹן דִּיתְבִּי, עַל פִּתְחָה דְגִיהָנָם. וּמְאָן אַיִבּוֹן, אֲחֹהוֹן דְאַיִבּוֹן דִּיתְבִּי בְּתְרָעִי דְגִיהָנָם. וּעַל דָּא, שִׁירְתָּא דָא בַּיּוֹם שְׁנִי אָתָםְר. קְרִיבָנָא גְּבִיְהָוָה, אָמִינָא לְהָוָה, מַאי עַסְקִיְיכּוּ בָאָתָר דָא. אָמָרוּ מַזְבָּנִי אָנוֹן, וְתַרְיִי יוֹמִי בְּשִׁבְתָּא, בְּדִילָנָא מִישְׁוָבָא וּנְעָסָק בְּאוֹרִיְתָא. בְּגַין דָלָא שְׁבָקִין לָן בְּנֵי נְשָׂא, כָל יוֹמָא וַיּוֹמָא. אָמִינָא וּפְאָה חֻולְקִיכּוֹן.

תו פִּתְחָה וְאָמָרוּ. בְכָל זָמָנָא דְצִדְיקִיא מִסְתָּלָקִי מַעַלְמָא, דִינָא אָסְטָלָק מַעַלְמָא, וּמִיתְהָוָן דְצִדְיקִיא מִכְפְּרָת עַל חֹבֵי דָרָא. וּעַל דָא פְּרִשְׁתָא דְבָנֵי אַהֲרֹן, בַּיּוֹמָא דְכִפּוֹרִי קְרִיבָנָה, לְמַתְהָוִי כְּפֹרָה לְחֹבֵיהָוָן דִיְשָׁرָאֵל. אָמָר קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אַתְעַסְּקוּ בְמִתְהָוָן דְצִדְיקִיא אַלְיָוָן, וַיְתַחַשֵּׁב לְכוּ כְאָלו אַתָּוּ מִקְרָבֵין קְרִבָּנִין בְּהָאֵי יוֹמָא לְכִפּרָא עַלְיִיכּוּ. דְתַגְנִינָן, כָל זָמָנָא דִיְשָׁרָאֵל יְהוָן בְּגָלוֹתָא, וְלֹא יְקַרְבֵּן קְרִבָּנִין בְּהָאֵי יוֹמָא, וְאַיִבּוֹן תְּרִין שְׁעִירִין לֹא יְכַלֵּין לְקַרְבָּא, יְהָא לְהָוָה דְכְרָנָא, דְתַרְיִי בְּנֵי אַהֲרֹן, וַיְתַפְּפֵר עַלְיִיהָוּ.

דְהַכְּבִּי אָוְלִיפְנָא, דְכַתִּיב, (בְּמִדְבָּר א) וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי אַהֲרֹן הַכְהָנִים וְגַוּ. וּכְתִיב, הַבָּכָר נְדָב וְאַבְיָהוָא אַלְעָזָר וְאִתְמָר. וְאַלְעָזָר וְאִתְמָר מִבְעֵי לֵיה, מַהוּ אַלְעָזָר וְאִתְמָר. אַלְא שְׁקוֹל הַוָּה אֲבִיהוָא פְּתַרִי אֲחוֹוי. וּנְדָב כְכָלָהוּ.

וְאֵית דָמַתְגִי (לה אֲפָכָא) הַבָּכֶר נְדָב, דָא בְּלַחֲזֹדֹוי, וְאַבְיהָוָא
בְּלַחֲזֹדֹוי, וְכָל חַד אַתְחַשֵּׁב בְּעִיגִיה, פְתֻרוּיִיהָו,
כְאַלְעֹזָר וְאִתְמָר. אַבָּל נְדָב וְאַבְיהָוָא בְּלַחֲזֹדִיהָו,
שְׁקוּלִין הוּוּ לְקַבֵּל שְׁבָעִין סְגָהָרִין, דְהַוו מְשַׁמְשִׁין קְמִי
מְשָׁה. וּבְגִין פֶה, מִיתְתַּהֲוָן מְכֹפְרָא עַל יִשְׂרָאֵל. וְעַל דָא
פְתִיב, (וַיָּקָרָא ז) וְאַחִיכָם כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָכוּ אֶת הַשְּׁרָפָה.
וְאָמָר רַבִי שְׁמַעוֹן, הַבָּכֶר נְדָב, כְלוֹמָר, הַהְוָא, דָכָל
שְׁבַחָא וַיָּקָרָא דְלִילָה (מה שְׁמִינָה). נְדָב וְאַבְיהָוָא, עַל אַחַת כִּמָה
וּכִמָה, דְהַגִּי תָרִי, לֹא אָשְׁתַכְחוּ כּוֹתִיָּה בִּישָׂרָאֵל.

וַיַּדְבֵר יי"י אֶל מְשָׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנִי בְנֵי אַהֲרֹן. רַבִי (ד"ה נ"ז)
ע"א) חִזְקִיהָ פָתַח וְאָמָר, (ישעיה כת) לְכָن כְה אָמָר יי"י
אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְדָה אֶת אֶבְרָהָם וְגו'. הָאֵי קְרָא
קְשִׁיא, לְכָנ כְה אָמָר יי"י אֲשֶׁר פְדָה אֶת אֶבְרָהָם מִבְעֵי
לַיְה. מַאי, כְה אָמָר יי"י אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְדָה אֶת
אֶבְרָהָם.

אֶלָא הָא אַוְקָמוֹת וְהָא אַתְמָר, דַיְעָקָב פְדָה אֶת אֶבְרָהָם
וְדָאי. דְבַהְהִיא שְׁעַטָּא דְנַפְלָ בָגָו נָוָרָא דְכַשְׁדָאי,
דָנו דִינִיה (ס"י וַיֹּאמְרוּ קְמִי קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, בְגִין מַאי יִשְׁטוֹב הָאֵי, זְכוֹת אַבְהָן לִית
לַיְה. אָמָר לַיְה, יִשְׁטוֹב בְגִין בְנֵי, דְהַבִּי תְנֵיא, בְרָא מַזְבִּי אֲבָא). אָמְרוּ, הָא
יְשַׁמְעָל דְנַפְיקְ מַגִּיה. אָמָר קֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, הָא
יְצָחָק, דִיוֹשִׁיט קְדִילָה עַל גַבִּי מַדְבָחָא. אָמְרוּ, הָא עָשָׂו

דָּנְפֵיק מִגִּיה. אָמֵר, הֲא יַעֲקֹב, דָּאִיהוּ כּוֹרְסִיא שְׁלִימַתָּא,
וְכֹל בְּנוֹתֵי שְׁלִימַין קַמָּאִי. אָמֵר, הֲא וְדָא בְּזִכּוֹתָא דָא
יִשְׂתַּזְיב אָבָרָהָם הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, אָשָׁר פְּדָה אֶת
אָבָרָהָם.

לֹא עַתָּה יַבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנֵיו יַחֲרוּ כִּי בְּרָאֹתוֹ
יְלָדָיו מְعָשָׂה יְדֵי בְּקָרְבָּו יַקְדִּישׁוּ שְׁמֵי. מַאן אִינְנוּ
יְלָדָיו מְعָשָׂה וְגוּ. אַלְיָן אִינְנוּ, חַנְגִּיהֵ מִישָׁאֵל וְעַזְרִיהֵ.
דָּאָפְּילָו גַּרְמִיהֵו לְגַו נַוְרָא יַקְדִּשָּׁתָא לְקַדְשָׁא שְׁמִיה לֹא
עַתָּה יַבּוֹשׁ יַעֲקֹב מֵאַיִלְעֵי הַכָּא יַעֲקֹב, וְהָא בְּתִיב, (דְּנִיאָל
וַיְהִי בְּהָם מַבְנֵי יְהוּדָה דְּנִיאָל חַנְגִּיהֵ מִישָׁאֵל וְעַזְרִיהֵ.
בְּנֵי יְהוּדָה אַקְרָיוֹן, וְבְגִין כֵּד לֹא עַתָּה יַבּוֹשׁ יְהוּדָה מַבְעֵי
לִיהֵ, מֵאַיִלְעֵי לֹא עַתָּה יַבּוֹשׁ יַעֲקֹב.

אַלְאָ הַכִּי תַּגְבִּין. בְּהָאִי שְׁעַתָּא דְּאַתְכְּפִיתָו, לְמַנְפֵל
בְּנוֹרָא, כֹּל חַד אֲרִים קְלִיָּה וְאָמֵר, גַּבְּיָ כֹּל אִינְנוּ
עַמִּין וּמַלְכִין וּאֶפְרַכִּיא, חַנְגִּיהֵ אָמֵר, (תְּהִלִּים קִיחָ) יְיָ לֵי לֹא
אִירָא מָה יַעֲשָׂה לֵי אָדָם יְיָ לֵי בְּעֻזָּרִי וְאַנְיִ אַרְאָה
בְּשׁוֹנְאִי טֹב לְחִסּוֹת בְּיִי וְגוּ. מִישָׁאֵל פָּתָח וְאָמֵר, (ירמיה
וְאַתָּה אֶל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נָאֵם יְיָ וְגוּ בְּיַאֲתָךְ אַנְיִ
נָאֵם יְיָ לְהֹשִׁיעַךְ בְּיַאֲעָשָׂה וְגוּ. בְּהַהְיָא שְׁעַתָּא, דְּשָׁמְעוּ
בְּלָהּוּ שְׁמָא דִּיעֲקֹב. תְּוֹהֵוּ וְחִיכֵּנוּ בְּלָצְנוֹתָא. עַזְרִיהֵ פָּתָח
וְאָמֵר, (דברים ו) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

הַדָּא הִפְאָא דְכֹתֵיב, (ישעיה מד) זה יאמֶר לִיְיַ אָנִי וְגֹו'. זה יאמֶר לְהָ אָנִי, דָא חֲנִギָה, זוֹה יִקְרָא בְשָׁם יַעֲקֹב, דָא מִשְׁאָל, זוֹה יִכְתּוֹב יַדּוֹ לִיְיַ וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יַכְבָּה, דָא עֲזֹרִיה, בֵיהֶ שְׁעַתָּא פְנִישׁ קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא פְמַלְיאָה דִילִיה, אָמֶר לוֹן, בְמַאַן מֶלֶת, מַאיְנוֹן מֶלֶין דָא מְרוֹ אַלְיָן תַּלְתָּא, אָשְׁזִיב לוֹן. פְתַחְוּ וְאָמְרוּ, (תהלים פג) וַיַּדְעָוּ בַיִ אַתָּה שָׁמֶךְ יַיְיַ לְבָדָק עַלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ.

בָה שְׁעַתָּא אָמֶר קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכָוְרִסְיָא, כּוֹרְסִיָּא דִילִי, בְמַאַן מֶלֶת מַאיְנוֹן מֶלֶין, אָשְׁזִיב לְאַינְזִין צְדִיקִיָה. אָמֶר לִיה, בְהָאֵי מֶלֶת דְכַלְהוּ חַיִיכִין בָה, אָשְׁזִיב לוֹן, לֹא עַתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָה פְנִיו יִחוֹרוּ. כִמָה דְקָאִים יַעֲקֹב לְגַבֵּי דָא בָרָהָם בְנוֹרָא, יִקּוּם הַשְׁתָּא לְגַבֵּי אַלְיָן, הַדָּא הִפְאָא דְכֹתֵיב, כָה אָמֶר יַיְיַ אֶל בֵית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פְדָה אֶת אָבָרָהָם לֹא עַתָה יִבּוֹשׁ יַעֲקֹב וְגֹו'. מַהְאֵי כְסֻופָא דְלִצְנוֹתָא.

תָבָא, בְלָהו דְהָוּ חַיִיכִין מִמֶּלֶת דָא, אֲתוֹקְדוּ בְהָהוּנָרָא, וַקְטַל לוֹן שְׁבִיבָא דְנוֹרָא. מַאַן שְׁזִיב לְאַלְיָן. עַל דְהָוּ מִצְלָן קְמִי קָוִידָשָׁא בְרִיךְ הוּא וּמִיחְדָן שְׁמִיה כְדָקָא יִאָוֶת, וּעַל דְמִיחְדָן שְׁמִיה כְדָקָא יִאָוֶת. אֲשַׁתְזִיבוּ מַהְהוּנָרָא נָוָרָא יִקְיָדָתָא.

תְּרֵי בְנֵי אָהָרֹן קָרִיבוּ אֲשֶׁר נִכְרָאתָה, דְלָא אֲתִיחְדוּ שְׁמִיה

כְּדָקָא יִאָוֶת, וְאֲתוֹקָדוּ בְּנוֹרָא. רבי יצחק אמר, כתיב, אחרי מות. וכתיב וימותו. כיון דבר אחר מות שני בני אהרן, לא ידענא, דהא ويمותו. אלא וכי תנין, תרי מיתות הו, חד לפני יי'. וחד, שלא הו ליה לבניין, אבל מאן שלא זכי לבניין מית הו. בגין מה, אחרי מות, ويمותו.

רבי אבא אמר, מא' דכתיב, (במדבר) וימת נרב ואביהויא לפני יי' בהקריבם אש זרה לפני יי' במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר. מא' דא לגבי דא, דכתיב, ובנים לא היו להם, ויכהן אלעזר ואיתמר. אלא רוזא דמלטה. האי דאמינה, ويمותו, שלא הו לבניין. והכי הוא ודי. אבל לא כשאר בני עלמא, אף על גב שלא אنسיבו, דהא אלין לא מיתו אלא מיתה גרמייהון, אבל מיתה נפשהון לא מיתו.

מנא לנו, דכתיב, (שמות ו) ואלעזר בן אהרן (דף נ"ז ע"ב) לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותلد לו את פנחס אלה ראשי אבות הלוים למשפחותם. אלה, והא פנחס בלחוודי היה. כתיב, ראשי אבות הלוים, בגין מה, מיתה גרמייהון מיתה, מיתה נפשהון לא מיתו. אמר רבי אלעזר ודי משמע אלה, ומשמע ראשי.

ובגין כך כתיב, (במדבר כה) פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן

וכתיב ופנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן היה פהן בימים ההם, פנחס בן אלעזר הכהן מבעי ליה, אלא בכל אחר דאתא פנחס בן אהרן הכהן כתיב, ולאלעזר לא כתיב אלא אלעזר הכהן. כתיב, (במדבר כז) ולפנוי אלעזר הכהן. (במדבר לא) ויאמר אלעזר הכהן וגו'. ועל דא מיתה גראמייהון מיתה, מיתה נפשהון לא מיתו.

ותגינן ברוז דמתניתין, תרי זוג, פון חס. זה אטמר, יואד זעירא בגין אתוון דפנחים. דהאי יואד כליל תרי כחדא, וזה הוא רוז דמלחה, זה אטמר.

רבי אלעזר שאיל לאבוי, אמר ליה, וזה תרי איןון ותירי הו, אמא לא אשתחוו תרי. אמר ליה, תרי פלאי גופא הו, דהא לא אנטיבו, ובעזין כה, בחד אתכלילו, כתיב, ותלד לו את פנחס אלה ראשיו וגו'. יואד דפנחים, לא אתייהיב ביה לחברא אתוון, אלא בשעתא דקבי לקודשא בריך הוא, אתה לישרא עקימא, דחמא דהאי את ברית קדיشا, עיל זמרי ברשותא אחרת. ובמה דאתעיקם בקדמיתה, אתתקון הכא. בנוכראה אתעיקם בקדמיתה, כתיב, בהקריבם אש זרה, הכא בנוכראה, אתתקון, כמה כתיב, (מלאכי ב) ובעל בת אל נבר. מה להלן אש זרה, אף באן נמי אשה זרה.

מַא' אַתְּחִזֵּי הַכָּא. אֶלָּא בְּקָדְמִיתָא רְחִיקָּא קְרִיבָו, דְּכַתִּיב, בְּהַקְרִיבָם אַשׁ זָהָר. אָוֹפֵה הַכָּא זָמָרִי, הָוֹה קְרִיב רְחִיקָּא, שֶׁמְאָ דְמַלְפָא, הָוֹה קְרִיב גְּבִי רְחִיקָּא, מִיד, (במדבר כה) וַיַּרְא פָנָחָס בֵן אֶלְעֹזֶר בֶן אַהֲרֹן הַפְּהָנוֹ וַיַּקְם מַתּוֹךְ הַעֲדָה. הַכָּא אַתְּקִין עֲקִימָא בְּקָדְמִיתָא, בְּדִין אַתְּיִהִיב יוֹד בְּשִׁמְיָה לְחַבְרָא אַתְּוֹן בְּחִדָּא, וְאַתְּבִשְׁר בְּשַׁלּוֹם, דְכַתִּיב, (במדבר כה) לְכָן אָמָור הַגְּבִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלָוָם. (בריתני מפש').

(נה ס"ז ע"ב) **מַא' שְׁלָוָם הַכָּא,** אֶלָּא בְּהַהְוָא כְּתָרָא, חֲבוֹ בְּקָדְמִיתָא, בְּהַהְוָא כְּתָרָא, אַתְּעָרוֹ קְטֻטוֹתָא בְּקָדְמִיתָא, וְהַשְׁתָּא דְאַתְּתָקָן, כְּתִיב הַגְּבִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלָוָם. בְּרִיתִי מִמְשָׁה, תְּהָא עִמְיָה בְּשַׁלּוֹם, וּבְגִינַן כֵּה, אַתְּיִהִיב יוֹד זְעִירָא בְּשִׁמְיָה, דְהָא מַאֲתֹוֹן זְעִירָא הָיא, לְאַתְּחֹזָה דְהָא אַתְּתָקָן מַה דְאַתְּעָקָם בְּקָדְמִיתָא, וְהָא אֲשֶׁלִימָת עִמְיָה. אַתָּא רְבִי אֶלְעֹזֶר וּבְשִׁיק יְדוֹי. אָמֶר, בְּרִיךְ רְחַמְנָא דְשָׁאַילְגָּא הָאֵי מֶלֶה, וְלֹא אַתְּאַבִיד מְבָאִי. תָּאָנָא אָמֶר רְבִי יוֹסֵי, בְּהָאֵי יוֹמָא דְכְפּוּרִי, אַתְּתָקָן לְמַקְרֵי פְּרִשְׁתָּא דָא, לְכְפּרָא לִישְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא, בְּגִינַן דָא, סְדָרָא דְיוֹמָא דָא, הַכָּא אַתְּסָדָר, וּבְגִינַן דְמִיתָתָהָנוֹן דְבָנֵי אַהֲרֹן, מְכַפְּרָא עַל יִשְׂרָאֵל.

מִכְאֵן אָוְלִיפְנָא, כָל הַהְוָא בָר נְשָׁה דִיסּוּרִי דְמָאֵרִיה אַתְּיַין

עליה, כפירה דחוובוי אינון. וכל מאן דמצטער על יסורי hon דצדיקיא, מעבירין חובייא דלהון מעולם. ועל דא ביומא דא, קורין, אחריו מות שני בני אהרן, דישמעון עמא, ויצטערון על אבודהון הצדיקיא, ויתכפר להון חובייהו. וכל דמצטער על אבודהון הצדיקיא, או אחית דמעין עלייהו, קידשא בריך הויא מברייז עלייה ואומר, (ישעה^ו) וסר עונך וחטאך תכופר. ולא עוד, אלא דלא ימותון בגין ביומי. וعليיה כתיב, (ישעה גג) יראה זרע יאריך ימים וגון.

(ויקרא טז) ויאמר יי אל משה דבר אל אהרן אחיך ולא יבא בכל עת אל הקדש וגוי רבי שמעון פתח ואמר, (קහלה א) כל הפלחים הולכים אל הים והם איןנו מלא וגוי. אמר רבי שמעון, תונהנא על בני עמא, דהא לית להו עיגין למחזוי, ולבא לאשכחא, ולא ידען, ולא שווין לביהו לאסתכלא ברעותא דמאריהון, היה נימין, ולא מתער משנתיהו, עד לא יית ההוא יומא דחפי עלייהו חשוכא וקבלה, ויתבע ההוא (דף נ"ח ע"א) מאריה דפקדונא, חושבנא מפייהו.

וכרויזא כל יומא קاري עלייהו, ונשמהון, אסחדית בהון בכל יומא וליליא, אוריתא ראמת קלין לבל עבר, מברחות ואומרת, (משלו א) עד מתי פתאים

תְּאֵהֶבּוּ פָּתִי (משל ט) מִפְּתִי יִסּוּר הַגָּהָה חֲסֵר לְבָב אַמְרָה לוֹ.
לְכֹו לְחָמוּ בְּלָחָםִי וְשַׁטוּ בֵּין מִסְכָּתִי. וְלִיתּ מִאֵן דִּירְכֵיכִין
אוֹדְגֵיכִיה, וְלִיתּ מִאֵן דִּיתְעַר לְבִיה.

תְּאֵחֶזְיָה, זָמִינֵין חָרֵי בְּתֻרְאי הַיִתְוֹן, דִּיתְגַּשִּׁי אָוָרִיִּתָּא
מִבְּיַנְיִיהוּ, וְחַבְּיִמְיִי לְבָא יִתְכְּבָשֵׁונִי לְאַתְּרִיִּיהוּ, (ס"א
לאתרא קדישא) וְלֹא יִשְׂתַּחַח מִאֵן דְּסָגִיר וְפִתְחָה. וּוֹי לְהַהְוָא
דָּרָא. וּמְכָאן וְלֹהֲלָא, לֹא יְהָא דָּרָא בְּדָרָא דָּא, עַד דָּרָא
דִּיְתִי מִלְּפָא מִשְׁיחָא, וּמַנְדַּעָא יִתְעַר בְּעַלְמָא, דְּכַתִּיב,
(ירמיה לא) בַּיְלָם יִדְעַו אֹתִי לְמַקְטַּבָּם וְעַד גְּדוֹלָם.

תְּאֵחֶזְיָה, בְּתִיב, (בראשית ב) וְנַהֲרָ יְוֹצָא מַעַדְןָ. וְתַגְיִנְוָן, מָה
שְׁמִיה דְהַהְוָא נַהֲרָ. אָוּקִימְנָא יִוְבֵל שְׁמִיה, דְּכַתִּיב,
(ירמיה י) וְעַל יִוְבֵל יִשְׁלַח שְׁרַשְׁיו. וּבְסְפָרָא דָּרְבָה הַמְנוֹנָא
סָבָא, חַיִים שְׁמִיה, דְמַתְפָּנָן נְפָקִין חַיִים לְעַלְמָא, וְאַיְנוֹן
אַקְרָוֹן חַיִי מִלְּפָא. וְהָא אָוּקִימְנָא, הַהְוָא אִילְגָּנָא רְבָא
וְתַקְיִפָּא, דְמַזְוָן לְכָלָא בְּיהָה. אַקְרָי עַז חַיִים. אִילְגָּנָא דְבַטָּע
שְׁרַשְׁוֵי בְּאַיְנוֹן חַיִים, וּכְלָא הוּא שְׁפִיר.

וְתַאֲנָא, הַהְוָא נַהֲרָ אֲפִיק נְחָלִין עַמִּיקִין, בְּמַשְׁחָה רְבוּת,
לְאַשְׁקָּאָה גַּבְּתָא, וְלַרְזָוָה אִילְגָּנָן וְגַטְיעָן,
דְּכַתִּיב (תהלים קד) יִשְׁבָּעוּ עַצְיִי אַרְזִי לְבָנָן אֲשֶׁר נְטָע,
וְאַיְנוֹן נְחָלִין, נְגָדִין וְאַתְּמַשְׁכָּן וּמַתְכְּבָשִׁין בְּתַרְיָן קְיִימִין
(נ"א סָמְכִין) וְאַיְנוֹן בְּרִיִּיתִי (תַּרְיִי) קְרִינָן לְהָוָה, (מלכִים א ז) יְכִינָן

ובוע"ז, ושפיר. ומתקין נפקין כל איבון בחליין, ושרין
לון בחד דרגא דאקרי צדיק, דכתיב, (משלוי) וצדיק יסוד
עולם. וכלהו אולין ומתקבשין לההוא אחר דאקרי ים,
והוא ימא דחכמתא, הדא הוा דכתיב, (קהלת א) כל (שמות נ'
ע"ב) הפלחים הולכים אל חיים וגוו.

ואי תימא, דהא מטו לאתר דא, ופסקין, ולא תיibern,
לברת כתיב, אל מקום שהנהלים הולכים שם הם
שבים ללבת, בגין דההוא נהרא לא פסיק לעלמין. הם
שבים, לאן אחר שבים, לאיבון תריין קיימים, נצח והוד.
ללבת, בהאי צדיק, לאשכחא ברקאנ וחידוי. והיינו רוז
דתגנון, (תהלים קד) לויתן זה יצרת לשחק בו, דא צדיק.
כלם אליך ישברון לחת אכלם בעתו. מאן עתו. דא (עהו
צדיק) מטרוגיתא, דאקרי עתו דצדיק, ובגין כה
כלחו מחפאנ להאי עתו, כלחו דאותן לחתא, מאתר
דא אותגן, ורוא דא אוקימנא, (תהלים קמה) עניי כל אליך
ישברו וגוו' כמה דאוקימנא.

תא חזי, בשעתא הדאי כל, מבעם לעתו, ומתחברא
עמיה, כלחו עלמין בחידוי, כלחו עלמין בברפאן,
כדין שלמא אשכח בעלאי וחתאי. וכד גרמין חייני
עלמא, דתמן לא אשכחו ברקאנ דאיבון בחלי, וינקא,
האי עת, מסטרא אחרא, כדין דיגין מתרין בעלמא,

וְשֶׁלֶם אֵלָא אֲשַׁתְכָה. וְכֵד בְּעָנוֹ בְנֵי עַלְמָא לְאַתְבְּרָכָא,
לֹא יִכְלִין אֵלָא עַל יְדֵא דְכַהְגָא, בְגַין דִיְתַעַר בְתְרָא
דִילִיה, וַיַּתְבָּרֵךְ מַטְרוֹנִיתָא, וַיַּשְׂתַחַוו בְּרָכָאן בְכָלָהו
עַלְמָין.

תָּאָנָא, בְּהַיָּא שְׁעַתָּא, בְּעָמָשָׁה קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, מֶלֶה דָא, אָמֵר לֵיה, אֵי בְנֵי עַלְמָא יִתְבוֹון
קְפָר, עַל יְדֵי דִמְאָן מַתְבָּרָכָאָן. אָמֵר לֵיה קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא, וְלֵי אָת אָמֵר, דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיכָה, דָהָא בִּידֵיה
מִסְרָאָן בְּרָכָאָן לְעַילָא וְתַתָּא.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דָבָר אֶל אַהֲרֹן אֲחֵיךָ וְאֶל יְבָא בְּכָל
עַת אֶל הַקְדֵשׁ וְגַוּ. אָמֵר רַבִּי אָבָא, זָמְנִין אִית
קְמִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, לְאַשְׁתְּכָחָא רְעוֹוֹן, וְלְאַשְׁתְּכָחָא
בְּרָכָאָן, וְלִמְתַבֵּעַ בְּעֻוִתִי, זָמְנִין, דְרַעֲוֹן לֹא אַשְׁתְּכָחָה,
וּבְרָכָאָן לֹא מִזְדְמָנָן, וְדִינִין קְשִׁין מַתְעִירִין בְּעַלְמָא.
זָמְנִין דִידְבָא תָלִי. פָא חֹזֵי, זָמְנִין אִית בְשַׁתָּא, דְרַעֲוֹא
אַשְׁתְּכָחָה. זָמְנִין אִית בְשַׁתָּא, דִידְבָא אַשְׁתְּכָחָה. זָמְנִין אִית
בְשַׁתָּא, דִידְבָא אַשְׁתְּכָחָה וְתָלִיא. זָמְנִין אִית בִּירְחִי,
דְרַעֲוֹא (דף נ"ח ע"ב) אַשְׁתְּכָחָה בָהָו. זָמְנִין אִית בִּירְחִי, דִידְבָנִין
אַשְׁתְּכָחָה, וְתָלִין עַל כָּלָא.

זָמְנִין אִית בְשִׁבְוּעִי, דְרַעֲוֹן מִשְׁתְּכַחַן, זָמְנִין אִית
בְשִׁבְוּעִי, דִידְבָנִין מִשְׁתְּכַחַן בְּעַלְמָא. זָמְנִין אִית

בַּיּוֹם, דְּרוּוֹא אֲשֶׁתְכָה בְּעַלְמָא וְעַלְמָא אֲתַבֵּסְמָא.
 וּזְמִגְנִין אֵית בַּיּוֹם דְּדִיבֵּין תְּלִיֵּן וּמְשַׁתְכֵחַן, וְאַפִּילּוֹ
 בְּשֻׁעַתִּי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ט) וְעַת לְכָל חַפְץ וְגַוּ.
 וכְּתִיב, (תהלים סט) וְאַנְיִ תִּפְלַתִּי לְךָ וְגַוּ. וכְּתִיב, (ישעיה נה)
 דְּרָשָׁו יְיָ בְּהַמְצָאוֹ. וכְּתִיב, (תהלים י) לְמָה יְיָ תִּעֲמֹד בְּרָחֹק
 תַּעַלִים לְעַתּוֹת בָּצָרָה. וכְּתִיב, (ירמיה לא) מַרְחֹוק יְיָ בְּרָא
 לִי. וּזְמִגְנִין דָאִיהוּ קָרוֹב, דְּכִתִּיב, (קהלים קמ"ה) קָרוֹב יְיָ לְכָל
 קָרוֹאִיו. בְּגִינַּן כֵּה, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ וְגַוּ.
 רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמֵר, הָא אָזְקִימְנָא. מֶלֶה בְּעַתּוֹ, וְהַכִּי הוּא
 וְדָאִ, וְהַכָּא אַתָּא קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַזְהָרָא
 לְאַהֲרֹן, דְּלֹא יִטְعֵי בְּהַהוּא חֹזֶבֶא, דְּטַעוּ בְּנוֹי, דְּהָא הָאֵי
 עַת יִדְיעָא, בְּגִינַּן כֵּה לֹא יִטְעֵי לְחַבְרָא עַת אַחֲרָא, לְגַבְיִ
 מְלָכָא. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ.
 כָּלּוֹמֶר, אָפַע עַל גַּב דִּיחָמֵי עִידָּן, דְּאַתְמִסְרָ בְּיַדָּא אַחֲרָא,
 לְאַתְנַהְגָּא עַלְמָא, וַיִּתְמִסְרָ בַּיָּדוֹ לִיְיחָד בֵּיהֶה לְקָרְבָּא לִיהֶה
 לְקוֹדְשָׁא, דְּהָא אֲנָא וְשָׁמֵי חַד הוּא. וּבְגִינַּן כֵּה, (ס"א לְקָרְבָּא
 לִיהֶה לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּהָא הָאֵי עַת יִדְיעָ, בְּגִינַּן כֵּה)
 וְאַל יָבָא בְּכָל עַת אֶל הַקָּדֵשׁ. וְאֵי בְּעֵי לְמַנְדָע בְּמָה יִיעַל. בָּזָאת. בָּזָאת יָבָא
 אַהֲרֹן אֶל הַקָּדֵשׁ. דְּהָא זֹאת, הִיא עַת דְּאַחֲידָת בְּשָׁמֵי,
 בְּהָאֵי יְיָ, דְּרָשִׁיםָא בְּשָׁמֵי, יִיעַל אֶל הַקָּדֵשׁ. (אָל) וְאַל
 יָבָא בְּכָל עַת.

תֹּאֵנָא אָמַר רְبִי יֹוסֵי כֶּתֶיב (קהלת ג) **אֲתָּה חֶלְעֶשֶׁה יִפְחָה** בעתו האי מלא אוקמה בונצינא (ס"א בש מקא) קדיישא והכוי הווא דתביבנא את הפל עשה יפה בעתו והכוי הווא וודאי. את הפל וודאי. עשה יפה בעתו, לא ברא, ולא יתרובין אתרגין בין יה. בעתו ממש, ולא באחרא. בגיני כה, אזהרותא לאחרון, ולא יבא בכל עת אל הקדש. אבל במה ייעול. בזאת, כמה דאוקימנא, דכתיב בזאת יבא אהרן אל הקדש.

רְבִי אַל עֹזֶר הַוָּה יִתְּבָּקֵם אָבוֹתָה, אמר ליה, כתיב **בְּכִנִּישְׁתָּא דְּקָרְתָּה**, (במדבר טז) **וַיַּאֲבֹדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל**, מאי **וַיַּאֲבֹדוּ**. אלא כמה דכתיב, (ויקרא כג) **וְהִאֱבֹדָתִי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִקְרָב עַמָּה**. (ס"א כתיב בגין אהרן (ויקרא י) ותצא אש מלפני יי' ותאכל אותם וימותו. וכ כתיב **בְּכִנִּישְׁתָּא דְּקָרְתָּה** ואש יצאה מיאת יי' ותאכל את החמשים ומאתים איש ס"ד דשקלין דא ברא) אמר רבי שמעון, שאני אינון בגין אהרן, שלא כתיב בהו אבדה, פאיון **דְּכִנִּישְׁתָּא דְּקָרְתָּה**, דכתיב בהו, **וַיַּאֲבֹדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל**. וכ כתיב, (במדבר יז) **הֵן גּוֹעֲנוּ אָבְדָנוּ כֹּלָנוּ אָבְדָנוּ**. לא כל לא איבון דאקריביו קטרת בוסמין, מאתן וחמשין, דאתאبيدוי וודאי, ואlein לא אתאبيدוי.

אָמַר לֵיה כֶּתֶיב, ולא יבא בכל עת אל הקדש. וכ כתיב,

בזאת יבוא אהרן אל הקדש. כיון דאמר, ולא יבא בכל עת, אמאי לא כתיב, במא זמגא יעול. אמר ליה אלעזר, הוא אמר, ומלה חד הוא, וזמגא חד הוא הו ידע פהני. אבל על מה דחאבו בניו, בעא לאזהרא הכא, והא אמר. אמר ליה, ואני הבי סבירנא, ובגין לאתיישבא מלה בעינא.

אמר ליה, אלעזר בר בריה תא חזי, כל קרבנין וכל עלוון, נייחא הוא דקינדשא בריך הוא, אבל לא היה נייחא, במא דהאי קטרת, דקטרת מעלייא מפלא. ובגין כה, הו מעליין ליה לגו בגו, בלחשו. והא אמר. ובגין כה, לא אתענשו כל בני נשא בשאר קרבנין וعلוון כמו בקטרת, הכל פולחנא דקינדשא בריך הוא, הכא אתקטר ואתקשר יתר מפלא. ועל דא אקרי קטרת. והא אמר, (משל לי) שמן וקטרת ישמח לב.

פתח רבי שמעון ודרש, (שיר השירים א) לריח שמניך טובים וגוו. האי קרא אסתפלנא בית, והכי הוא. לריח, Mai ריח. ריח דקטרת דאייה דקיקא ומעלייא ופנימאה מפלא, וכד סליק ההוא ריח לאתקשרא, בההוא משבח רבות דנחלי מבועא, אתהו דא בדא ואתקטרו בחדא. וכדין איפון משחן טבאן לאנחרא. במא דאת אמר, לריח שמניך טובים.

וכדיין אתרק משחא מדרגא לדרגא, באינפין דראגין דאקרוון שמא קדישא, הדא הוא דכתיב, שמן תורה שמה עליון עולםות אהבוק. מאי עולםות. כמה דאוקימנא עולםות, עולםות ממש, דבר אחר על בון עולםות אהבוק. כמה דאת אמר, (תהלים מו) על עולםות שיר. וכלה חד.

ובספרא דרב המנוגא סבא כתיב, מאי עולםות. כמה דאת אמר, (משלילא) ותתן טרף לביתה וחק (ד"ט טא) לנערותיה. נערותיה הגי עולםות, אהבוק, לברכאה שמה, ולזררא קפה, ומתרמן אשתקחן ברכאנ בכלחו תתאי, ומתרברכין עלאין ותתאיין.

דבר אחר על בון עולםות אהבוק. שפיר הוא מאן דאמר. על מות אהבוק, דהא במלחה דא מאיריהון דידיינן אתבפסמן, ובגין דהאי קטרת, אתקטר במשחא דלעילא יתר, אתחשב קמיה דקדשא בריך הוא, מכל קרבניין ועלוון. אמרה כבשת ישראל, אנא פקטרת, ואנת כמשחא, משכני אחריך נרוצחה וגוו. נרוצחה: כמה דאת אמר, על בון עולםות אהבוק. אנא וכל אוכלאסין, דהא כלחו בי אחידן, ועל דא משכני, דהא בי תליעין. הביאני המליך חדריו. אם ייעול לי מלפआ באדרוי, נגילה ונשמחה בה, אנא וכלהו אוכלאסין.

תָּאָנָה. כַּלְהֹ אָוְכְּלָוִסִּין, בְּשַׁעַתָּא דְּכִנֵּסֶת יִשְׂרָאֵל חֲדָת
וּמִתְבָּרְכָא, כַּלְהֹ חֲדָאן, וְדַיְנָא לֹא שְׁרִיא כְּדַיְן בְּעַלְמָא.
וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים צו) יִשְׁמָחוּ הַשָּׁמִים וְתָגֵל הָאָרֶץ.
כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל הַפְּרָת. אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, וְכֹאֵין
אַיִּבּוֹן צְדִיקִיא, קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעַי בִּקְרִיהּוֹן.
וְתַגְיִנָּא, מֶלֶךְ בָּשָׂר וְדָם, אֵי בָּר נְשָׁרְכִיב עַל סּוֹסִיא
דִּילִיה, בָּר קְטַלָּא הוּא, קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַרְכִיב אַלְיָהוּ
עַל דִּילִיה, דְּכִתִּיב, (מלכים ב ב) וַיַּעַל אַלְיָהוּ בְּסֻעָרָה הַשָּׁמִים
וְגַוּ. הָכָא מַאי כְּתִיב, וְלֹא יְמֹות כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל
הַפְּרָת. וְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִילִיה לְמַשָּׁה בֵּיתָה, הָדָא
הָוּא דְּכִתִּיב, (שמות כד) וַיַּבָּא מַשָּׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן, בְּתוֹךְ הַעֲנָן
מִמֶּשׁ, כִּי בְּעַנְןָ אָרָאָה עַל הַפְּרָת. הָדָא הָיָא דְּכִתִּיב,
(ישעה ד) וּבָרָא יְיָ עַל כָּל מִכּוֹן הָר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאֵיהָ עַנְןָ
יוּמָם וְעוֹשָׂן. וְכִתִּיב, (שמות מ) כִּי עַנְןָ יְיָ עַל הַמִּשְׁכָן יוּמָם.
וְתָאָנָה, הָאֵי דְּכִתִּיב, (שמות לד) וַיַּרְדֵּן יְיָ בְּעַנְןָ. בְּעַנְןָ
אָרָאָה עַל הַפְּרָת. תָּאָנָה, אַתָּר דָּהוּ שְׁרָאֵן
אַיִּנוֹן כְּרוּבִי, פָּמָה דָאָקִימָנָא, כְּרוּבִים עַל אֵת הָוּ יַתְבִּין.
וְתָאָנָה, ג' זְמַנִּין בְּיוֹמָא אַתְרַחִישׁ נִיסָא, בְּגַדְפִּיהָן.
בְּשַׁעַתָּא דְּאַתְגֵּלִי עַלְיָהוּ קָדוֹשָׁה דְּמַלְכָא, אַיִּנוֹן
מְגַרְמִיָּהוּ סְלִקִין גַּדְפִּיהָן, וְפְרִסִין לוֹן, וְחַפִּינִין עַל
כְּפֹורָתָא. לְבָתֵּר קְמִיטִין גַּדְפִּיהָן, וְגַאֲחִזִין גַּדְפִּיהָן (ס"א

ונאחזין בגופיהו) **כמה דאת אמר** (שםoth כה) **ויהיו הכרובים פורשי**
כנפים למלחה, פורשי ולא פרושי. סוככים ולא סוככים.
דא באת (ס"א בזאת) **הוא קיימי וחדאן בשכינתא.**

אמר רבי אבא, מה בעא הכא, כי בענן אראה על הփרת. וכתיב בזאת יבא אהרן, והא פהנא לא חמי לשכינתא בשעתא כド היה עאל. אלא עננא היה בחית, ובכד היה נחית מטה על האי כפרת, ומתקערין גדרפייהו דכרובין, ואקשין להו ואמרי שירתא.

ומה שירתא אמר (תהלים צו) כי גדול יי' ומהלן מאי גורא הוא על כל אללים. האי כד סלקין גדרפייהו.
בשעתא דפרסין להו אמר, (תהלים צו) כי כל אלהי העמים אלילים וויי שמים עשה. כד חפין על כפורתא, אמר, (תהלים צח) **לפני יי' כי בא לשפט את הארץ ישפטת תבל**
בצדק ועמים במישרים.

וקלalon היה שמע כהנא במקדשא, כדי קטרת באתריה, ואתפוז במה דאתפזון, בגין דיתברך פלא (וקלהון). **וגדרפי כרוביא,** סלקין ונחתין, וומרי שירתא, מהפין לכפורתא וסלקי להו. **דא הוא דכתיב** סוככים. **סוככים דיקא ומנא לנו דקלhon אשטע,** כמה דאת אמר (יחזקאל א) **ואשטע את קול וגוי.**

אמר רבי יוסי, **ועמים במישרים.** מהו **במישרים.** כמה

דעת אמר, מישרים אהבוך, לאכללא תריין כרוביין, דבר
ונוקבא, מישרים וዳי. ועל דא, ועמים במישרים.
וכתיב, (במדבר ז) וישמע את הקול מדבר אליו מבין שני
הברובים וידבר אליו. רבי יצחק אמר, מכאן אוליפנא
דבל אתר דלא אשתח דבר ונוקבא, לאו כדאי למחמי
אפי שכינטא. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמ) ישבו ישרים
את פניך, ותגינן, כתיב, (דברים לט) צדיק ויישר הוא, דבר
ונוקבא, אוף הכא ברובים דבר ונוקבא. ועליהו כתיב,
(תהלים צט) אתה כונגנת מישרים. ועמים במישרים. ובגיני
כך, (שמות כה) ופניהם איש אל אחיו, זה אוקימנא.

(דף נ"ט ע"ב)

תבニア אמר רבי יוסי, זמנא חדא, הוות צריכא עלמא
למטרא, אותו לקמיה (ס"א אולו לגביה) דרבנן שמעון,
רבי ייסא ורבי חזקיה ושאר חבריא. אשכחוהו דהוו
ازיל למחמי, לרבי פג במס בן יאיר, הווא ורבי אלעזר
בריה. פיו דחמא לו, פתח ואמר, (תהלים קלג) Shir
המעלות הפה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. Mai
שבת אחיהם גם יחד.

כמה דעת אמר, ופניהם איש אל אחיו, בשעתה דהוו
חד בחוד משגיחין אנטין באנטין, כתיב, מה טוב
ומה נעים. וכד מהדר דבר אנטוי אנטוי מן נוקבא, ווי

לעַלְמָא. כְּדִין כתיב, (משל יג) וַיְשַׁב נֶסֶף בְּלֹא מִשְׁפָט. בְּלֹא מִשְׁפָט וְדָאי, וכ כתיב, (תהלים פט) צָדָק וּמִשְׁפָט מִכּוֹן כְּסָאך, דְּלֹא אָזַיל דָּא בְּלֹא דָא, וְכֵד מִשְׁפָט, מִתְרַחֵק מִצָּדָק, וְוַיַּלְעַלְמָא. (בדין כתיב, (משל יג) וַיְשַׁב נֶסֶף בְּלֹא מִשְׁפָט).

והשׁתָּא חַמִּינָא, דָאַתּוֹן אַתִּיתּוֹן, עַל דְּכֻורָא לֹא שְׁרִיא
בְּנוּקָבָא, אָמֵר, אֵי לֹא אַתִּיתּוֹן גַּבָּאִי תִּיבּוֹ.
דְּהָא יְוָמָא אָסְטַכְלָגָא, דִּיתְהָדָר כֵּלָא לְמִשְׁרֵי אַנְפִּין
בְּאַנְפִּין. וְאֵי לְאוּרִיאִיתָא אַתִּיתּוֹן, שְׁרוֹ גַּבָּאִי. אָמְרוּ לֵיה,
לְכָלָא, קָא אַתִּינָא לְגַבִּי דָמָר, יְשַׁתְּמִיטׁ חַד מִינָן,
לְבָשָׂרָא לְאַחֲנָא, שָׁאָר חַבְרִיאָא, וְאַנְנָן גַּתִּיבָא לְקַמִּיה דָמָר.
עַד דְּהָוָ אָזְלִי, פְּתַח וְאָמֵר, (שיר השירים א) שְׁחוֹרָה אַנְיִ וְנָאוֹה
בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם וְגַוּ. אָמְרָה כְּפָסָת יִשְׂרָאֵל קְמִי
קוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָנוּא, שְׁחוֹרָה אַנְיִ בְּגַלוֹתָא, וְנָאוֹה אַנְיִ
בְּפֶקְודִי אָוּרִיאִיתָא, דָאָפָע עַל גַּב דִּיְשָׂרָאֵל בְּגַלוֹתָא לֹא
שְׁבָקִי לוֹן. כָּאַהֲלִי קָדָר, דָאַיְפּוֹן בְּנֵי קְטוֹרָה (ס"א טורי),
דָאַתְקָדָרוֹ אַגְּפִיְהוּ תְּדִירָא, וְעַם כָּל דָא כִּירִיעָות שְׁלָמָה,
פְּהַהְוָא חִיוּ שְׁמִיא לְמִדְבֵּי, דְכַתִּיב, (תהלים קד) גַּוְתָּה שְׁמִים
כִּירִיעָה.

אֶל תַּرְאֹוְנִי שְׁאַנְיִ שְׁחַרְחָרָת. מַאי טַעַמָּא (ס"א אַנְיִ שְׁחַרְחָרָת
בְּגַיְן שְׁשִׁזְפְּחָנִי) אֶל תַּרְאֹוְנִי, בְּגַיְן שְׁאַנְיִ שְׁחַרְחָרָת.
שְׁשִׁזְפְּתָנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּלֹא אָסְטַכְלָבִי שְׁמֶשׁ, לְאַנְהָרָא לִ

כדקה יאות. ישראל מה איבון אמרין. בני אמי נחרו בי. מאן איבון בני אמי, אלין רברבין ממגנו תריסין על שאר עמיין.

דבר אחר, בני אמי ממש. כמה דאת אמר, (איכה ב) השליך משימים ארץ וגוו. וכד השליך משימים ארץ, שמוני נוטרה את הפרמים. Mai טעמא. דברמי שלוי לא נטרתי. ותגינן, בני אמי ודיי אסתפמו עלי, כלומר, כד את עדי ארץ, משימים, כמה דאוקימנא, דכתיב, (שמות ב) ותתצב אחותו מרחוק.

והכא אמר ודיי, הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. ובתו אוקימנא (נ"א והכא אוקימנא), גם יחד. כמה דאת אמר (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם, שבת אחיהם בכלל, פיון דכתיב, גם, לאכללא כל איבון דלעילא, דכל שולטנותא בההוא אתר אשתקה.

דבר אחר. הגה מה טוב ומה נעים וגוו. אלין איבון חבריא, בשעתה דאיפון יתבין פחדא, ולא מתפרש דא מן דא. בקדמיתא אתחzon גובי מגיחי קרבא, דבעו לךטלא דא לדא. לurther, אתהדרו ברחימותא דאותה. קודשא בריך הוא מהו אומר, הגה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. גם, לאכללא עמהון שכינתא. ולא עוד, אלא קודשא בריך הוא אצית

לִמְלֹלִיָּהוּ, וְנִיחָא לֵיהּ וְחִדֵּי בְּהָגֶן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (מלאכי)
אָז גַּדְבָּרוּ יְרָאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רַעַתּוֹ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע
וַיִּכְתַּב סְפִיר זְפָרָן לְפָנָיו וְגַוּ.

וְאַתָּה חֶבְרִיא דְהַכָּא, בָּמָה דְהַווִּיתָן בְּחַבְיבָתָא
בְּרַחְיָמָתָא, מִקְדָּמָת דְנָא, הַכִּי נִמְיָ, מִפְאָן
וְלֹהֲלָא לֹא תַתְפְּרִשּׁוּן דָא מִן דָא, עַד דַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא יְחִידִי עַמְבּוֹן, וַיַּקְרֵי עַלְיִיכּוֹ שְׁלָם. וַיִּשְׁתַּבְחַ בְּגִינִיכּוֹן
שְׁלָמָא בְּעַלְמָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קְבָבָ) לְמַעַן אַחֵי
וּרְעֵי אַדְבָּרָה נָא שְׁלוּם בָּךְ.

אַזְלָג. עַד דְהָוּ אַזְלִי, מַטוּ לְבִי רַבִּי פְנָחָס בֶּן יָאִיר. נַפְקָה
רַבִּי פְנָחָס, וְגַשְׁקִיהָ. אָמַר, זָכִינָא לְגַשְׁקָא
שְׁכִינָתָא. זָכָא חִילָקִי אַתְקִין לְהֹגֶן טִיקְלִי דְעַרְסִי,
קְפֻטוּרִי דְקִילְטָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָוּרִיָּתָא לֹא בְּעֵי
הַכִּי, אָעַבֵּר לְהֹזֵן, וְזִתְיּוֹבָה. אָמַר רַבִּי פְנָחָס, עַד לֹא
בִּיכּוֹל, בְּשָׁמָע מִמְאָרִיה דְאָוּרִיָּתָא מַלְהָה. דָהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
כָּל מְלוֹי בְּאַתְגָּלִיָּא אַיְבּוֹן, אִיהוּ גְּבָרָא דָלָא דְחִיל
מַעַיְקָא וּמַתְתָּא, לְמַיִמְרֵר לֹזֵן, לֹא דְחִיל מַעַיְקָא, דָהָא
קוֹידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אָסְתָּפָם (ד"ס ט"א) בֵּיהֶן, לֹא דְחִיל מַתְתָּא,
בְּאָרִיה דָלָא דְחִיל מַבְנִי עֲנָנָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לַרְבִּי
אַלְעֹזֵר בְּרִיחָה, אַלְעֹזֵר קָוָם בְּקִיּוֹמָה, וְאִימָא מַלָּה חִדְתָּא,
לְגַבְּיָה דַרְבִּי פְנָחָס וְשָׁאָר חֶבְרִיא.

קם רבי אלעזר פתח ואמר, וידבר יי' אל משה אחורי מות שני בני אהרן וגוו. הא קרא אית לאסתכלא ביה, דאתחזי דיתירא איהו. דהא כתיב בתיריה, ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך. מכאן שירותא דפרשタ, הא קרא דלעילא, Mai haia, דכתיב, וידבר יי' אל משה. Mai haia דאמר ליה, ולבתר ויאמר יי' אל משה.

אלא בשעתא קודשא בריך הויא יהב קטרת בויסמין לאהרן, בעא, דלא ישתמש فيه בחינוי בר נש אחרא. Mai טמא. בגין דאהרן אסגי שלמא בעלמא. אמר ליה קודשא בריך הויא, את בעי לאסגאה שלמא בעלמא, על יך יסגי שלמא לעילא, הא קטרת בויסמין, יהא מסור בידך מכאן וללהאת, ובחייב לא ישתמש فيه בר נש אחרא. נדבר ואביהוא אקדימנו בחמי דאבותהון, לאקרבא מה דלא אתמסר להו. ומלה דא, גרים להוון דטעו فيه.

ותאנא, משה היה מחרה, מאן גרים לוון טעותה דא, והוה עציב. מה כתיב, וידבר יי' אל משה אחורי מות שני בני אהרן. ומה אמר ליה, בקרבתם לפנוי יי' וימותו. בהקריבם לא כתיב, אלא בקרבתם. אמר ליה קודשא בריך הויא למשה, דא גרמא להו, דדחקנו שעטה

בְּחִי אֲבוֹהוֹן, וַטֵּעַ בָּהּ, וְהִיִּבוֹ דְכַתִּיב, (וַיִּקְרָא י') **אֲשֶׁר לֹא**
צֹה אֹתָם, אֹתָם לֹא צֹה, אָבָל לְאַהֲרֹן צֹה. וּמָה תַּרְאֵן
בְּנֵי אַהֲרֹן, עַל דְּדַחִיקָּה שְׁעַתָּא בְּחִי אֲבוֹהוֹן גַּרְמוֹ
לְגַרְמִיָּהוּ כֹּל כֵּה, אָנָּא לְגַבִּי אָבָא וּרְבִּי פְּגַחַס וּשְׁאָר
חַבְּרִיָּא, עַל אַחַת כְּפָמָה וּכְמָה. **אַתָּא רְבִּי פְּגַחַס נְשָׁקִיה**
וּבְרִכִּיה.

רְבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שיר השירים ג) **הַגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֶׁלֶתָה**,
שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיבָה לָה וְגַוּ. **הַגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֶׁלֶתָה,**
מַאי מִטָּתוֹ. **דָא כּוֹרְסִי** (נ"א ערך א) **יִקְרָא דְמַלְכָא,** **דְכַתִּיב**
בִּיה, (משל, לא) **בְּתָח בָּה לִב בְּעַלָּה.** **שֶׁלְשֶׁלֶתָה, מַלְכָא דִי**
שֶׁלְשֶׁמֶא כֵּלָא דִילִיה הוּא. **שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיבָה לָה,**
דָאתָא חדָן בְּסַטְרָה אַמְדִינָא קְשִׁיא, וְאַקְרָנוּ, **שְׁתִין פּוֹלְסִי**
דְבּוֹרָא, (ס"א שְׁתִין מַזְיִינִי זַיְנִי קְשִׁין) **דְהַהוָא נָעַר,** **אַתְלַבְּשׁ** בָהוּ.
מִימִינִיה, **שְׁבָנָא דְחַרְבָּא תְקִיפָא,** **מִשְׁמָאֵלִיה גּוֹמְרִי**
דְבּוֹרָא תְקִיפָא, **דְמַתָּאָהָדָא בְגַלְיפּוֹי** (ס"א
בְּקַלְיפּוֹי), **בְּשְׁבָעִין אַלְפָ לְהַטִּי בְוָרָא דְאַכְלָא,** **וְאַיְנוֹ שְׁתִין**
מַזְיִינִי זַיְנִי קְשִׁין, **מַאֲיְנוֹן גְּבוֹרָן תְקִיפָן,** **דְהַהִיא גְּבוֹרָה**
עַלְּאָה דְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא. **הָדָא הוּא דְכַתִּיב מְגַבּוּרִי**
יִשְׂרָאֵל.

וְתַּאֲנָא, **בְּהָאִי עַרְסָא,** **מָה בְּתִיב בָּהּ,** **וְתַקְמֵ בְּעָוד לִילָּה,**
כַּד יִנְקָא מְסֻטָּרָא דִימִינָא (ס"א מְסֻטָּרָא דִידִינָא). **וְתַתְנֵן**

טרף לבייה. מאי טראָפֿ, כמה דאת אמר (מיכה ח) וטרף ויאין מציל. הָדָא הָנוּ דכְּתִיב כָּלָם אֲחוֹזֵי חֶרֶב מְלוּמָדִי מלְחָמָה, זְמִינָן בְּכָל אָתָר לְמַעֲבֵד דִּינָא, וְאַקְרָיוֹן מְאָרֵי דִּיבָּבָא וַיְלָה.

איש חֶרֶב עַל יָרְכוֹ. כמה דאת אמר, (תהלים מה) חָגֹר חֶרֶב עַל יָרֵךְ גָּבוֹר. מִפְּחָד בְּלִילּוֹת. הָא אוֹקְמוֹתָה, מִפְּחָדָה דְּגִיהָנָם וּכְיוֹן אֲבָל מִפְּחָד בְּלִילּוֹת, כְּלֹזֶם, כָּל דָּא מְאָן אָתָר נְטָלִין, מִפְּחָד, מִהָּוָא אָתָר דָּאָקְרֵי פְּחָד, כמה דאת אמר (בראשית לא) וּפְחָד יְצָחָק הָיָה לֵי. וַיִּשְׁבַּע יַעֲקֹב בְּפְחָד אָבִיו יְצָחָק. בְּלִילּוֹת, בְּזָמָנָין דָּאַיְנוֹן מִתְפְּקָדִין לְמַעֲבֵד דִּינָא.

וְתַאֲנָא, כְּתִיב (משל לי) זְמָמָה שְׂדָה וַתְּקַחַהוּ. הָדָא הָיוּ דְכְתִיב, (איוב מ) וְכָל חַיָּת הַשְּׂדָה יִשְׁחַקְוּ שָׁם. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קד) זה הַיִם גָּדוֹל וְרַחֲבָה יָדִים וְגֹוֹ שָׁם אֲגִינּוֹת יְהָלָכָן וְגֹוֹ, כמה דאת אמר. (משל לי) חַיָּתָה כְּאֲגִינּוֹת סֻוּחָר מִמְּרַחָק תְּבִיא לְחָמָה. מִמְּרַחָק וְדָאי. מִרִישָׁא דְמֹזְחָא, וּמַעַילָא דִרִישָׁא, תְּבִיא לְחָמָה. עַל יָדָא דְצִדְיקָן, כִּד מִזְדְּרוֹגָן פְּחָד, פְּדִין חִידָוּ בְכָלָא. הָדָא הָיוּ דְכְתִיב, לוֹיְתָן זה יִצְרָתָה לְשַׁחַק בּוּ.

תַּאֲנָא, אַלְפּ וְחַמֵּשׁ מֵאָה, מְאָרֵי טְרִיסִין, מְאָרֵי דְשְׁוּלְטָנוֹתָא, אַתְאָחָדָן מְהָאִי סְטָרָא, דָּאַיְנוֹן

גיברין. בידוי דההיא דאקרי בער, ארבע מפתחין רברבן. תפיניא אזילין תחות ספרינה, דהאי (דף ס' ע"ב) ימא רבא, לאربع זיין. דא איזיל לסטרא דא, ודא איזיל לסטרא דא. וכן בלהג. ארבע חייו דאנפין אתחזין בהג, וכד אתכלילן בחד, כתיב, (יהזקאל א) ודמות פניהם פנוי אדם, פניהם דכלא.

אפי רבבי, ואפי זוטרי, כלילן כחד לעילא, תרי שלקין ישאטין, ותרין מגروفין בידיהו. אלף טורין שלקין וועלין (ס"א אלין טמירין עאלין ושלקין) בכל יומא, משקיו דההיא ימא, לבתר, אתעקרו מנה, ושלקין לימה אחרא.

ליית חושבנא לאיבון דאתהDEN בשערהא, תרי בנין ינקין כל יומא, דאקריון מאליי ארעה. ודא הוא רוזא דספרא הצבעותא, כתיב, (יהושע ב) וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים חרש לאמר. ואלין, ינקין מתחות סטריא אבראה, תריון בנות בתחות רגלהא, (ס"א ואלין ינקין מסטרא דאברהה, תריון בנה בתחותהא) ועל דא כתיב, (בראשית ו) ויראו בני האלהים את בנות האדם. ואלין מתהDEN בטרפִי (ס"א בטופרי) דההיא ערסא, ודא הויא דתנין, כתיב, (מלכים א) או TABANA שתיים נשים זונות אל המלך. או TABANA, ולא מקדמת דנא, ובזמןא דישראל לחתא, אהדרון קدل מבתר קודשא בריך הוא,

מַאי כְּתִיב, (ישעיה ג) **עַמִּי נֹגְשִׁיו מַעֲוִיל וּנְשִׁים מַשְׁלִיכו בָּו.**
וְדָא.

בִּידָא שְׁמַאֲלָא, שְׁבָעֵין עַבְפִין, דְמַגְדָּלִין בֵין בּוּגִי יִמְאָ, פְּלָהָה סֻמְקִי פּוּרְהָא. וְעַילָא מְפֻהָן, עַנְפָא חַד סֻמְקָא יִתְיִיר, דָא סְלִיק וּנְחִית. וּכְלָהָו אַתְחַפְּיִין בְּשֻׁעָרָה.

מְאַרֵי דְלִישָׁנָא בִּישָׁא. כֵד בְּחִית חַווָּא. אַתְעַבֵּיד מְקַפֵּץ עַל טָוְרִין, מְדָלָגָא עַל טָנְרִי. עַד דִיְשָׁבָח טְרַפָּא, דְאַחַד בְּטַוְפָּרִי וַיְיכֹל. בְּדַיִן שְׁבִיךְ, וְאַתְחַזֵּר לִישָׁנִיה לְטוּב. זְפָאַיִן אַיְבָּוּן יִשְׂרָאֵל, דְמוֹמָגִין לֵיה טְרַפִּיה. אַהֲדָר לְאַתְרִיה (ס"א לְבָתְרִיה), עַיְיל בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רְבָא.

כֵד (ס"א סְלִיק סְלִקִין) סְלִקִין מְאַרֵי דְרוֹמָחִין וַסְּיִיפִין, דְלִית לֹזָן חַוְשָׁבָנָא, סְוַחְרָבִיָּהוּ דְאַיְבָּוּן שְׁתִיָּן עַלְאַיִן, דְסְוַחְרָבִיָּה דְהָאִי עַרְסָא, אַלְף אַלְפִין, וְרַבּוֹא רְבוֹן, קְיִימִין בְּכָל סְטָרָא דְהָאִי עַרְסָא לְעַילָא. וּמְגִיה אַתְזָנוּן, כְּלָהָו מְקַמִּיה (ס"א וּמְגִיה אַתְזָנוּן, לֵיה פְלַחִין כּוֹלָהו קְמִיה) יִקְוָמוּן.

מְתָהָות כְּלָהָו, נְפָקִין כִּמָה אַלְף וּרְבָבָן, דְלִית לֹזָן חַוְשָׁבָנָא, וּנְחַתִּין וּשְׁאַטִּין בְּעַלְמָא, עַד דְתַקְעֵי מְאַרֵי שׁוֹפָרָא, וּמְתַבְּנֵשִׁי. וְהַגִּי בְזֹוֹהָמָא דְטוֹפָרִי אַחִידָן. דָא עַרְסָא בְּלִיל לֹזָן, דָא עַרְסָא, רְגָלוּהִי אַחִידָן בְּאַרְבָּעָ סְטָרִי עַלְמָא, כֹּלָא עַלְיִין בְּכֹלָהָא, דְאַשְׁתַבָּח

לעילא, ואשתכח למתה, בשמיים ממעל, ועל הארץ מתחת, ועל דא כתיב הגה. מאי הגה. בגין דזמיןא לכלא לעילא ותפה. ורשומא האי ערסא מפלא, אדע"י אתקרי, רבונא לכלא, רשימה בין חיילהא.

בגין פה, בהנה בעי לבונא מלוי דלעילא, ליחדא שמא קדיישא מאתר דבעא ליחדא, ועל דא תנינן, כתיב, בזאת יבא אהרן אל הקדש, בהאי בעי לקרבא קדושה לאתירה, מהאי אחר, בעי בר נש לדחלא מקמי קידושא בריך הויא. ועל דא כתיב, (דברים לט) לו חכמי ישכilio זאת מיד יבינו לאחריתם. כלומר, אי יסתכלוין בני נשא בעונשא, היך אחידת זאת בין חיילהא, והיך אתמננו קמה כל איבון בני חיילין, ואחדון בפוחנן לאתפרעה מן חייביא, מיד יבינו לאחריתם, ויסתمراין עובדייהו, ולא יהובין קמי מלכא קדיישא.

תו אמר רבי שמעון, כל בר נש דובי למלף אוריתא, ובтир לה להאי זאת. האי זאת בטירת ליה, וגורע עמיה קיימא על קיימא דיליה, דלא יתעד מגיה, ומן בנוהי ומן בני בנוהי לעלמיין. הדא הויא דכתיב, (ישעה נט) ואני זאת בריתם אתם וגוו. יתבו למיכל. עד דאכלו, אמר רבי שמעון לחבריא, כל חד וחדר לימת מלחה חדתא דאוריתא. על פתורא, לקמיה דרבי פנחים.

פתח רבי חזקיה ואמר, (ישעיה נ) יי' אלהים נתן לי לשון
למודים לידעת לעות את יעף דבר וגו'. ובאיין
אלפון ישראל, דקודשא בריך הוא אתרעי בהו מכל שאר
עממין, וקרואן, קדש. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל לוי.
ויהיב (דף ס"א ע"א) לו חולק, לאתאחד באשמה קדישא.
ובמה אחידו ישראל באשמה קדישא. בגין דזוכו
באורייתא, דכל מאן דזובי באורייתא זכי ביה בקדשא
בריך הוא. (נ"א בקדש)

(רכ"ז ע"א) ותגינו קمية דמר, Mai קדש. שלימותא דכלא
דאקרי חכמה עלאה, ומהאי אתר (נגיד משח רבות קדישא
בשבילין ידיעון, לאתר דאקרי בינה עלאה), ומתרמן נפקין מביעין ונחלין
לכל עבר, עד דמטו להאי זהה. (ומהאי אמר אתר רוחא קדישא
והאי זהה בד מתברכא, אקרי קדש, ואקרי חכמה,
וקראן ליה (נ"א והאי זהה בד אתרברכא מאתר עלאה דא דאקרי קדש ואקרי חכמה
קרואן ליה) רוח הקדש. כלומר, רוח, מההוא קדש דלעילא.
ובכד נפקין ומתרערין מפה רזי אורייתא, כדיין אתקרי
לשון הקדש.

ובשעתא דנגיד ההוא רבות קדישא, לאלפון תרי
קיימין, דאקרזון למודי ה', ואקרזון צבאות,
אתבגש תמן, ובכד נפיק מתרמן, בההוא דרגא דאקרי
יסוד, לההוא חכמה זעירא, כדיין אתקרי לשון למודים.

ונפיק לאתערא לאינון קדיישי עליונים. כדיין כתיב, יי' אלhim גתנו לי לשון למידים. ולמה. לדעת לעות את יעף דבר. וקדשא בריך הוא יהיב הא' לבוצינא קדיישא, רבי שמעון. ועוד דסליק היה לעילא לעילא, בגין לכך כל מלאי באתגליליא אטמורי, ולא אטכסיין. עליה כתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחדות.

פתח רבי ייסא ואמר, (מלכים א ח) ווי' נתן חכמה לשלמה באשר דבר לו ויהי שלום בין חירם ובין שלמה וגוו'. ווי' נתן חכמה לשלמה, דא הוא דתגנון, ביום דשלמה מלכא, כיימה סירה באשלמותא, כאשר דבר לו, כמה דאטמר היה, (דברי הימים ב א) החכמה והמדע בתוען לך.

ויהי שלום בין חירם ובין שלמה. וכי מה בין הא' להאי. אלא הכי תנין, ווי' נתן חכמה לשלמה. והאי חכמה במאי אוקים לה. אמר רבי יוסי, אוקים לה בהאי, בקדמיתא, דשלמה עבד דנחתית לחירם מההוא הרגא, דתוה אמר, (יחזקאל כח) מושב אלהים ישבתי וגוו', דתנייא, חירם מלך צור עבד גרמיה אלו. בתר דשלמה אתה, עבד היה בחכמתיה, דנחתית מההוא עיטה, ואודי היה לשלמה. בגין לכך, (מלכים א ח) ויהי שלום בין חירם ובין שלמה.

וְתַגִּיבָּן, אָמֵר רַבִּי יִצְחָק אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, דְשֶׁדֶר לֵיה,
חַד שִׁידָא, וְגַחִית לִיד שְׁבֻעָה מְדוּרִין דְגִיחָבָם
וְסְלִקִיה, וְשֶׁדֶר לֵיה פְתָקִין בְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא בִּידִיה, עַד
דְאַהֲדָר, וְאוֹדֵי לֵיה לְשָׁלָמָה. וְתַגִּיבָּן. (וַיַּחַי רְכָבָה, רְכָבָה) שְׁלָמָה
יָרִית לָה לְסִיחָרָא, בְכָל סְטָרוֹי. בְגִין כֵף, בְכָלָא שְׁלִיט
בְחַכְמָתָיה. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶן יוֹחָאי, שְׁלִיט בְחַכְמָתָיה עַל
כָל בָנֵי עַלְמָא, כָל אִינּוֹן דְסְלָקִין בְדָרְגוֹי, לֹא סְלָקִין
אַלְאָ לְאַשְׁלָמָא עַמִּיה. (ס"א אי לֹא שְׁלָמִין עַמִּיה)

פְתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמֵר, (שיר השירים ב) יָונְתִי בְחָגוֹי הַסְלָע
בְסִתְר הַמְדָרָגָה וְגו'. יָונְתִי, דָא כְנַסְת יִשְׂרָאֵל, מָה
יָונְתִי לֹא שְׁבָקַת בָן זָוָה לְעַלְמִין, כֵף כְנַסְת יִשְׂרָאֵל לֹא
שְׁבָקַת לְקַיְדָשָא בְרִיךְ הוּא לְעַלְמִין. בְחָגוֹי הַסְלָע, אַלְיאַן
תַלְמִידִי חַכְמִים, דָלָא מִשְׁתְּפָחִי בְנֵיכָה בְעַלְמָא דִין.
בְסִתְר הַמְדָרָגָה, אַלְיאַן תַלְמִידִי חַכְמִים, הַצְנוּעִין, דְבָהּוֹן
חַסִידִין דְחַלִי קַיְדָשָא בְרִיךְ הוּא, דְשְׁכִינָתָא לֹא אַעֲדִי
מְבִינְיוֹ לְעַלְמִין. כְדִין, קַיְדָשָא בְרִיךְ הוּא מִתְבָע בְגִינְבִּיהו
לְכְנָסָת יִשְׂרָאֵל, וְאָמֵר, הַרְאָנִי אֶת מְרָאֵיך הַשְׁמִיעָנִי אֶת
קוֹלֶךָ בַי קוֹלֶך עַרְבָ, דְלִית קוֹלָא מִשְׁתְּמָע לְעַילָא, אַלְאָ
קוֹלָא דְאִיבָוֹן דְמִתְעַסְקִי בָאָוְרִיתָא.

וְתַאֲנָא, כָל אִינּוֹן דְמִתְעַסְקִי בָאָוְרִיתָא, בְלִילִיא,
דְיַוְקִינְיהָוּן אַתְחַקָּק לְעַילָא קוֹמִי קוֹדָשָא בְרִיךְ

הוּא, וְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מִשְׁתַּעֲשָׂע בְּהוּ כּוֹלִיה יְוָמָא, וְמִסְתַּבֵּל בְּהוּ. וְהַהוּא קָלָא, (דָּהֶבֶב) סְלִיק וְבָקָע בְּלָא אִינְנוּן, רַקְיעִין, עַד דְּסְלִיק קָמִי קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא. כְּדִין כְּתִיבָּה, בְּיַקְוֹלָה עָרֶב וּמִרְאָה נָאוֹה. וְהַשְׁתָּא קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא חַקָּק דִּיוֹקָנָא דַּרְבֵּי שְׁמָעוֹן לְעַילָּא וּקְלִיה לְעַילָּא לְעַילָּא סְלִיקָא, וּמִתְעַטְּרָא בְּכַתְּרָא קְדִישָׁא, עַד דְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מִתְעַטְּרָ בְּבֵיתָה בְּכָלָהִי עַלְמָיִן. וּמִשְׁתַּבְּחָ בְּבֵיתָה. עַלְיהָ בְּתִיבָּה, (ישעה מט) וַיֹּאמֶר לַיְלָה תְּהִלָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּ

אתפאר.

פתח רבי חייא ואמיר, (קהלת ג) מה שהייתה כבר הוא (נקרא שמו ל"ג) ואשר להיות וגוי. מה שהייתה כבר, היהינו הדתניון, עד לא בראש קודשא בריך הוא הא עולם, היה בארי עולם וחريب לוֹן, עד (דף ס"א ע"ב) דקודשא בריך הוא סליק בرعויתיה, לمبرי הא עולם, ואמליך באורייתא. כדין אתתקן הוא בתקינו, ואתעטר בעטרוי, וברא הא עולם. וכל מי דاشתכח בהאי עולם, הוא היה קמיה, (והיא סליק מוקמיה) ואתתקן קמיה.

ותאנא, כל אינון דברי עולם, דاشתכחו בכל דרא ודרא, עד לא ייתון לעולם, הא הוא קיימי קמיה בד' יוקגיהון. (והכי תאנא) אֲפִילוּ כָּל אִינְנוּנָא בְּשְׁמַתְּנִין דְּבָנִי נְשָׁא, עד לא יחתון לעולם, כלחו גלי芬 קמיה

ברקיע, בהוּא דַיּוֹקָנָא מִמְשׁ, דַאֲיָנוּ בְהָאֵי עַלְמָא. וְכֹל מַה דָאָלְפִין בְהָאֵי עַלְמָא, כֹלֶא יַדְעַו עַד לֹא יַיְתּוּן לְעַלְמָא. וְתַגִּיבָא, הָאֵי בַאֲיָנוּ זַפְאֵי קַשּׁוֹט.

וְכֹל אֲיָנוּ דָלָא מִשְׁתְּפָחִין זַפְאֵין בְהָאֵי עַלְמָא, אֲפִילּוּ תִמְןָן, מִתְרַחְקִין מִקְמִי קַוְדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעַלְלִין בְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָא, וְדַחְקִין שַׁעַתָא, וְנַחְתִּין לְעַלְמָא. וְהָיָא בְשִׁמְתָא דְלַהּוֹן, הָא אָלִיפְנָא, כַמָה דַאֲיָנוּ קַשְׁיָ קַדְלָ בְהָאֵי עַלְמָא, כַךְ הוּוּ עַד לֹא יַיְתּוּן לְעַלְמָא.

וְהָיָא חַוְלָקָא קַדְיִשָא דִיהְבָ לֹזָן רַמְאָן לִיה, וְאַזְלִין וְשָׁאָתִין וְאַסְתָּאָבוֹן, בְהָיָא נַוְקָבָא דְתַהוֹמָא רַבָא, וְגַטְלִי חַוְלָקִיהָן מִתִמְןָן, וְדַחְקִין שַׁעַתָא וְנַחְתִּין לְעַלְמָא. אֵי זַכְיָה בְתַרְ, וְתַב בְתִינְבְּתָא קְמִי מָאִירָה, הוּא גַטְיל הָיָא חַוְלָקָא דִילִיה מִמְשׁ, הַדָּא הוּא דְכִתְיבָ, מַה שָׁהִיא כָבֵר (נקרא שָׁמוֹ) הוּא וְאָשֵר לְהִיּוֹת וְגַוְ, כָבֵר הִיה.

תָא חַזִי בְנֵי אַהֲרֹן לֹא אָשְׁתַבְחוּ בִיְשָׂרָאֵל כּוֹתִיהָ, בְרַ מִשְׁהָ וְאַהֲרֹן, וְאֲיָנוּ אַקְרָיוֹן (שמות כד) אַצְילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְטַעַו קְמִי מַלְכָא קַדְיִשָא, מִיתָו. וְכִי קַוְדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְעָא לְאוּבָדָא לֹזָן, וְהָא תַגִּיבָן בְרַזְאָ דְמִתְגִּיתִין, דַקְוַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עָבֵד חַסְד בְכָלָא, וְאֲפִילּוּ בְרַשְׁיָעִי עַלְמָא לֹא בְעִי לְאוּבָדָא לֹזָן. וְהָנִי זַפְאֵי קַשּׁוֹט סַלְקָא דַעֲתָךְ דַאֲיָנוּ אַתְאָבִידָו מַעַלְמָא, זַכְוִתָא דְלַהּוֹן אָנָ

הוּא. זֶכְותָא דְאַבּוּהוֹן אֵן הוּא. זֶכְותָא דִמְשָׁה הַכִּי נִמְיָי.
וְאִיפָּנוּ הַיְד אַתְּאַבִּידוּ.

אֲלֹא הַכִּי אָוְלִיפָּנָא מִבְּנִינָא קְדִישָׁא, דִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ
הָוּא חָס עַל יְקָרָא דְלָהּוֹן, וְאַתְּוָקָד גְּרָמִיהּוֹن לְגֹו,
וּבְשִׁמְתָהּוֹן לְאַתְּאַבִּידוּ, וְהָא אָוְקִימָנָא. וְתָא חִזִּי עַד לְאַ
מִיתָו בְּנֵי אַהֲרֹן כְּתִיב, (שמות १) וְאַלְעֹזֶר בֶּן אַהֲרֹן לְקָח לֹו
וְגֹו, אֲקָרֵי שְׂמִיה פְּנַחַס, דְהֹוה זְמִינָן לְאַתְּתִקְנָא עֲקִימָא,
הָדָא הוּא דְכִתְיב וְאַשְׁר לְהִיוֹת כְּבָר הִיה.

וְתָאָנָא, כְּלָהּוּ זְפָאִי קְשׁוֹט, עַד לְאֵין יִתְוֹן לְעַלְמָא, בְּלָהּוּ
אַתְּתִקְנָוּ לְעַילָּא, וְאַקְרוֹן בְּשִׁמְהָן. וּרְבִי שְׁמֻעוֹן
בֶּן יוֹחָאי, מִן יוֹמָא דְבָרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַלְמָא, הָוּה
אַזְדָמָן קְמִי קְיִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַשְׁתַבָּח עַמִּיהָ. וּקְיִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא קָרֵי לֵיה בְשְׂמִיה, זְפָאָה חֹולְקִיהָ לְעַילָּא וְתָפָא,
עַלְיָה כְּתִיב (משליכג) יִשְׁמָח אַבִּיךְ וְאַמְךְ, אַבִּיךְ: דָא קְיִידָשָׁא
בְּרִיךְ הוּא. וְאַמְךְ: דָא בְּגַסְתִּי שְׂרָאֵל.

פָתָח רְבִי אָבָא וְאָמֵר (שיר השירים א) עד שַׁהְמַלְךָ בְּמִסְבּוּ בְּרִדי
נָתַן רִיחָו. הָאֵי קָרָא אַזְקָמָה חֶבְרִיא, בְּשַׁעַתָּא
דִקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַשְׁתַבָּח וּזְמִינָן בְּטוּרָא דְסִינִי, לְמִיחָבֵב
אוֹרִיִּתָא לִיְשָׂרָאֵל, בְּרִדי נָתַן רִיחָו, יִשְׂרָאֵל יְהָבוּ וּסְלִיקָו
רִיחָא טָב, דְקָאִים וְאֲגִין עַלְיִיהוּ לְדָרִי דָרִין. וְאָמְרוּ, (שמות
כד) כָל אֲשֶׁר דָבֵר יְיָ בְּעֵשָׂה וּבְשִׁמְעָה. דָבֵר אַחֲר עַד שַׁהְמַלְךָ

במסבו, בעוד דסליק משה לקבלה אוריניתא מקודשא בריך הוּא, ואתחזק בתרי לוּחִי אַבְנֵין, יִשְׂרָאֵל שְׁבָכוּ ההוּא רִיחָא טְבָא דְהֹוּה מִתְעִיטָר עַלְיָהּוּ, ואמרו לעגל, אלה אליהך יִשְׂרָאֵל.

השתא הא קרא ברוז דחכמתא הוּא, פא חוו, כתיב
(בראשית ב) ונחר יוצא מעדן להשכות את הגן, הא
נהרא אטפشت בסטרוי, בשעתא דמיזוג עמייה בזוווגא
שלים, כדי הא עדן (זוווגא) בההוא נתיב, דלא אתיידע
לעילא ותתא, כמה דאת אמר (איוב כח) נתיב לא ידע
עיט. ואשתכחו ברכותא (שמות ע"ז, נ"ה, ס"ד ע"ב) דלא מתרשן
תדריא חד מהד. כדי נפקין מבועין וגהליין, ומעטרין
לבן קדיישא, בכל אינון כתריין, כדי (שמות כ"ד ע"א) כתיב
(שיר השירים ג) בעטרה שעטרה לו אמו. ובזהיא שעתא ירידת
ההוא בין אחנטא דאבוי ואמייה, כדי הוא אשטעש,
בההוא עבוגא ותפנוקא.

וְתַּאֲנָא, בשעתא דמלפָא עלאה בתפנוקי מלכין, יתיב
בעטרוי, כדי כתיב עד שהפלך במסבו גרד
נתן ריחו. דא יסוד דאפיק ברכאנן לאותווגא מלפָא
קדישא (דף ס"ב ע"א) במטרוגיתא. (בהא דרבא) וכדיין אתייהבון
ברכאנן בכלהו עלימין, (ונפקין) ומתרבן עלאין ותתאין.
והשתא הא בוצינא קדיישא מתעטר בעטרוי דהאי

דָּרְגָּא, וַהֲוָא וְחֶבְרִיָּא סְלִיקָו תֹּשְׁבֵחָן מִתְתָּא לְעַילָּא,
וַהֲיָא מִתְעַטְּרָא בְּאִינְנוֹن תֹּשְׁבֵחָן. הַשְּׂתָּא אִית לְאַפְקָא
בְּרָכָאָן לְכַלְּהוּ חֶבְרִיָּא מַעַילָּא לְתַתָּא, בְּהָאִי דָּרְגָּא
קְדִישָּׁא, וּרְבִי אַלְעָזָר (ס"א דָרְבִי אַלְעָזָר) בְּרִיהָ לִימָא מַאִינְנוֹנָ
מַלְיָין מַעַלְיָין דָּאוֹלִיפָּמָאָבוֹי.

פָּתָח רְבִי אַלְעָזָר וְאָמָר, (בראשית כט) וַיַּרְא וְהִגְּהָ בָּאָר בְּשָׁדָה
וְגַוּ. וּנְאָסְפוּ שְׁמָה כָּל הַעֲדָרִים וְגַוּ. הַגִּי קְרָאִי אִית
לְאַסְתְּכָלָא בָּהִו, וּבְרוֹזָא דְּחַכְמָתָא אִינְנוֹן, דָּאוֹלִיפָּנָא
מַאָבָא, וְהַכִּי אַוְלִיפָּנָא, וַיַּרְא וְהִגְּהָ בָּאָר בְּשָׁדָה, מַאָן
בָּאָר. דָּא הוּא דְּכַתִּיב, (במדבר כא) בָּאָר חַפְרוֹתָה שָׁרִים פְּרוֹתָה
בְּנֵדִיבָּי הָעָם. וְהִגְּהָ שֵׁם שֶׁלְשָׁה עֲדָרִי צָאן רַוְבָּצִים עַלְיהָ,
אַלְיָין אִינְנוֹנָ נְצָח הַוָּד יִסּוֹד, דָּאַלְיָין אִינְנוֹנָ רַבְיעָין עַלְהָת,
וְקִיְמָין עַלְהָת, וּמַאָלְיָין אַתְמָלִיא בְּרָכָאָן הָהִיא בָּאָר.

כִּי מִן הַבָּאָר הָהִיא יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים, דָּהָא מִן הָאִי בָּאָר
אַתְּזָנוּ עַלְאַיִן וְתַתְּאַיִן (נ"א עַלְמִין תִּקְאַיִן), וּמִתְבָּרָכָאָן כְּלָהוּ
פְּחַדָּא. וְהַאֲבָן גְּדוֹלָה עַל פִּי הַבָּאָר, דָּא הוּא דִינָא קְשִׁיאָ,
דִּקְיִמָּא עַלְהָת מִסְטוּרָא אַחֲרָא לִינְקָא לְהָ (נ"א מִינָה). וּנְאָסְפוּ
שְׁמָה כָּל הַעֲדָרִים, אַלְיָין אִינְנוֹנָ שִׁית בְּתִרְיָי מַלְפָא,
דִּמְתַכְּנָשִׁי כְּלָהוּ, וּנְגַדִּי בְּרָכָאָן מַרִישָׁא דְמַלְפָא, וּמַרְיקָן
בָּה. וּכְדָא אַתְּחֶבְרָאָן כְּלָהוּ בְּחַדָּא לְאַרְקָא בָּה, בְּתִירָב וְגַלְלוּ
אֶת הַאֲבָן מַעַל פִּי הַבָּאָר, מַגְדָּלִין (ס"א מַגְדָּלִין) לְהָהִיא דִינָא
קְשִׁיאָ, וּמַעֲבָרֵן לִיהָ מִינָה.

והשׁקו את הצאן, מרייקין ברקאנ מההייא באאר, לעלאין
ויתתאיין לבער והשיבו את האבן על פי הבאר
למִקְומָה. תב ההוא דינא לאתריה, בגין דאצטראיך לייה
לבשמא עלמא, ולתקנא עלמא. והשתא הא קודשא
בריך הוא אריך עלייכו ברקאנ, מבועא דנחלא,
ומפנייכו כל בני דרא מתברכין. זפה חיליקון בעלמא
דין, ובעלמא דאתה עלייכו בתיב, (ישעה נד) וכל בנייך
למודי יי' ורב שלום בנייך.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהילים קמט) יעלזו חסידים בכבוד
ירגנו על משכבותם וגוו, תאנה ב"ג מכילן,
אתקשך קשרא דמהימנותא, לאשתכח ברקאנ לכלא.
ובכל מהימנותא דקונדא בריך הוא בטלתא אסתימנו.
ועל הא, ב"ג מכילן, אוריתא מתעטרא, כמה
דאוקימנא מקל זהomer ומגורה שווה וכוי, וכמה זמגין
אוקימנא הא. ושמא קדיشا בהאי מתעטרא.

תא חזוי, בההייא שעתא דבעא יעקב, דיתברכון בני
בשמא (ס"א בקשא) דמהימנותא. מה פתיב, (בראשית מט)
כל אלה שבטי ישראל שנים עשר זואת, הא תליסר,
דאשתכח עמהון שכינתא, וatkiiymo ברקאנ. והיינו
בדתיב, איש אשר כברכתו ברך אתם. מיי כברכתו.
בההוא דוגמא דלעילא, כברכתו לכל מכילא ומגילא.

וְתַאֲגָּא, כֹּל אִינּוֹן מִכְילֵין סָלָקִין, וּמִתְעִטְרֵין וּנְיִיחֵין
 בְּרִישָׁא חֶדָּא, וְתִמְןָן מִתְעִטְרָא רִישָׁא דְמַלְכָא,
 הַהוּא דְאַקְרֵי בְּדָרְגָא עַלְאָה דְחַסִידָות. וְחַסִידִים, יַרְתִּין
 כֹּל הַהוּא כְבָוד דְלַעַילָא, הַכְתִיב יַעֲלוּזָה חַסִידִים בְכָבָוד,
 בְּהָאִי עַלְמָא. יַרְבִּנו עַל מִשְׁפְבָותָם בְעַלְמָא דָאַתִי.
 רֻומְמוֹת אֵל בְגַרְוֹנָם, דִיְדַעַין לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא דְמַהִימָנָותָא
 בְדַקָא יִאָוֶת, וּבְדַיִן חַרְבָ פִיפִיוֹת בְיִדָם. מְאָן חַרְבָ פִיפִיוֹת.
 דָא הוּא חַרְבָ לָהּ, חַרְבָא דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. פִיפִיוֹת:
 לְהִיטָא בְתִרְיַין דִינִין. וְלַמָה. לְעַשּׂוֹת נְקָמָה בְגּוֹים וְגּוֹ.
 וְהָא רַבִי פְנַחַס בֶן יָאִיר, כְתָרָא דְחַסְד, רִישָׁא עַלְאָה.
 בְגַיַן כֵה כְבָוד דְלַעַילָא יָרִית, וְהָא קַשְׁיר קַשְׁרָא
 עַלְאָה, קַשְׁרָא קַדְיָשָׁא, קַשְׁרָא דְמַהִימָנָותָא. זְכָה
 חִוְלָקִיה בְעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דָאַתִי. עַל הָאִי פָתָרָא
 אָתָּהָר, (יְחִזְקָאָלָמָא) זֶה הַשְׁלָחָן אֲשֶׁר לְפָנֵי יְיָ. קַם רַבִי פְנַחַס,
 וּבְשִׁיק לִיהָ, וּבְרִיךְ לִיהָ, וּבְשִׁיק לְרַבִי אַלְעָזָר, וּלְכָלָהוּ
 חַבְרִיאִיא, וּבְרִיךְ לֹזָן, בָטֵל פְסָא וּבְרִיךְ.

פָתָח וְאָמָר, (תְּהִלִים כב) תִעֲרוֹךְ לְפָנֵי שְׁלָחָן גָּגֶד צָוָרָי וְגּוֹ,
 יִתְבוֹ (ס"א חדו) תִמְןָן, כֹּל הַהוּא יוֹמָא, וְהָוּ תְבִרִיאָ
 בְלָהוּ חַדָן (דף ס"ב ע"ב) בְמַלְיִי דְאֹרִיִיתָא, וְחַדּוֹתָא דְרַבִי
 שְׁמַעוֹן הַהּוּא סָגִי. בָטֵל רַבִי פְנַחַס לְרַבִי אַלְעָזָר, וְלֹא
 שְׁבָקִיה בְלָהוּא יוֹמָא וּכְלָלִילָא, וְהָהּוּ חַדִי עַמִּיהָ, קָרָא

עליה, (ישעה נח) **אוֹתְתַעֲבָגֶעָלִי**, **כָּלְחַדּוֹתָא וְעַפּוֹגָא**
יתירא דָא דְחוֹלָקִי הַוָא, (על דא דעמי הוא על דא כתיב (תהלים קמ"ד)
אֲשֶׁרִי הַעַם שְׁפֵכָה לוֹ וְגֹו) זִמְנִין בְּהַהוּא עַלְמָא לְאַכְרֹזָא
עַלְיָה, וּפְאָה חֻולָקָה רַבִּי פְנַחַס, הָאנְתָה וּכְבִית לְכָל הָאֵי, (דברי
 הימים א יב) **שְׁלוֹם לְךָ וְשְׁלוֹם לְעוֹזָר בַּי עֹזָר אֱלֹהִיךְ.**
אֲשֶׁרְפִימָו לְמִיזָל, קָמָרְבִי פְנַחַס וְאַחִיד בְּבַיה בַּרְבִי אָלָעָזָר,
וְלֹא שְׁבָקִיה לְמִיחָךְ. אֹזִיף רַבִּי פְנַחַס לְרַבִּי שְׁמַעַן
 וּבְרִכְבִיה, וְלֹכְלָהוּ חַבְרִיאִיא. עד דָהּוּ אָזְלִי אָמַר לְהּוּ רַבִּי
שְׁמַעַן לְחַבְרִיאִיא, (תהלים קיט) **עַת לְעַשּׂוֹת לִיְיָ.**

אתָתָא רַבִּי אָבָא וְשָׁאִיל, כתיב ונתן אהרן על שני
השְׁעִירִים גּוֹרְלוֹת וְגֹו. הַנִּי עַדְבִין לְמַה. וְאַהֲרֹן
לְמַה לִיה לְמִיחָב עַדְבִין. וּפְרִשְׁתָא דָא לְמַה. וְהָא
אָזְלִיפְנָא קְמִי דְמַר סְדָרָא דִיּוֹמָא, וְהָאֵי בְּעִינָא לְמַנְדָע.
פָתָח רַבִּי שְׁמַעַן וְאָמַר, (בראשית מב) **וַיַּקְהֵל מַאֲתָם אֶת**
שְׁמַעַן וַיִּאָסֹר אֹתוֹ לְעִינֵיהֶם. וּכְיַיְהָ חַמָא יוֹסֵף
לְמַיסֵב לְשְׁמַעַן עַמִּיה יְתִיר מַאֲחֹהָה. אַלְאָ, אָמַר יוֹסֵף,
בְכָל אֶתְר שְׁמַעַן (ולו) **פָתִיחָותָא דְדִינָא אִיהוּ** (איןנו), וְהָהִיא
שְׁעַתָּא דְאָזְלִינָא מְאָבָא לְגַבְיוֹה דָאָחִי, **שְׁמַעַן פָתָח**
בְקָדְמִיתָא בְדִינָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית לו) **וַיֹּאמְרוּ**
אִישׁ אֶל אֶחָיו הַגָּה בַּעַל הַחֲלוֹמוֹת הַלֹּזָה בָא וְעַתָּה לְכָיו
וְגֹו. **לְבַתֵּר בְשָׁכָם**, (בראשית לד) **וַיַּקְהֵל שְׁבִי בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁמַעַן**

ולוֹי, כֹּלֵהוּ בְּדִינָא הָוּ. טָב לְמַיסֵּב דָא, וְלֹא יַתַּעַן קַטְטוֹתָא בְּכֹלֵהוּ שְׁבָטֵין.

וְתַגִּיבֵן, מַאי קָא חַמָּא שְׁמַעַן לְאַזְדוֹגָא בְּלוֹי יַתִיר מְכֻלָּא. וְהָא רָאוּבָן תֹּהֶה אֲחוֹתָה וְסִמְיךָ לֵיהֶ, אֶלָּא שְׁמַעַן חַמָּא וַיַּדַּע דָלוּי מִסְטָרָא דְדִינָא קָא אֲתָי, וְשְׁמַעַן מִסְטָרָא דְדִינָא קָשִׁיא יַתִיר אֲתָאָד. אָמָר נַתְעָרֵב חַד בְּחַד וְאַגְּנָן בְּחַרְבָּב עַלְמָא. מָה עָבֵד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נַטֵּל לֵיהֶ לְחֹולְקָה לְלוֹי, אָמָר מְכָאן וְלֹהֲלָא שְׁמַעַן לִיתְיַב בְּקוֹפֶטְרָא בְּהַדִּיה בְּלַחְזָדָוִי.

תַּאֲנָא בְּסָטָרָא דְאִימָא, תַּרְיֵין גַּרְדִּינִי טַהֲרֵין (ס"א טְרִיסִין)
אֲתָאָחָדָן בְּיַדָּא שְׁמַאָלָא, וְהָא אַזְקִימָנָא דְאִינְיוֹן
מְאַלְיִי אַרְעָא בְּכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, וְתַיִנּוּ רְזָא דְכַתִּיב, (יהושע
ב) שְׁנִים אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים.

וְתַאֲנָא, זְבָאתָה חֹלְקִיהָוּן דִּיְשָׁרָאֵל יַתִיר מִפְּלָעָםִין עַזְבָּדִי עַבּוֹדָה זָרָה דְקֹידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לְדַפָּאָה לְהָגָה, וְלַרְחָמָא עַלְיִיהָן, דְאִינְפוֹן חֹילְקָה וְעַדְבִּיהָ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (דברים ל'ב) כִּי חָלַק יְיָ עַמּוֹ וְגַוּ, וכְתִיב (דברים ל'ב) יְרַפֵּיְהוּ עַל בְּמַתִּי אָרֶץ. עַל בְּמַתִּי אָרֶץ דִּיְקָא. דְהָא אִינְפּוֹן אֲתָאָחָדָן לְעַילָּא לְעַילָּא. וְעַל דָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְחִימָתָא דִילִיה אֲתָדָק בְּהָגָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (מלאכי א) אַהֲבָתִי אֲתֶכֶם אָמָר יְיָ, וכְתִיב (דברים ז) כִּי

מְאֹהֶבֶת יְיָ אֲתֶכֶם וְגֹו', ומגו' רחימوتא יתירא דרכיהם להו, יהב לוון יומא חד בשטא לדכאה להו, ולזוכה להו מפל חובייהן, דכתיב, (ויקרא טז) כי ביום זהה וגוו'. בגין דיהון וכאיין בעלמא דין, ובעלמא דאתה, ולא ישטפה בהו חובה. ועל דא ביומא דא, מתעטרין ישראל, ושלטין על בלהו גרדיבין, ועל בלהו טהירין.

תִּאֱנָא (ויקרא טז) וננתן אהרן על שני השעים גורלות. וננתן אהרן, בגין דאתה מسطרא דחסד. על שני השעים, על דיקא, בגין דתתבsem מטרוניתא. גורל אחד לויי וגורל אחד לעוזיאל והוא תרין שעירין אייבון, אמרاي חד לויי. אלא אמר קידשא בריך הויא, יתיב האי גבאי, וחד זיל וישוט בעלמא, דאלמיי תרונייהו מזדיוגן, לא יכיל עלמא למסבל.

נפק האי, איזיל ושות בעלמא, ואשבח להו לישראל, בכמה פולחניין, בכמה דרגין, בכמה נמייסין טבן, לא יכיל להו, בלהו שלמא ביןיהו, לא יכיל למיעל בהו בדליך. (איזיל ושות בעלמא, ואשבח לישראל בהאי גוונא) (נ"א ישראל למתא אוף האי בהאי גוונא) **הָאֵי שְׁעִירָא שְׁלָחִין לֵיה בְּמַטּוֹלָא דְּכָל חֻבְּיָהו דִּישָׂרָאֵל**.

תִּאֱנָא, כמה חביב לי טרייקין מזדיוגן (נ"א מזדיוגן), דאיינון תהות ידיה, וממן לאלא ארעה, על כל

איבון (דף ס"ג ע"א) דעבָרִין עַל פְתַגְמֵי אֹרְדִיתָא. וְהַהוּא יוֹמָא,
לֹא שְׁבִיכָה דְלַטּוֹרָא (ס"א פֶטְרָא) לִמְלָא בְהָבִשְׂרָאָל. כַּד
מְטָא הָאֵי שְׁעִירָא לְגַבֵּי טוֹרָא, כַּמָּה חִידָה עַל חִידָה
מִתְבְּסָמִין כְּלָהָו בֵיה. וְהַהוּא גַּרְדִּינָא דְנַפְיִק, אַהֲרֹן וְאָמַר
תוֹשְׁבַחַתָא דִישְׁרָאֵל, קַטְיִגּוֹרָא אַתְעַבֵּיד סְנִיגּוֹרָא.

וְתָא חֹזֵי, לֹא דָא בְלַחֲדוֹי הוּא, אֶלָא בְכָל אֶתְר דְבָעֵין
יִשְׁرָאֵל לְאַתְדָבָה מְחוּבֵיָהו, קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יְהִיב לוֹן עִיטָא לְקַשְׁרָא מְאֵרִי דְדִינָא, וְלִבְסָמָא לְהָוּ
בָאַינְנוּ קְרַבְנִין וְעַלְוָן, דְקָרְבִּין קְמִי קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וּכְדִין לֹא יְכַלֵּין לְאַבָּאָשָׁא. וְהַהוּא יוֹמָא יְתִיר עַל כָּלָא,
כַּמָּה דִמְבָסִמין יִשְׁרָאֵל לְתַתָּא לְכָלָא, הַכִּי מִבָּסִמין לְכָל
אַיִבּוֹן דָאִית לְהָוּ דְלַטּוֹרָא (ס"א פֶטְרָא) וְכָלָא קְרַבְנָא הוּא
וּפּוֹלְחָנָא דַקְוִדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תָּאָנָא, בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דְכַתִּיב, וְלַקְחָ אַהֲרֹן אֶת שְׁנִי
הַשְׁעִירִים וְגוּ, מִתְעַרְין אַיִבּוֹן בְּהַהְוָא יוֹמָא
לְעַילָא, וּבְעַיִן לְשִׁלְטָה (נ"א לְשִׁטָּאָה) וְלִמְיַפְּקָה בְעַלְמָא. כִּיוֹן
דְכַהְנָא מִקְרָב אֵלֵין לְתַתָּא, מִתְקָרְבִּין אַיִבּוֹן לְעַילָא. כְּדִין
עַדְבִּין סְלִקִין בְכָל סְטְרִין, כְּהָנָא יְהִיב עַדְבִּין לְתַתָּא,
כְּהָנָא יְהִיב עַדְבִּין לְעַילָא. כַּמָּה דְחַד אַשְׁתָּאָר בֵיה
בַקְוִדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא. וְחַד אַפְקִין לִיה לְהַהְוָא
מִדְבָּרָא, הַכִּי נָמֵי לְעַילָא, חַד אַשְׁתָּאָר בֵיה בַקְוִדָשָׁא

**בריך הוא, וחד נפיק ושת בעלמא, לההוא מדברא
עלאה, וחד בחד מתקשך.**

רעה מהימנא
פקודא (מד) דא, למפלח
בנה רבא
פולחנא דההוא יומא במה
דאצטראיך, ולמשלח שעיר
לעוזאיל. רוזא דא במה דאת
אמר, בגין לאתרפראשא
מעמא קדישא, ולא יתבע
חויביהון קמי מלכא. ולא
יקטרג עליהו, דהא לית
לייה תקיפו ושולטנו, (בח) בר
בד אתקוף רונזא מלעילה,
ובההוא דורונא אתחפה
לברTER אפטורופוסא עליהו,
ועל דא אתחיה מkapyi
מלכא. זה אוקימנא, בגין
דאיהו קיז כלبشر.

ועמא קדישא יהבין לייה
במה דאצטראיך לייה
שעיר, ורוזא דא (בראשית כז) הן
עשוי אחוי איש שעיר. במה
דאיהו בסטר דקדושה דבר

כתיב (ויקרא טז) וסמן אהרן
את שתי ידיו על
ראש השערandi והתודה
עליו וגוו. בגין כה וסמן
אהרן את שתי ידיו,
דקודשא בריך הוא יסתכם
על ידו. על ראש השער
andi,andi דיקא, לאכללא
ההוא דלעילא.

(ויקרא ח) והתודה עליו את כל
עונות, כמה דכתיב (ויקרא
ח) והתודה אשר חטא עליה.
ואוקימנא עליה, דאתכפי
בר נש ואשתאר עליה כל
ההוא חובה. אוף הבי
והתודה עליו, בתרא דאודי
בנה בגיניהו דישראל,
עליו: כלומר, ישתארון
כליהו עליו.

וַנּוֹקֶבֶא, אָוֹפֶה הַכִּי בְּסַטֶּר
מִסְאָבוֹ דְּכַר וַנּוֹקֶבֶא. מִתְלָא
אָמְרִי, לְכַלְבָּא אַרְמִי לֵיהּ
גַּרְמָא, יַלְחֵד עַפְרָא דְּרַגְלָהּ.
שָׁאַלוּ לְבַן זָמָא, מַהוּ
לְסָרוּסִי בְּלַבָּא.

אָמַר לָהֶם, (וַיָּקֹרְאַ כְּבָ)
וּבְאֶרְצָכֶם לֹא תַעֲשׂו, בֶּל
שְׁבָאֶרְצָכֶם לֹא תַעֲשׂו. בַּמָּה
הָאַצְטָרִיךְ עַלְמָא לְהָאִי, הַכִּי
אַצְטָרִיךְ עַלְמָא לְהָאִי. וּלְלָ
דָא אַתְּמָרָ, (בראשית א) וְהַנָּה
טוֹב מַאֲדָדָא מַלְאָךְ הַמְּוֹתָה.
לִיתְ לְבַטְלָא לֵיהּ מִן עַלְמָא,
עַלְמָא אַצְטָרִיךְ לֵיהּ, אַפְּ עַל
גַּב דְּכַתִּיב בֵּיהּ, (ישעיה נו)
וְהַכְּלָבִים עַזְיָנְפֵשׁ לֹא יַדְעֻ
שְׁבָעָה וְנוּ, לֹא יַתְבַּטְלוּ מִן
עַלְמָא. בֶּלֶא אַצְטָרִיךְ טֹב
וְרֹעַ.

וּבְגִינִי בְּךָ אַתְּ לֹן בְּיוֹמָא דָא
לְמַרְמִי לֵיהּ גַּרְמָא
לְכַלְבָּא, עַד דָאִיהוּ גַּרְירִיר,
יַעֲולֵל מִן הַיְיעַול לְגַבִּי
הַיְיכָלָא דְמַלְפָא, וְלִיתְ מִן

אָמַר לֵיהּ רַבִּי אֲבָא, אֵי הַכִּי
וְהָא כְּתִיב וְלֹא יַזְבְּחוּ
עוֹד אֶת זְבַחֵיכֶם לְשָׁעֵירִים,
אָמַר לֵיהּ שְׁאַנְיִ הַכָּא, הַהְתָּמָם
לְשָׁעֵירִים הָוֹ קְרַבֵּין
קְרַבְנָא, וּבְגִינִּי כְּפָה לֹא כְּתִיב
וְלֹא יַזְבְּחוּ עוֹד אֶת זְבַחֵיכֶם
שָׁעֵירִים, אֶלָּא לְשָׁעֵירִים,
דְּהַתָּמָם לְשָׁעֵירִים הָוֹ עֲבָדִי
פִּילְחָנָא, וּשְׁוֹלְטָבָותָא. וְהַכָּא
וּנְשָׂא הַשְׁעֵיר עַלְיוֹ אֶת כָּל
עֲוֹנוֹתָם, וּקְרַבְנָא לֹא
אַתְּעַבֵּיד אֶלָּא לְקוּדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא. תָּא חִזִּי, דְּבָגִינִי
קְרַבְנָא מַתְבִּסְמָן עַלְעִין
וְתַּתְּאִין, וְדִינָא לֹא שְׁרִיאָ
וּשְׁלַטָּא עַלְיָהוּ דִּיּוֹרָאָל.
תָּאָנָא, וּשְׁלַח בִּיד אִישׁ
עֲתִי הַמְּדִבְרָה.
מַהוּ אִישׁ עֲתִי. אֶלָּא רָזָא
דְמַלָּה הַכִּי הָוֹ (דף ס"ג ע"ב) בְּכָל

הִימְחִי בַּיּוֹדָיו. לְבַתֵּר יְכַשְּׁבֵשׁ
לִיה בְּגִבְיהָ.

מֵה בְּתִיב וְהַתּוֹדָה עַלְיוֹ אֶת
כָּל עֲנוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וּבְתִיב וּנְשָׁא הַשְׁעִיר עַלְיוֹ
אֶת כָּל עֲנוֹנוֹתָם. בֵּין דָּאִידָּה
חַמִּי הָאֵי שְׁעִיר. תִּיאוּבְתִיה
לְגִבְיהָ, וְלֹא שְׁפַכְלָא
בְּהִדְיהָ, וְלֹא יָדַע מָאִינָן
חוּבֵין דָקָא נְטִיל שְׁעִיר. תָּבַ
לְגִבְיהָוּ דִיְשָׁרָאֵל, חַמִּי לוֹן
בְּלֹא חוּבֵין, בְּלֹא פְּשָׁעֵין,
דָהָא בְּלֹהו שְׁרָאָן בְּרִישָׁא
דְשְׁעִיר, סְלִיק לְעַילָא, וְשַׁבַּח
לוֹן קַמִּי קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא.
וּקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא חַמִּי
סְהֻדוֹתָא דְהַהּוּא מַקְטַרְגָּא,
וְהַוְּאֵיל וְתִיאוּבְתִיה לְרַחְמָא
עַל עַמִּיה, אֲפָעָל גַּב דָאִידָה
יָדַע כָּל עַוְּבָדָא, חַס עַלְיִיחּוֹן
דִיְשָׁרָאֵל.

וּבְלֹא שְׁרִיא בְּדָא, בְּנֵין דָהָא
יְתַעַר רַזָּא דְרִינָא
מַלְעִילָא, וַיַּתְקַפֵּה הָאֵי

מַה דָּאַת עַבְדִּיד, בַּעַי בֶּר גַּש
וּמַיִן לְהֹהִיא מַלְהָ. אִית בְּר
גַּש בְּרִכְתָּא אַתְקִיִּים עַל
יְדִיה יִתְיַיר מַאֲחַתָּא. פָּא חֹזִי,
מֵה בְּתִיב בֵּיה בְּכָהָנָא, (משל
כְּבָ) טּוֹב עַיִן הוּא יְבֹרֶךְ, אַל
תְּקַרֵי יְבֹרֶךְ, אַלְא יְבֹרֶךְ,
בְּגַיִן דְהּוּא זַמִּין דִיַּתְקִיִּים
בְּרִכְתָּא עַל יְדִיה בְּהָאֵי. (ס"א

ושאריו ברכות באשגורותא דיליה).

וְאִית בְּר גַּש דְהּוּא זַמִּין
לְאַתְקִיִּמָא לְזַוְּטִין
עַל יְדִיה, וּבְכָל מַה דִיְשָׁגָח
לִיתִי לְזַוְּטִיא וּמַאֲרָה
וּבְעִתָּא כְּגַזְן בְּלָעָם, דְאַקְרֵי
רְעֵעִין, דְהֹהָה זַמִּין בְּכָל
בִּישׁ, וְלֹא תֹהֵה זַמִּין לְטָבָה.
וְאֲפָעָל גַּב דְבָרֶךְ, בְּרִכְתִּיה
לֹא בְּרִכְתָּא, וְלֹא אַתְקִיִּים.
וְכַד תֹּהֵה לִיִּיט, כָּל מַאֲנָז
דְלִיִּיט אַתְקִיִּים, וְאֲפִילּוּ

וַיִּשְׂתַּצְוּן בְּנֵי עַלְמָא, דָה
 דָה מִסְטָרָא דָדִינָא קְשִׁיא
 קְא אֲתִי. וְאֵי יַתְעַרְתָּαι,
 בְּחֹבֵי בְּנֵי אִינְשָׁא אַתְעַרְתָּ
 דָהָא לִית לִיה אַתְעַרְוָ
 לְסָלְקָא לְעַילָא לְאַתְעַרְא
 דִינָא קְשִׁיא בֶּר בְּדִיל חֹבֵי
 בְּנֵי גְשָׁא. דָהָא בְּשֻׁעַתָּ
 דָבָר גַשׁ עֲבִיד חֹבָא,
 אַתְכַּנְשׁ הָאֵי, וּכְפָה אַלְפָ
 סִיעָן דִילְיה, וּמַתְכַּנְפִי תִמְןָ
 וּנְטָלִי לִיה, וּסְלָקִי לְעַילָא
 רְחַמְנָא לִישְׁזָבָן. וְעַל כָּלָא
 יְהָב קוּידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 עִיטָא לִישְׁרָאֵל לְאַשְׁתּוּבָא
 מְבָל סְטוּרִין. וְעַל דָה בְּתִיב,
 (תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁבָכָה
 לו אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂיִי אֱלֹהָיו.

(ע"ב רעיאא מהימנא)

ברגעה חדא, וְעַל דָה
כתיב, (במדבר כד) שְׁתַם הַעַזִן.
בכל אתר דעגניה שלטה
אטלטיא.
תא חזי מה כתיב. (במדבר כד)
 וַיִּשְׁתַּחַת אֶל הַמִּדְבָּר פָנָיו,
 בְּגִין דִיתְעַר מִהְהִיא סְטָרָא
 הַהְוָא דְשָׁלְטָא תִמְןָ, וַיִּתְיַ
 בְּדָלְטוּרִיא עַלְיָהוּ דִישְׁרָאֵל.
 מַה כְּתִיב בָהוּ בְכָהָנִי, (משל)
 כב טוֹב עַזְנָה הוּא יְבוֹרָךְ,
 דָהָוּ הַוָּה זְמִינָה בְהָאֵ,
 וְשָׁאָרִי בְּרִכְתָּא בְאַשְׁגַּחֲתָא
 דִילְיה. וְעַל דָה תִגְיַנָן, יְסִטִי
 בָר גַשׁ אֲפִילָו מִמְאָה אֲרָחִין,
 וְלֹא יָרָע בְּבָר גַשׁ דָאִת
 לִיה עִינָא בִּישָא.

אוֹף הַכָּא וְשָׁלָח בַּיד אִיש עַתִּי, דָהָוּ זְמִינָה לְהָאֵ. וְרַשִּׁים
 לְהָאֵ, וְכָהָנָה הַוָּה אַשְׁתְּמוֹדָע בִּיה, חַד עִינָא יַתְיר
 מַאֲחֶרֶא פּוֹרְתָא. סְוִרְתָא דַעַל עִינָא אַתְחַפְּיָא בְשֻׁעְרִין
 סְגִיאָין. מַכְחָלָא עִינָא, וְלֹא מַסְתַּכְלָב בְמִישָר. הָאֵ הוּא בָר

בְּשַׁ זָמִן לְהָאִי, וּכְדָקָא חֲזֵי לַיהְיָה. וּעַל דָּא כְּתִיב בַּיְדֵ אִישׁ עַתִּי.

בגופש חלבא היה בר נש, דבכל אחר דמחי בידוי, היה מית, ולא היה בני נשא מקרביין בהדייה. בסוריא היה בר נש, דבכל אחר דאסטפל אפילו לטב, فلا אתה הפק לביש. יומא חד היה חד בר נש איזיל בשוקא, והוא אגפו בהירין. אתה ההוא בר נש ואסטפל ביה, ואתבקע עיניה. בגין כה, בכלא היה בר נש זמין, להאי ולהאי. ועל דא כתיב טוב עין הוא יבורך, אל תקרי יבורך אלא ברך.

וותאנא, האי בר נש דהוה איזיל למדברא, כד מטה בית מהו שעירה היה סליק לטורא, ורק הייה ליה בתריין ידו. ולא היה נחית לפלאות טורא, עד דאתעבד שיפין שייפין. וההוא בר נש היה אמר, כה ימחה עונות עמד וגוו. בגין דסליק ההוא קטיגורי ואתעבד סיגוריא דישראל, כדי קידשא בריך הוא, כל חובייהו דישראל, וכל מה דכתיב באינון פתקין הליילא, לאדרא חובייהו דבני נשא, נטיל לוז ורמי לוז מהאי גוונא, לאתר דאתקרי מצולות ים. הדא הוא דכתיב, (מיבח ז) ותשליך במצולות ים כל חטאיהם.

תָּאָנָא, (ויקרא טז) ומאות עדת בני ישראל יקח שני שעירים

עָזִים לְחַטָּאת, וַמֵּאת עֲדָת, בְּגַין דֵּיהֶא מְכֻלָּהוּ, וַיַּתְכֹּפֵר
לְכֻלָּהוּ. דְּהָא כָּל חֻבְּיָהוּ דְּבָנִי יִשְׂרָאֵל הַכָּא תְּלִיּוֹן, וְכֻלָּהוּ
מַתְכֹּפֵרִי בְּדָא. (דף ס"ד ע"א) וְלֹא סְגִי מִבְּרֵב נְשָׁחָד. וַמֵּאן אַתָּר
אַתְּגָסִיבּוּ מַאיְנוּן קַוְפִּין דְּבָעוֹרָה נְטָלִין אֲגָרָא, וְאִיתִי
לְהָזְהָרָה מַאיְבוּן דְּמַיִּינָהוּ מְכֻלָּהוּ.

וְהָהָרָה שְׁעִירָא אַחֲרָא, דְּהָזָה אַשְׁתָּאָר לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ
הָוּא, עֲבָדִין לֵיהֶחָטָאת בְּקָדְמִיתָא. וְהָא
אָזְקִימָנָא בָּאָן אַתָּר הָזָה מַתְקָשָׁרָא. וְלֹבֶתֶר דָּא מַתְקָרְבִּין
הָגִי, וַמְתַבְּסִמְיָן כָּלָא, וַאֲשָׁתָּאָרוּ יִשְׂרָאֵל זְכָאיָן קָמִי
קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָוּא, מְכָל חֻבְּיָן דְּעַבְדוּ וְחַבּוּ קָמִיהָ. הָדָא
הָוּא דְּכַתִּיבּ כִּי בַּיּוֹם הָזֶה יַכְפֵּר עַלְיכֶם וְגַוּ.

תו אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, (בראשית כו) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל רַבָּקָה
אָמוֹן הָן עָשָׂו אָחִי אִישׁ שְׁעִיר וְאָנָכִי אִישׁ חָלָק. מַאי
קָא רַמִּיאָ, אָלָא וְדָא עָשָׂו אִישׁ שְׁעִיר, הָוּא מִהָּוּא
דְּאָקְרִי שְׁעִיר, דְּהָא מִהָּוּא סְטוֹרָא אֲתִי. וְאָנָכִי אִישׁ חָלָק:
גָּבָר מִהָּוּא דְּפָלִיג לְכָל שָׁאָר עַמִּין רַבְּרַבִּין מִמְּנָן.
דְּכַתִּיבּ, (דברים ד) אֲשֶׁר חָלָק יְיָ אֶלְהִיךְ אֹתָם, וְכַתִּיבּ (דברים
לו) כִּי חָלָק יְיָ עַמּוֹ וְגַוּ.תו אִישׁ חָלָק, מַתְרִי שְׁעִירִים
וַאֲשָׁתָּאָר חָדָא. דְּכַהֲנָא פָּלִיג לֵיהֶ, חָד לְחוֹלְקִיהָ, וְחָד
לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הָוּא. אָמָאי. בְּגַין דִּיטְעַיּוֹן עַל בַּתְּפּוֹיִ כָּל
חֻבְּיָה דִּיעֲקָבּ, דְּכַתִּיבּ וְנַשָּׁא הַשְּׁעִיר עַלְיוֹ אַתָּ כָּל
עֲזֹנּוֹתֶם, עֲזֹנּוֹתֶם.

תָּאֵנָא, בְּהַהְנוֹא יָוָמָא כִּמֶּה פִּתְחֵין פִּתְחֵין לְקַבְּלִיהָוֹן
דִּיְשְׁרָאֵל לְקַבְּלָא צְלוֹתִיהָוֹן. זֶכְאָה חֻוְלְקִיהָוֹן
דִּיְשְׁרָאֵל, דָּהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְזֶופָאָה לוֹן,
וְלְדֶפָאָה לוֹן, הָרָא הוּא דְכִתְיבָּכִי בַּיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר וְגַוּ.
בְּהָאֵי יוֹמָא אֲתַעַטֵּר כְּהָנָא בְּכִמָּה עַטְרֵינַן. בְּהָאֵי יוֹמָא
פּוֹלְחָנָא דְכְהָנָא יְקִירָא וּרְבָּה מִכְּלָה פּוֹלְחָנִין. לְכָלָא יְהָבָּ
חוֹלְקָא בְּאַיִןְוָן קְרַבְנִין דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. בְּהָאֵי יוֹמָא
אֲתַעַטֵּר (ס"א אֲתַעַטֵּר) חַסְדָּב עַלְמָא עַל יְדָא דְכְהָנָא, מִקְרָבָּ
קְרַבְנִין עַל חֹבְיָהוֹן דְעַמָּא. עַל חֹבְיָה בְּקָדְמִיתָא, וְלְבָתָר
עַל חֹבְיָהוֹן דְעַמָּא. מִקְרָב עַלְוָונָה עַלְיָה וְעַל עַמָּא וְהָאֵ
אוֹקִימָנָא מַלִּי.

(דף ס"ד ע"א)

עד דָהָוָא אַזְלִי, יִתְבוּ בְחַד חַקָּל, וְצָלוּ. נְחַת חַד עַנְנָא
דָאָשָׁא, וְאַסְחָר לוֹן. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא חַמִּינָא
דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְעוֹתָא דִילְיָה הַכָּא. גִּתְיָבָה. יִתְבוּ וְהָוָא
אָמְרִי מַלִּי דָאָרְבִּיתָא. פִּתְחָה וְאָמַר, (משל כי) מִים קְרִים עַל
גַּפְשָׁךְ עִיפָּה וְשָׁמוֹעָה טוֹבָה מְאָרַץ מְרַחַק, הָא אָסְתַּפְלָנָא
בְמַלְוִי דְשַׁלְמָה מַלְפָא, וּכְלָהוּ (ס"א בְּחַכְמָתָא) בְּחַכְמָה אָמָרָן.
תָא חַזִּי ג', סְפִרִין דְחַכְמָתָא אָפִיק שְׁלָמָה לְעַלְמָא, וּכְלָהוּ
בְּחַכְמָתָא עַלְאהָ. שִׁיר הַשִּׁירִים חַכְמָה, קְהַלָּת תְּבוֹנָה,
וּמְשִׁילִי דְעַת. לְקַבְּלָה ג', אַלְיִין, עַבְדָ ג', סְפִרִים. שִׁיר

השירים בגַּנְגָּד חכמָה הִכִּי הַוָּא. קְהַלָּת לְקַבֵּל תְּבוֹנָה, הִכִּי הַוָּא. מִשְׁלֵי לְקַבֵּל דָעַת. בָמָאי אֲתַחֲזֵי. אֶלָּא כֹּל אַיִּנוֹן קָרְאֵי בְתַרְיִי גּוּגִי אַיִּנוֹן, רִישָׁא וִסְיפָא תַרְיִי גּוּגִי אֲתַחֲזֵיָא. וּכְדַ מִסְתְּפָלֵי קָרְאֵי, דָא פְּלִיל בְּדָא, וְדָא פְּלִיל בְּדָא, בְגַין כֵּךְ שְׁקִיל לְקַבְּלִיה דְדָעַת.

הָאֵי קָרְא לֹאו רִישָׁה סִיפָה וְלֹאו סִיפָה רִישָׁה. וּכְדַ אֲסְטְּפָלֵנָא בֵיה, כֵלָא כְּלִיל חד בְחַד, בֵין מִסִּיפָה לִרִישָׁה, בֵין מִרִישָׁה לִסִּיפָה. שְׁמוּעָה טוֹבָה מְאָרֶץ מַרְחָק מִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עַיִּפה. מִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עַיִּפה וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מְאָרֶץ מַרְחָק, וְדָא וְדָא נִיְיחָא דְרוֹחָא, כַמָּה דְהָאֵי נִיְיחָא דְרוֹחָא, כֵפֶה הָאֵי נִיְיחָא דְרוֹחָא. עַד דְהָוּ יַתְבִּי, אַתָּא חד בְרֵבָשׂ, אָמֵר, אַנְתָוּ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֲתָסִיאת מִמְּרֻעָהָא. וְחַבְרִיָּא שְׁמַעוֹן קָלָא, דְקוֹידָשָא בְרִיךְ הוּא שְׁבָק לְאַיִּנוֹן חֹבֵי דְדָרָא. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא אֲתָקִים הַכָּא קָרְא, וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מְאָרֶץ מַרְחָק, הִכִּי הַוָּא נִיְיחָא דְרוֹחָא, כַמָּו מִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עַיִּפה. אָמֵר לְהוּ נְקִוִם וּנוֹזֵל דְקוֹידָשָא בְרִיךְ הוּא אֲרַחִישׁ לֹן בְּנֵסִין.

פָתָח וְאָמֵר, מִים קָרִים עַל נֶפֶשׁ עַיִּפה, דָא אֲוֹרִיִּתָא. דָכְלַי מַאוֹן דָזְכִי לְמַלְעֵי בְאֲוֹרִיִּתָא, וּמְרוֹיִי נֶפֶשׁ אַמְּפָה, מָה בְתִיב וּשְׁמוּעָה טוֹבָה מְאָרֶץ מַרְחָק. קוֹידָשָא

בריך הוא אֶכְרֵיז עַלְיָה כַּמָּה טְבָאנַן לְאוֹטְבָא לִיה בְּעַלְמָא
דִּין וּבְעַלְמָא דָּאָתִי. הֲדָא הוּא דְכִתִּיב, וִשְׁמוֹעָה טוֹבָה,
מְאָן אֶתֶּר מַאֲרִץ מַרְחָק, מְאָתֶר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוּה
רְתִיק מְגִיה בְּקָדְמִיתָא, מְאָתֶר הָהָוּה בְּרִנְשׁ בְּדָבְבוּ עַמִּיה
בְּקָדְמִיתָא, דְכִתִּיב, (איוב כ) וַאֲרִץ מַתְקוּמָה לוּ, מַהְיוֹא
אֶתֶּר (דף ס"ד ע"ב) מַקְדִּימֵין לִיה שְׁלָם, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב,
מַאֲרִץ מַרְחָק. וּבְכִתִּיב (ירמיה לא) מַרְחָוק יי' נְרָאָה לֵי וְאַהֲבָת
עוֹלָם אַהֲבָתִיךְ עַל כֵּן מִשְׁכְּתִיךְ חָסֵד. (כאן חסר)

(ויקרא ט"ז) וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנָי יי' וְכֹפֵר עַלְיוֹ. רַבִּי
יְהִוֵּדָה פָתֵח וְאָמֵר, (תהלים נ) מִזְמָרָה לְאָסֵף אֶל אֱלֹהִים
יי' דְבָר וַיָּקֹרֵא אָרֶץ מִמְּזֹרֶח שְׁמֵשׁ עַד מִבּוֹאוֹ. תָּאָנָא,
אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה וְחַמֵּשׁ רְבּוֹא מַאֲרִי שִׁירָתָא, מִזְמְרִין
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כֵד נְהִיר יִמְמָא. וְאַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה
וְאַרְבָּעִין וְתִמְנִיא בְּטִיחָרָא. וְאַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה וְתִשְׁעִין
אַלְפָ רְבּוֹא בְּהָיָה שְׁעַתָּא דְאָקְרֵי בֵין הַעֲרָבִים.

רַבִּי יוֹסֵי אָמֵר, כֵד נְהִיר יִמְמָא, כָל אַיִבּוֹן מַאֲרִי דִי בָּבָא,
מִשְׁבָּחָן בְּמַלְיִי תּוֹשְׁבָחָן, לְקַבְּלִיה הַהָאִי בְּקָר. (ס"א כד
אתער, דב"ד) דְכֶד אַתְעַר הָאִי בְּקָר, כְלָהו מַתְבִּסְמִין, וְדִינָא
אַשְׁתְּכִיךְ, וְאַמְרִין תּוֹשְׁבָחָן. הֲדָא הוּא דְכִתִּיב, (איוב לה) בְּרַן
יחֶד כְּכַבְּיִ בְּקָר וַיַּרְיעֻן כָל בְּנֵי אֱלֹהִים. וְהָוּא זְמָנָא,
(הימנוותא) חֲדוּתָא וּבְרַכָּאן מִשְׁתְּכַחֵין בְּעַלְמָא, וְקוּדְשָׁא

בריך הוא אֶתְעָר לְאַבְרָהָם לְאַחִיָּא לֵיה, וְאַשְׁתַּעַשְׁ בְּיה, וְאַשְׁלַטְיה בְּעַלְמָא. ומגָּא לוֹ דְהָאִי בְּקָר דְאַבְרָהָם הוּא. דְכַתִּיב (בראשית יט) וַיַּשְׁפַּם אַבְרָהָם בְּבָקָר.

בְּהַהְוָא זְמָנָא דְבִין הָעֲרָבִים, כֹּל אַיִן אַלְפָ וְחַמֵּשׁ מֵאָה וְתִשְׁעִין אַלְפָ רְבוֹא מֵאָרִי דִילָלה אַקְרָנוֹן, וְמַזְמָרִין בְּהַהְיָא שָׁעַתָּא, וְקַטְטוֹתָא שְׁרִיא בְּעַלְמָא, וְהַהְיָא שָׁעַתָּא אַתְּעָרוֹתָא דְאֶתְעָר קַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִצְחָק, וְקָם וְדָאֵין לְחַיְבָיא דֻעָבְרִין עַל פַתְגָמִי אָרְדִיתָא, וְשָׁבָעָה נָהָרִי אַשָּׁא נְגָדִין וְנְפָקִין וְחַלִּין עַל רִישִׁיהָוָן דְרִשְׁיָעִיא, וְשַׁלְהָובִי גַוְמָרִין דְנוֹרָא מַתְעָרִין מְעַילָא לְתַתָּא, וּכְדִין תָב אַבְרָהָם לְאַתְרִיה. כַמָּה דָאָת אָמָר, (בראשית יח) וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְומָו. וַיָּמָא אֶתְפָנִי, וְחַיְבִי גִיהְגָם צָוָחִין וְאָמְרִין (ירמיהו) אוֵי לְנוֹ בַיִתְפָנָה הַיּוֹם כִּי יִפְטוֹ צָלָלִי עַרְבָּה. וְהַהְיָא שָׁעַתָּא, בְּעֵינֵי בָר נְשׁ לְאַזְדָּהָרָא, בְּצָלוֹתָא דְמִנְחָה.

בְזְמָנָא דְמַטִּי לִילִיא אַיִן אַלְפָ וְהָ' מֵאָה וְאַרְבָּעִין וְתִמְנִיא, אַקְרָנוֹן מְבָרָא לְפַרְוְכָתָא, וְאָמְרִין שִׁירָתָא. כְדִין דִינִין דְלִתְתָּא מַתְעָרִין, וְאוֹלִין וְשָׁאָטִין בְּעַלְמָא, וְאַלִין אָמְרִין שִׁירָתָא. עד דִיתְפָלִיג לִילִיא מְשֻמְרָה וּפְלָגָא. בַתֵּר דִיתְפָלִיג לִילִיא מְזִדְמָגִי בְּלָהָו אַחֲרִינִי בְּחַדָּא, וְאָמְרִי תְהִלּוֹת, כַמָּה דָאָת אָמָר (ישעיה ס)

ותהלות יי' יברשו. רבי יהודה אמר כד רענו אשטכה בצפרא, תהלות יי' מבשרין.

רבי יוסי אמר, בתר דרווחא דצפון אטער בפלגות ליליא ואויל ליה, תהלות מבשרין, עד דיבית צפרא, ואטער האי בקר, כדין חדותא וברפאן אשטכה בעלמא.

תאנא, אמר רבי אבא, כל蒿 הבי, ועילא מגהון סרכין תלטא. בההי שעתא דאטער האי בקר, ומתרין תושבחן, כל אינון אלף וחמש מאות וחמשין רבוא, אטמנא עליהו חד ממנא, והימן שמייה לךכליה דלתטא, ותחות ידיה סרכין ממן עליהו לאתקנא שירטא. בההי שעתא דאטער זמנא דיבין הערבבים, וומרין כל אינון אלף וחמש מאות ותשעים אלף רבוא מארי דיללה, אטמנא עליהו חד ממנא וידותון שמייה, לךכליה דלתטא, ותחות ידיה סרכין ממן עליהו לאתקנא ההוא זמרא, פמה דעת אמר (ישעה בה) זמיר ערייצים.

בההי שעתא דמיטי ליליא, מתרין כל איבון דمبرא לפְּרוֹכֶתֶת, כדין שכיך כלל, ופטרא לא אשטכח, וдинין דלתטא מתרין, כל蒿 אטמנן בחדא, אלין על אלין, עד דאטפליג ליליא. בתר דאטפליג

לִילִיא, וּמִתְבָּגֵשִׁי כֶּלֶהוּ, אַתְמָנָא עַלְיָהוּ חַד מִמְנָא וּכְנִישָׁ
לְכָל מִשְׁרִין, כַּמָּה דָאָתָ אָמָר (בָּמִדְבָּר י) מְאֹסֵף לְכָל הַמִּחְנָוֹת
וְגוּ, וְאָסֵף שְׂמִיהַ, לְקַבְּלִיהַ דְלִתְתָּא, וְתִחוֹת יָדִיהַ כָּל
אַיִנוֹן סְרָכִין מִמְנָנוֹ, וּמְבָשָׁרִי תְּהִלּוֹת.

עַד דָאָתָ צְפָרָא, בַּיּוֹן דָאָתָ צְפָרָא, קַם הַהֲוָא בְּעֵד,
יוֹגֵק מִשְׁדֵי אַמִּיהַ, לְדָפָא הַהֲוָא, וְעַל לְשָׁמֶשָׁא. כַּד
אַתְעַר בְּקָרָ, בְּדַיְן הַיָּא שְׁעַתָּא דְרֻעוֹא, דְאַשְׁתָּעֵי
מְטַרוֹנִיתָא בְּמַלְכָא, וּמְלַכָּא מִשְׁיךָ מְגִיהָ חַד (דף ס"ה ע"א)
חוֹטָא דְבָרָכָאנוּ וּפְרִיס עַל מְטַרוֹנִיתָא, וְעַל אַיִנוֹן
דְמַזְדוֹגִי לְהָ. מְאָן אַיִנוֹן דְמַזְדוֹגִי עַמָּה. אַיִנוֹן דְמַשְׁתְּדָלִי
בְּאוֹרִיָּתָא בְּלִילִיא, כַּד אַתְפֵלָג.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמָר, זֶכָּא חַוְלָקִיהַ מְאָן דָאָתָי עַם
מְטַרוֹנִיתָא, בְּשַׁעַתָּא דָאָתָ לְקַבְּלָא אַנְפֵי מְלַכָּא,
לְאַשְׁתָּעֵי בֵּיהָ. וְאַשְׁתָּכָח עַמָּה. בְּשַׁעַתָּא דְאוֹשִׁיט מְלַכָּא
יְמִינָא, לְקַבְּלָא לְמְטַרוֹנִיתָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קָלְטָ)
אֲשָׁא כְּנֵפֵי שְׁחָר אַשְׁבָּנָה בְּאַחֲרִית יָם. מַאי אַחֲרִית יָם.
הַהֲיָא שְׁעַתָּא אַחֲרִית דְהַהֲוָא יָם הוּא. דְכָד אַתְפֵלָג,
שִׁירּוֹתָא הוּא, וְדִינָא הוּא, וְהַשְׁתָּא אַחֲרִית הוּא דִילָה,
דְמַסְתְּלָקִין דִינָהָא. וְעַלְתָּ בְּגַדְפּוֹי דְמַלְכָא, הַיָּא וְכָל
אַיִנוֹן דְמַזְדוֹגִין לְהָ. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב אַשְׁבָּנָה בְּאַחֲרִית

יָם.

וְתַאֲגָא, כֹּל אִינּוֹן דְמִשְׁתְּדֵלִי בְאֹרְיִיתָא בְשֻׁעַתָּא
דְאַתְפְּלִיג לִילִיא. אַשְׁתַּתְפַּה בְשִׁכְינַתָּא. וְכֵד
אָתֵי צְפָרָא, וּמְטַרְוָנִיתָא אַתְחַבְּרָת עִם מַלְפָא, הָוָא
אַשְׁתַּכְחָה עִמָּה עִם מַלְפָא. וּמַלְפָא פְּרִיס עַל בְּלָהָו גַּדְפּוֹי,
הָדָא הָוָא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים מֵב) יְוָמָם יָצַה יְיָ חָסְדוֹ וּבְלִילָה
שִׁירָה עַמִּי וְגּוֹ).

תַּאֲגָא, בְּהָהִיא שֻׁעַתָּא, אֲבָהָנוּ מִזְמְגִין בְמְטַרְוָנִיתָא,
וּקְדָמֵין לְאַשְׁתַּעַי בְּהָדָה, וּלְאַתְחַבְּרָא עִמָּה.
וּקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוָא מַלְיָל עִמָּה בְּהָוָה. וְהָוָא קָאֵרִי לְהָ
לְפְרָסָא לְהָ גַּדְפּוֹי, הָדָא הָוָא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים נ) מִזְמוֹר
לְאַסְפָּא אֶל אֱלֹהִים יְיָ דָבָר וַיִּקְרָא אָרֶץ וְגּוֹ. אַל: דָא
בְּהִירוֹ דְחַכְמַתָּא, וְאַקְרֵי חֶסֶד. אֱלֹהִים: דָא גְּבוּרָה. יְדּוּד:
דָא שְׁלִימָוּ דְכָלָא, רְחַמִּי. וּעַל דָא, דָבָר וַיִּקְרָא אָרֶץ וְגּוֹ.
רְבִי אַלְעָזָר הָוָה יָתִיב קְמִיה דְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אָבָוִי, אָמַר
לִיה, הָא תָּגִיבֵנּוּ אֱלֹהִים בְּכָל אֶתְרָ דִינָא הָוָא. יוּד
הַיָּא וְאַזְוּ הַיָּא. אֵית אֶתְרָ דְאַקְרֵי אֱלֹהִים, פְגּוֹן (בראשית טו
) אַדְנֵי יְהוָה. אַמְאֵי אַקְרֵי אֱלֹהִים, וְהָא אַתְזּוֹן רְחַמִּי
אִינּוֹן בְּכָל אֶתְרָ.

אָמַר לִיה, הָכִי הָוָא בְּתִיב בְּקָרָא, דְכַתִּיב, (דברים ד) וַיַּדַּעַת
הַיּוֹם וְהַשְׁבֹּوت אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הָוָא הָאֱלֹהִים,
וּכְתִיב (מלכים א י"ח) יְיָ הָוָא הָאֱלֹהִים. אָמַר לִיה מַה דָּא

ידענא, דבאתר דאית דינא, אית רחמי. ולזמנא, באתר דאית רחמי, אית דינא, אמר ליה תא חזי דהבי הוא, ידו"ד בכל אתר רחמי. ובשעתא דמהפכיה חייביא רחמי לדינא, בדין פתיב יהוה, וקרינו ליה אלהים.

אבל תא חזי רוז דמלחה, ג' דרגין איפון, וכל דרגא ודרגא בלחוודי, ואף על גב דכלא חד, ומתקשרי בחד, ולא מתרשי דא מן דא. תא חזי, בלהו בטיען, וכל אינון בוצינון דמתלהטין בלהו בהירין ומתלהטן ומשתקין ומתרבאן, מהו נဟרא דנגיד ונפיק, דכלא כליל ביה, (תרי נסח) וכלא דכלא ביה.

והאי נဟרא אתקרי א"ם לגנטא, ועילא מגנטא, בגין דען משתחוף בהדה, ולא פריש (ס"א ע"ב) מפה. ובגין כה, כל מבועין נפקין ונגדיין ואשתקין לכל עיבר. ופתחין בה פתיhn, ועל דא רחמי מפה משתבחין, ורחמיין פתיחין בה.

ובגין דקריבן לה אם, ניקבא גבורה, ודינא מפה נפיק. אקרי רחמי בלחוודה, הא מסטרהא דינין מתערין. ובגין כה פתיב ברחמי, ונCOND בדינא. אתוון ברחמי, ואתנגיד דינא מסטרהא, בגונא דא יהזה, הא דרגא חד.

דרגא תנינא, מסטרא דהאי קדמאתה, נפיק ואתער

דרגא אחרת אקרי גבורה, והאי אקרי אלhim, באליין אתוון ממש. ושירותא (ח) מזעיר אנפין הוा, ובייה אתאחד. ובגין דאתאחד (האי) בהאי, כתיב יי' האלהים, כי יי' הוा האלהים, באליין אתוון, והוא חד, וזה הוא דראגא תנינא.

דרגא תליתאה, צדק. כתרא בתראה, האי בי דין נא דמלכא. ותאנא אדנ"י הבי כתיב, והבי אקרי, ובנסת ישראל בהאי שמא אתקרי. והאי שמא באתר דא אשתלים. ואליין איננו ג' דרגין, דאקריון בשמהו נ דין. וכלה מתקשר חד בחד בלבד פרוידא, כמה דאוקימנא.

אמר ליה, אי ניחה קפיה דאבא, הא שמענה בהאי, (ח"י ע"א) דכתיב, (שמות ג) אהיה אשר אהיה, ולא קיימת ביה. אמר ליה אלעזר ברבי, הא אוקמוה חבריא, והשתא בחד מליה אתקשר כלא. (דף ס"ה ע"ב)

ורוזא דמליה הבי הוा. אהיה, דא כללא דכלא. דכד שבילין סתימין ולא מתרשן, וכליין בחד אחר. בדין אקרי אהיה, כללא כללא, סתים ולא אתגלייא. בתר דנפק מפיה שירותא, וההוא נהר אתעבר לאמשבא כללא, בדין אקרי אשר אהיה. בלומר, על בין אהיה, אהיה זמין לאמשבא ולאולדא כללא. אהיה:

כלומר, השׁתָּא אֲנָא הוּא כֹּל כֹּל, כֹּל לֹא דְכֹל פְּרַטָּא.
אשר אֲהֵיה: דָא תְּעַבֵּר אִימָא, וּזְמִינָת לְאַפְקָא פְּרַטִּין
כֶּלֶהוּ, וְלֹא תְּגַלֵּי שְׁמָא עַלְּاهָ.

לְבַתֵּר בְּעָא מְשָׁה לְמַגְדָּע פְּרַטָּא דְמַלְּה מֵאַנְהָא, עַד
דְּפִרְיִישׁ וְאָמַר אֲהֵיה (ס"א יהוה), דָא הוּא פְּרַטָּא,
וְהַכָּא לֹא כְּתִיב אֲשֶׁר אֲהֵיה. (וַיֹּחִי קָלָח) וְאַשְׁפְּחַנָּא בְּסֶפֶר
דְּשֶׁלֶמֶה מִלְּפָא, אשר: בְּקִיטָּרָא דְעַדְוָנָא קְסֻטִּירָא
בְּחַבְרוֹתָא עַלְּاهָ אַשְׁתָּכָה. כַּמָּה דָא תְּ אָמַר, (בראשית ל)
בְּאָשְׁרִי בַּי אֲשָׁרוּנִי בְּנוֹת, אֲהֵיה זְמִינָא לְאוֹלְדָא.

תָּא חִזֵּי הַיְךְ נְחִית מְדֻרְגָּא לְדֻרְגָּא, לְאוֹדְעָא רְזָא דְשָׁמָא
קְדִישָׁא (לאחזהה קודשא בריך הוא) לְמְשָׁה. בְּקִדְמִיתָא אֲהֵיה,
כֹּלֶלֶא דְכֹלֶלֶא, סְתִים דְלֹא אַתְּגַלְּיִיא כֹּלֶל, כַּמָּה דְאָמִינָא.
וְסִימָן, (משל ח) וְאֲהֵיה אַצְלוֹ אָמְנוֹן וְגֹן, וּכְתִיב (איוב כח) לֹא
יְדַע אָנוֹשׁ עַרְפָּה וְגֹן. לְבַתֵּר אַפְיִיק (רְזָא דְשִׁירּוֹתָא עַלְּاهָ, רְאשִׁיתָא
דְכֹלֶלֶא) הַהְוָא בְּהָרָא, אִימָא עַלְּاهָ, אַתְּעַבְּרָת, וּזְמִינָא
לְאוֹלְדָא. וְאָמַר אֲשֶׁר אֲהֵיה, זְמִינָא לְאוֹלְדָא, וְלֹתְקַנָּא
כֶּלֶא. לְבַתֵּר שָׁאָרִי לְאוֹלְדָא, וְלֹא כְתִיב אֲשֶׁר, אֲלֹא
אֲהֵיה: כָּלּוֹמֶר, הַשְׁתָּא יְפִיק וַיִּתְּקַן כֶּלֶא.

בַּתֵּר דְנַפְיִיק כֶּלֶא, וְאַתְּקַן כֶּל חַד וְחַד בְּאַתְּרִיה, שְׁבָק
כֶּלֶא, וְאָמַר יְהֹוָה. דָא פְּרַטָּא, וְדָא קְיוּמָא.
וּבְהֵהָיָה שְׁעַתָּא יְדַע מְשָׁה, רְזָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, סְתִים

וְגַלְיא וְאֶתְדַּבֵּק מִה דָּלָא אֶתְדַּבֵּק שֶׁאָר בְּנֵי עַלְמָא, זֹפְאָה חֻולְקִיה. אֲתָא רַבִּי אַלְעֹזֶר וּבְשִׁיק יְדוֹי.

אָמַר לֵיה, אַלְעֹזֶר בֶּרְיִ, מִכְאֹן וְלַהֲלָא, אָזְדָּהָר דָּלָא לִמְכַתֵּב שֶׁמְא קְדִישָׁא, אַלְא בְּדַקָּא יִאָוֹת. הַכֵּל מִאֵן דָּלָא יִדְעַ לִמְכַתֵּב שֶׁמְא קְדִישָׁא בְּדַקָּא יִאָוֹת, וְלִקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְמַהְיָמָנוֹתָא קְשָׁרָא דְחַד בְּחַד, בְּגִין לִיחְדָּא שֶׁמְא קְדִישָׁא. עַלְיהָ בְּתִיב, (בָּמְדִבָּר טו) כִּי דָבָר יְיָ בָּזָה וְאֶת מִצּוֹתָו הַפְּרָר הַפְּרָת תְּפִרָת וְגוֹ. אֲפִילוֹ דְגַרְעַח דָרְגָא, אוֹ חַד קְשָׁרָא, מִאֵת חַד מִנְיִיהוֹ.

תָּא חֹזֵי, י' בְּקָדְמִיתָא, כְּלַלָּא דְכָלָא, סְתִים מִפְּלָסְטְּרִין, שְׁבִילִין לֹא מִתְפַתְּחִין, כְּלַלָּא דְדַכְרָ וּנוּקְבָא. קֹוץָא דִיּוֹד דְלַעַיָּא, רַמְיוֹא לֹאֵין. לְבַתֵּר, י' דָאָפִיק הַהְוָא בְּהָרָא דְגַגִּיד וּנְפִיק מְגִיה, וְלֹא תְעַבֵּר אַמְפִּיה הַהְוָא, בְּהָאֵי בְּתִיב (בראשית ב) וּנְהָרָ יְוֹצָא מַעַדְן. (שְׁמוֹת פ"ג ע"א) יְוֹצָא וְלֹא יָצָא. בְּגִין כֵּה לֹא בְּעֵיא לְאֶתְפְּרָשָׁא מְגִיה. וּבְגִין כֵּה בְּתִיב רַעִיתִי.

וְאֵי תִּמְא נְהָר בְּתִיב, מִשְׁמָעַ חַד, וְהָא הַכָּא ג'. הַכָּי הַוָּא וְדָא, י' אָפִיק תַּלְתָּא, וּבְתַלְתָּא אַתְּפָלֵל כָּלָא. י' אָפִיק לְקַמִּיה הַהְוָא נְהָר, וּתְרִין בְּנֵין דִינְקָא לְהָו אִימָא, וְאֶתְעָבָרָת מְגִיהוֹ, וְאָפִיק לוֹן לְבַתֵּר. הַז' בְּגֻוָּגָא דָא הַז' וְאִינּוּ בְּנֵין תְּחוֹת אָבָא וְאִימָא.

בֶּתֶר דָּוְלִידָת, אֲפִיקָת בֵּן דָּכָר, וְשֻׁוֹיָה לְקַמָּה, וּבְעֵי
לְמַכְתָּב וּ, וְהָא יִרְית אַחֲסְגָּתָא דָאָבָא וְאַיְמָא,
וַיִּרְית תְּרֵין חַוְּלָקִין, וְמַגִּיה אַתְּזָן בְּרָתָא. וְעַל דָּא, בְּעֵי
לְמַכְתָּב לְבֶתֶר, וַיְהִי כְּחַדָּרָא כִּמָּה דְהָא קַדְמָה יִיְהָ
כְּחַדָּרָא, וְלֹא בְּעֵי לְאַפְרָשָׁא לוֹן, אָוֹף הַכָּא וַיְהִי כְּחַדָּרָא,
וְלֹא בְּעֵי לְאַפְרָשָׁא לוֹן. וְהָא אָוְקִימָנָא מְלִי. וְלֹא תָרֵךְ
אַחֲרָא סְלָקִין הַגִּי מְלִי. זְפָא חַוְּלָקִיהָן דָצְדִיקִיָּא,
דִּידְעֵין רְזִין עַלְאֵין דְמַלְפָא קַדְיִישָׁא, וַיִּתְחַזֵּן לְאוֹדָה
לִיה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קָמָ) אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשָׁמֶךְ
יִשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל פְּנֵיכֶךָ.

תָּאָנָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, (תְּהִלִּים נ) אֶל אֱלֹהִים יְיָ דָבָר
וַיִּקְרָא אֶרְץ. שְׁלִימָו דְכָלָא, שְׁלִימָו דְאַבָּהוֹן
קַדְיִישָׁי. דָבָר וַיִּקְרָא אֶרְץ, לְאַשְׁתְּבָחָא בְּפִנְסָת יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלִימָו בְּחִדּוּותָא. וַיָּמָן אַתְרָה הוּא אַשְׁתְּבָחָה עָמָה. הַדָּר
וְאָמַר, מַצְיוֹן מַכְלֵל יוֹפִי אֱלֹהִים הַופִיעַ.

תָּאָנָא כַּד בְּעֵא קַוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרִיךְ עַלְמָא
דְלִתְתָּא, פָּלָא פְגֻוָּנוֹןָה דְלַעַילָּא עֲבָד לִיה. עֲבָד
יְרוּשָׁלָם, אַמְצָעִיתָא דְכָל אָרְעָא. וְאַתְרָה חַד דָאָקָרִי צִיּוֹן,
עָלָה. וְמַהָּאִי אַתְרָה מַתְבָּרְכָּא. וְבָהָאִי אַתְרָה דָצִיּוֹן שָׁארִי
עַלְמָא לְאַתְבָּנָה, וְמַגִּיה אַתְבָּנִי. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, אֵל
אֱלֹהִים יְיָ דָבָר וַיִּקְרָא אֶרְץ מִמּוֹרָה שָׁמֶשׁ עַד מִבּוֹאָו.

ומאן אחר. מציון מכלל יופי (דף ס"ו ע"א) אליהם הופיע. כלומר, מציון הוא שלו דיופי דעתם, אליהם הופיע. תא חזי, לא אתברכה ירושלים, אלא מציון.

וציון מעילא, ובכל לא חד בחד אתקשר.

תאנא אמר רבי יהודה, (ויקרא ט"ז) ויצא אל המזבח אשר לפניו יי' וכפר עליהם. אל המזבח סתם. (ביבול)
במה דאתעבד לחתה, אתעבד לעילא, ובכל לא אתקשר חד בחד. ותאנא, במה דבhai יומא מכפר בהנה לחתה, בכוי נמי לעילא. וכך בהנה דלתחתה מסדר פולחניה,
בהנה דלעילא בכוי נמי, (ביבול) לא אשתחה לעילא, עד דASHתחה לחתה. ומחתה שاري לסלקא קדושה דמלכא
עלאה, ומשתבחין בלהו עלמין חד קפיה דקונדשא בריך.
הוא.

אמר רבי יהודה, אל מלא הוא ידע ישראל אמי קידשא בריך הוא פקיד עליינו דישראל, לאוכחה להו יתר מפל שאר עמיין, יגבעון דהא קידשא בריך הוא שביקידייה, ולא גבי מגהון חד ממאה. תאנא, קידשא בריך הוא כמה רתיבין, כמה חיילין אית ליה, כמה שלטניין ממן משתבחין בפולחניה, בד זמיין להו לישראל בהאי עלמא,أكثر לוון בכתריין קדיישין בגונא דלעילא, אשרי לון בארץא קדיישא, בגין

דִּישְׁתַּכְחֹה בְּפּוֹלָחֲנִיהָ, קִשְׁר לְכָלָהו עַלְּאֵי בָּהּ בְּיִשְׂרָאֵל.
 וְחַדּוֹן לֹא עַלְּיוֹ קִמְמִיהָ, וְפּוֹלָחֲנָא לֹא אֶתְעַבֵּיד קִמְמִיהָ
 לְעַילָּא, עַד דִּישְׂרָאֵל עַבְדֵּין לְתַתָּא. כֹּל זָמָנָא
 דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתְּבָחֵין בְּפּוֹלָחֲנִיהָ דְמָאִירְיוֹן לְתַתָּא, הַכִּי נִמְיָא
 לְעַילָּא. (ביבוכו) בְּזָמָנָא דִּישְׂרָאֵל בְּטָלֵי פּוֹלָחֲנָא לְתַתָּא.
 בְּטָלֵי לְעַילָּא, וְפּוֹלָחֲנָא לֹא אַשְׁתַּכֵּחַ לֹא לְעַילָּא וְלֹא
 לְתַתָּא. וְעַל דִּישְׂרָאֵל בְּטָלוֹ פּוֹלָחֲנָא דְקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא
 כֵּד שָׁאָרֶן בְּאֶרְעָא, הַכִּי נִמְיָא לְעַילָּא, כֹּל שְׁבָנו לְבָתָר.
 אָמַר קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא, יִשְׂרָאֵל אֵי אַתָּו יַדְעַיָּן, כִּמֵּה
 אָוְכְּלָוִסִּין, כִּמֵּה חַיְלִין, מִתְעַבְּבִין בְּגִינִּיכִי,
 תְּבִדּוּן דְּלִית אַתָּו פְּדָאי לְמִיקְם בְּעַלְמָא, אֲפִילּוּ שְׁעַתָּא
 חֲדָא. וְעַם כֵּל דָא מָה כְּתִיב, (וַיָּקָרָא כֵּן) וְאַף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם
 בָּאָרֶץ אָוַיְבֵיכֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גַּעֲלַתִּים וְגַוּ, (בְּגִינִּים כֵּן)
 וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ, אֶל הַמִּזְבֵּחַ סְתִּים, אֲשֶׁר לְפָנֵי יְיָ סְתִּים.
 וַיַּכְפֵּר עַלְיוֹ לְבָתָר, וַיֵּצֵא וַעֲשָׂה אֶת עֲוֹלָתוֹ וְאֶת עֲוֹלָת
 הָעָם וְגַוּ. וַיַּכְפֵּר עַלְיוֹ מַאי קָא מִירִי. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי,
 לְאַתְּעָרָא חֶסֶד בְּעַלְמָא בְּקָדְמִיתָא.

תָּאָנָא, כְּתִיב וַיַּכְפֵּר עַל הַקָּדֵשׁ מִתְּמָאוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 מַאי וַיַּכְפֵּר עַל הַקָּדֵשׁ. אֶלָּא אָמַר רַבִּי אֶל עֹזֶר,
 הָא תְּגִינֵּן, חַיְבֵיא עַבְדֵין פְּגִימָותָא לְעַילָּא, וּמִתְעָרֵין
 דִּיבִּין, וְגַרְמֵין לְאִסְתָּאָבָא מְקֹדֵשׁ אֶ. וְחוֹזֵיא תְּקִיפָּא שָׁאָרֵי

לְאַתָּגֶלֶתֶה. וְכֵדִין דִּיבֵּין מִתְעָרֵין בְּעַלְמָא, וּבְהָאִי יוֹמָא,
בְּעֵי כְּהַנָּא לְדִפְאָה כֵּלָא, וְלֹא תַעֲטֵרָא (ס"א ולא חערא) בְּתַרְאָ
קְדִישָׁא דִילִיה, דְהִיא רִישָׁא דְמִלְפָא. בְּגִינַּן דִיִיתִי מְלִכָּא
לְאַשְׁרָה בְּמַטְרוֹנִיתָא, וּבְכָד רִישָׁא דְמִלְפָא נְטִיל, כֵּלָא
נְטִיל, וַיַּיְתֵּן לְאוֹזְנוֹגָא בְּמַטְרוֹנִיתָא וְלֹא תַעֲרָא חִידּוֹ
וּבְרַכָּאָן בְּעַלְמָא. (ס"א בְּגִינַּן דִיִיתִי מְלִכָּא לְאוֹזְנוֹגָא בְּמַטְרוֹנִיתָא וְלֹא תַעֲרָא חִידּוֹ
וּבְרַכָּאָן בְּעַלְמָא, וּבְכָד רִישָׁא דְמִלְפָא נְטִיל כֵּלָא נְטִיל)

אֲשֶׁר תַּכְחַדֵּשׁ כָּל שְׁלָמָא (נ"א שלימו) **דִיעַלָּא וִתְתָא, בְּכְהַנָּא**
תַּלְיִיא. דָאִי אַתְעָר בְּתַרְאָ דִילִיה, כֵּלָא אַתְעָר
וְכֵלָא בְשַׁלְיָמוֹ אֲשֶׁר תַּכְחַדֵּשׁ. וְעַל דָא כְתִיב וּכְפָר עַל הַקָּדֵשׁ.
בְּקָדְמִיתָא וּכְפָר עַל הַקָּדֵשׁ. לְאַסְגָּאה שְׁלָמָא בְּעַלְמָא,
וְלְאַסְגָּאה חִידּוֹ בְּעַלְמָא. וּבְכָד חִידּוֹ דְזֹוֹגָא אֲשֶׁר תַּכְחַדֵּשׁ
בְּמִלְפָא וּבְמַטְרוֹנִיתָא, כָל שְׁמָשִׁין, וְכָל בְּגִינַּן הַיְכָלָא,
כָל הַוְאָ אֲשֶׁר תַּכְחַדֵּשׁ בְּחִידּוֹ (ובְכָד חִידּוֹ דְעַלְמָא). וְכָל חֻזְבִּין דְחֻבוֹ קְמִי
מִלְפָא, אַתְכְּפָר לְהֹג. הַדָּא הוּא דְכִתְבִּיב, מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם
לְפָנֵי יְהָהָה תְּהִרְגּוּ. וּבְגִינַּן כָּךְ כְתִיב וְכָל אָדָם לֹא יְהִי בָּאָהָל
מוֹעֵד בְּבָאוֹ לְכְפָר בְּקָדֵשׁ עַד צָאתוֹ. בְשַׁעַתָּא דְעַל
לוֹזֹוֹגָא לְהֹג, וּבְשַׁעַתָּא דְמַזְדוֹגִין מִלְפָא וּמַטְרוֹנִיתָא,
הַהִיא שַׁעַתָּא וּכְפָר בְּעַדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ.

תָּאָנָא, (ויקרא טז) וְכָל אָדָם לֹא יְהִי בָּאָהָל מוֹעֵד, רַבִּי
יְצָחָק פָּתָח, (ויקרא כו) וַיָּכְרֹתֵי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב

וְאֵפֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְגּוֹן, וְהִיא קָרְאָה אָזְקָמָה. תֵּא חִזֵּי,
בְּשֻׁעַתָּה דִּיְשְׁرָאֵל בְּגִלוֹתָה, כְּבִיכּוֹל קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא
עַמְּהוֹן בְּגִלוֹתָה, דְּהָא שְׁכִינַתָּה לֹא אֲתַעְדֵי מִפְּנֵיהוּ
לְעַלְמִין. תֵּא חִזֵּי, בְּזָמָנָה דִּיְשְׁרָאֵל אֲשַׁתְּבָחוּ בְּגִלוֹתָה
דְּבָבָל, שְׁכִינַתָּה בְּינֵיהוּ שְׂרִיאָה, וְתָאָבָת עַמְּהוֹן מִן
גִּלוֹתָה. וּבְזִכְוֹת אִיבּוֹן צְדִיקִיָּה (דף ס"ו ע"ב) דָּאֲשַׁתְּאָרוֹן
בְּאָרְעָא, שְׁאָרָת בְּאָרְעָא, וְלֹא אֲעֵדֵי מִפְּנֵיהוּ לְעַלְמִין.
אמָר רַבִּי יְהוּדָה, דָּא תְּהִדֵּר מַטְרוֹנוֹנִיתָא בְּמַלְפָא,
וְאֲתְּהִדֵּר כֵּלָא בְּהַלְילָא דְמַלְפָא, בְּגַין כֵּה אַקְרָיוֹן אָנְשֵׁי
כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה, כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה וְדָאי.

תֵּא נָא, בְּכָל זָמָנָה דִּיְשְׁרָאֵל בְּגִלוֹתָה, אֵי אִיבּוֹן זְפָאַין,
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אֲקָדִים לְרַחְמָא עַלְיִהוּ,
וְלֹא פְּקָא לֹזֶן מִגְּלוֹתָה. וְאֵי אִיבּוֹן לֹא זְפָאַין, מַעֲכָב לֹזֶן
בְּגִלוֹתָה, עַד הָהָוּא זְמָנָא דָא תְּגֹזֵר. וּכְדָם מַטָּא זְמָנָא,
וְאִיבּוֹן לֹא אֲתַחְזֵין, קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אֲשָׁגָח לִיְקָרָא
דְּשָׁמִיה, וְלֹא אָנְשֵׁי לְהָוּ בְּגִלוֹתָה, הָדָא הָוּא דְכַתִּיב
וּזְכָרָתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְגּוֹן. אַלְיָן אַבְהָן דְכָלָא, רָזָא
דְּשָׁמָא קָדִישָׁא.

רַבִּי חִיָּה אָמָר, מַאי טֻמָּא יַעֲקֹב קָדְמָא הַכָּא. אֶלָּא,
בְּגַין דַּיְעַקְבָּר בְּכָלָא דַא בָּהָן, וְהָוּא אַיְלָנָא קָדִישָׁא.
בְּגַין כֵּה, וּ דְשָׁמָא קָדִישָׁא בֵּיה אֲחִידָא, וְהִכְיָה קָרִינָן

יעקב ב'). רבי יצחק אמר וא"ו באתווי י"ג מכילן, דירית ירותא ד"ג מבועין דמבעא סתימה קדישא. רבי אבא אמר, וא"ו אמא כלייל ו' א' ו'. אלא, ו' דיתיב על פורסיא, כמה דעת אמר (יחזקאל א) ועל דמות הפסא דמות במראה אדם עלייו מלמעלה. א' סתים בגوية ולא אתגלייא, ודא הוא דכתיב, (בראשית כב) כי נשבעתה (כל ע"א) נאם יי', בגין כד כתיב, ולא אקרי, בתראה, כל לא דקדמה. בתראה, הא אוקימנא (נ"א בתראה כל לא דר' קדרמה ו' בתראה) דא יסוד, דאייהו סיומה דגופא, וכל לא דיליה. ועל דא כלין אתוון דא בדא, וא"ו, רישא וסיומה, כמה דאוקימנא.

ותאנא, תריין אתוון איינון, בהאי גוננא וא"ו דאמינה, נו"ן אוף הבי. ואף על גב דאוקמונה מלאה, נו"ן הבי מתרפשה: נ' כפופה, דא מטרוגניתא. וסמייכא לה ו', דאייהו יסוד, בגין לאתרכא מפייה. ו' פשוטה, אתפשטotta דתפארת. ועל דא כלין אתוון, ומתקחן דא בדא. וא' תימא, אמא אהדר ו' אנפוי מנעו"ן כפופה, אהדר אנפוי לגביו ו' פשוטה. אלא בגין יקרא דמלפה, אהדר אנפוי לקבליה דמלפה.

ותאנא, מ"מ לא כלייל בגوية את אחרא, (בגין) אלא מ' פתווחה, מ' סתוימה. מ' פתווחה: דהויא כドבר

את חבר עמה. מ' סתוֹמָה: יָבוֹלָא. דָהָא סְתִימִין אַרְחָהָא וְאֶפְעַל גַב דְמַתְפְשַׁטִין לְזָמְגִין, וְאֵיתָ דְמַתְגִי בְהָאֵי כִמָה דָאָת אָמֵר (שיר השירים ד) גַן בַעַול אֲחוֹתִי כֶלֶת גַל בַעַול מַעַיִן חֲתוּם.

אמֵר רַבִי יְצָחָק, בְשֻׁעַתָא דְמַלְכָא קָדִישָׁא אָדָרְךָ לְהֵזִין לִיְשָׂרָאֵל בְגִין שְׁמֵיה, וְאַהֲדָרָת מַטְרוֹנִיתָא לְאַתְרָהָא, (פְּדִי) בְתִיב, וְכָל אָדָם לֹא יְהִי בָאָהָל מוֹעֵד בְבָאוֹ לְכִפְרָה בְקָדְשָׁה. בְךָ פְהָנָא, בְשֻׁעַתָא דְעַל לִיחְדָא שְׁמָא קָדִישָׁא, וְלִכְפָּרָא בְקָדְשָׁא, לְזִוְוגָא לְמַלְכָא בְמַטְרוֹנִיתָא. בְתִיב וְכָל אָדָם לֹא יְהִי בָאָהָל מוֹעֵד וְגו'. תָאָנָא, רַבִי יְהוּדָה אָמֵר, פְהָנָא אַתְעָר שְׁלָמָא בְעַלְמָא, לְעַילָא וְתָתָא. וְתָנִיא עַל בְּדָרְגָא חד, אָסְחֵי גּוֹפִיה. נְפִיק מְהָאֵי דְרָגָא, לְדָרְגָא אַחֲרָא אָסְחֵי גּוֹפִיה. אָחִיד שְׁלָמָא בְהָאֵי וּבְהָאֵי, קָדְשֵׁי דְוֵי, וּמַתְבָּרְכָאָן פְחָדָא. וּבְכָלָא בְעֵי לְאַחֲזָה עַזְבָּדָא, וּבְעֵי לְאַחֲזָה לְבָוּשָׁוִי, דִתְלַבְשָׁ כְגַוְנוֹנָא דְעַזְבָּדָא דִיתְפִוּזָן, עד דִיסְקָר כָלָא כִמָה דְאַצְטְרִיךָ, וּמַתְבָּרְכָוּן עַלְמָאֵי וְתָתָאֵי.

תָאָנָא רַבִי שְׁמַעוֹן, פָתָח (ד) יוֹד בְגַלְיפּוּי, אַתְוּזָן בְסְטְרִין, אַתְקַשְׁרָן בְיוֹד. יוֹד אַזְיל לְיוֹד. (לו"ו) יוֹד סְלִיק בְיוֹד. יוֹד אַזְיל לְיוֹיַו, מַתְכְּבָשִׁי בָה. וּמַכְיּוֹן דַעַתָא, אַתְחָבָר ה' בּוֹאָגָן.

ה' עלאה אחיד תרעוי (ס"א בתרעוי) בגלופי תכסיין, אחידა בගיירו אלף וחמש מאות ושבעין אבסדרין סתימין. סליק ה', ואთעטר חמישין זמגין, לו' תרעין קיימין דקיימין, פד אתגלה בעטורי, נהרין אנפין דמלפה, ואו' אטפשט לע"ב גלייפין.

מעטר ה' לו', (נ"א מטעטר בי"ה, ה' לו') בע' אלף זה מאה כתرين, דמתעטרן בחד כתרא, הדא הויא דכתיב, (שיר השירים ג') בעטרה, שעטרה לו אמו. ו' בתرين רישין, רישא דגיגלטה גלייפה רישא, קוצא חד לעילא, וקוצא חד לחתא, ו' נחית לו', (ס"א וא"ו נחית לו"ו) גלייפה דגלופיין בגויהו, שביעין אנפין דעטרין מעילא לחתא. ביה טאסין גביין ופרחין, דא סליק, ודא נחית מתגלאפין חד בחד.

אתקשר י' בה, ה' בו, ו' בה. (ס"א ו' בה, ה' בו, ו' בו, ו' בה) דא אחיד בדא, כמה דאת אמר, (בראשית מט) ותשב באיתן קשטו וייפזו ורואי ידי מיידי אביר יעקב. וכתיב, (במדבר כד) איתן מושבך ושים בסלע קפה. בדין אתקשר (ס"ז ע"א) כלל חד בחד, דא בדא, נהרין מפתחן, נהרין אנפין כלחו, בדין כלחו נפלין על אנפיהו, ומזדעוזן, ואמרי בריך שמא יקרה מלכותיה לעלם ולעלמי עולם. כלל א מתקשר עמיה דכהנא, והוא אטיב לגבייהו. ואמר

טהרו. טהרו לא אמרין שאר כהני ועמא, בר כהנא
רבא, כド את קשור ביה והוא קלא.

תאנא, מכל חטאיכם לפנוי יי', כיון דכתיב מכל
חטאיכם, אמר לפנוי יי'. אלא אמר רבי
צחק, (שמות ק"ע ע"ב) לפנוי יי' ממש.

דתגניה, מירישא דירחא ספרין פטיחין, ודינגי דינgin.
בכל יומא ויומא בת' דינgin אטמסון,
לא תפתחא בדין, עד הוא יומא דאקררי תשעה
לירחא. בההוא יומא, סלקין דיןין כלחו למאירי דין,
ומתקני כורסייא עלאה דר חממי, למלפה קדיישא. בההוא
יומא בעאן ישראל לחתא, למחדי בחדשותא לקדמות
מאריהן, דזמין ליום אחרא, לmittab עליהו בכורסייא
קדישא דר חממי, בכורסייא דוותרנותא.

ובכל אינון ספרין דפטיחין קמיה, וכתייבין קמיה כל
אינון חוביין, הויא מזחי לוז, ומדכי לוז מבלחו,
הדא הויא דכתיב מכל חטאיכם לפנוי יי' טהרו. לפנוי
יי' ממש, אינון דאמר קרא, עד הא אמרין, ולא יתר.
ולית רשו לאחרא דליימא טהרו, אלא כהנא רבא,
דפלח פולחנא, וקשר שמא קדישא בפורמיה, וכד הויה
את קשור ומתרך בפורמיה, והוא קלא נחית ובטש ביה,
ואתגהיר מלחה בפורמיה דכהנא, ואומר טהרו. פלח
פוקחנא, ומתרכין כל אינון עלאין דאשთא.

ולבדה אסחי גופיה, וקדש ידו, לאעלא בפוחנה
אחרא קדישא. עד דיתפונ למייל לאתר
אחרא עלאה, קדישא מכלא. ג' שורין סחרין לייה, פהני
אחווי, וליווי, ומכל שאר עמא פלהו. (ברבאנ גמיה) זוקפין
ידין עליה בצלותא וקטרא דדהבא זוקפא ברגלה. בטיל
ג' פסיען, וכלהו קיימין בקיומיהו, ולא נטליין בתיריה

• הוה אקטיר קטורת.

בטיל ג' פסיען אחרן, (רשימה בלבד) אסחר לדוכתיה. בטיל
ג' פסיען, אסתים עיגין, וatkashr לעילא. עאל
לאתר דעאל, שמע קול גדרפי דכרובייא מזמרין,
ואקישן גדרפיין פרישאן לעילא. הוה אקטיר קטורת,
משתבחא קול גדרפייהו ובלחישו אתדבקו.

אי פהנא זכי, דהא לעילא בהידו אשתח, אווף הכא
בההייא שעטאת נפיק רעווא דגהורה, מתבסטמא
מריחין דטורין אפרסמנא דכיא דלעילא, ואזלא בכל
ההוא אתר, עיל ריחא בתרי נוקבי דחותמיה,
ואתיisha לבא. פדין כלא הוא בלחישו, ופטרא לא
ашתח תפן. פתח פהנא פומיה בצלותא ברעותא
בחדרותא, וצלי צלותיה.

בתר דסיהם, זוקפין כרובייא במלקדמי גדרפייהו,

ומזומרין. כדיין ידע מהן דרעותה הו, ועידן חזרותא
לכלא, ועמא ידען דאתקבל אלותיה, כמה דכתיב,
(ישעה א) אם יהיו חטאייכם כשנים פשLAG ילבינו. והוא Tab
לאחוריה, וצלי אלותיה. נפאה חולקיה בהנה, הכא על
ידי חידו על חידו אשתחח ההוא יומא לעילא ותפא,
על היה שעתא פתיב, (תהלים קמד) אשרי העם שפכה לו,
אשרי העם שיי אלהי.

(ויקרא ט"ז) והיתה לכם לחקת עולם בחדר השבעי בעשור
לחדר תענו את נפשותיכם וגוו. רבי חייא פתח,
(ישעה ב) נפשי אויתיך בלילה אף רוח בקרבי אשחרך
 וגוו. נפשי אויתיך בלילה. נפשי בלילה מבעי ליה, Mai
 נפשי אויתיך. אף רוח בקרבי אשחרך, ישחרך מבעי
ליה. אלא כי תאנה, קודשא בריך הוא רוחה ונפשא
דכלא, וישראל אמר נפשי ורוחי אפת. בגין לכך אויתיך
לאדבקא בה, ואשחרך לאשכח רועתה.

רבי יוסי אמר, בשעתא דבר נש נאים בערסיה. נפקא
נפשיה, סלקא ואסחדת בה בבר נש, על כל מה
דעבד בכל יומא. גופה אמר לנפשא, נפשי אויתיך
בלילה, (דף ס"ז ע"ב) אף רוח בקרבי אשחרך.

דבר אחר נפשי אויתיך, אמרה הכנסת ישראל קמי
קודשא בריך הוא, נפשי אויתיך בלילה, ועוד דאנא

בגלוֹתָא בֵּיןִ עַמּוֹמִיא, וּמְנִיעָא נֶפְשִׁי מִכֶּל בִּישְׁתָא (נ"א)
וּרוֹינָא נֶפְשִׁי מִכֶּל פִּיסְתָּא) דְקֹוֹטָרָא בְּגִי עַמּוֹמִיא, נֶפְשִׁי אֲוִיתִיךְ,
בְּגִין לְאַתְּבָא לְאַתְּרִי. אֲפַר רֹוחִי בְקָרְבִי אֲשָׁחָרָה, כֹּלּוֹםָר,
אֲפַר עַל גַּב דָאִינָן מְשֻׁעְבָּדִין לְבָנִי, בְכָל שֻׁעְבוֹדָא, רֹוחָא
קְדִישָׁא לֹא אַתְּעִדִּי מְבָאִי, בְגִין לְמַשְׁחָר לְהָ, וְלִמְעָבֵד
פְּקוֹדִיךְ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָמַר יִשְׂרָאֵל קְמִי קְוִדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא,
בָעוֹד דְנֶפְשִׁי בַי, אֲוִיתִיךְ בְלִילָה. מַאי טַעַמָא
בְלִילָה, אַלְאָ בְגִין דְהָאִי נֶפְשָׁה בְהָאִי שָׁעַתָא, אֲצַטְרִיךְ
לְחַמְדָא לְהָ. אֲפַר רֹוחִי בְקָרְבִי אֲשָׁחָרָה, כַּד אַתְעַר בַי רֹוחָא
קְדִישָׁא, אֲשָׁחָרָה בְאַתְעָרָותָא לְמַעַבֵּד רַעֲוִתָה.

כִּי כִּאֵשֶׁר מְשֻׁפְטִיךְ לְאָרֶץ בְזָמָנָא דְמְשֻׁפְטָן נְחִית בְאָרְעָא,
לְבָשָׁמָא עַלְמָא, כִּדְין צְדָקָה לְמַדוּ יֹשְׁבֵי תְּבֵל. כֹּלּוֹםָר
יְכָלֵין לְמַסְבֵּל דִינָא דְצְדָקָה, וְלֹא יִשְׁתְּצִי עַלְמָא מְבִיהָ.
אִימְתֵּי צְדָקָה לְמַדוּ יֹשְׁבֵי תְּבֵל, כִּאֵשֶׁר מְשֻׁפְטִיךְ לְאָרֶץ.
רַבִּי חִזְקִיהָ אָמַר, נֶפְשִׁי אֲוִיתִיךְ בְלִילָה, דָא כְּגִסְתָּה
יִשְׂרָאֵל. אֲפַר רֹוחִי בְקָרְבִי אֲשָׁחָרָה, דָא קְוִדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא.

רַבִּי אָבָא הָוָה יִתְּבִּיב קְמִיה
אמַר רַעְיאָמָה יְמִינָא, בְהָהוּא
וּמְנָא, אַלְיָן מְאֵרִי
מְתַנִּיתָן מְאֵרִי חַבְמָתָא
עַלְתָּה, מְאֵרִי קְבָלָה, מְאֵרִי
דְרַבִּי שְׁמַעַן, קְמִ רַבִּי
שְׁמַעַן בְּפִלְגָוּ לִילִיאָ,
לִמְלָעִי בְאָוְרִיִּתָא. קְמִי רַבִּי

רְזֵי תּוֹרָה, שְׁעַתָּא דְחִיקַת
לוֹן. וְהָאֵי אִיהוּ רְאֶמֶר בְּאַיִל,
תְּעַרְוגָּן עַל אַפִּיקִי מִים,
דְאַינְנוּ אַפִּיקִי מִים
דְאָרוּרִיתָא לְגַבֵּי שְׁבִינְתָּא.
וְלִית תּוֹרָה, אֶלָּא עַמּוֹדָ
דְאַמְצָעִיתָא. דִיהוֹן אַלְין
אַפִּיקִי מִים, בְּצֻעָרָא בִּגְוָנָא
בְּעִנוּרִתָּא, וְאַלְין אַיְנוֹן
חַבְלִים צִירִין דִיּוֹלְדָה,
דְאֵיהִי שְׁבִינְתָּא, דְאַתְמָר
בָּה, (משלִי כָּג) וְתָגֵל יוֹלְדָתָה.
וּבְאַינְנוּ חַבְלִים, תְּהָא
בְּצֻעָרָא דְלָהוֹן.

וּבְאַינְנוּ חַבְלִים דְצִוָּהָת
בָּהּוֹן, אַתְעָרָת
שְׁבָעִין סְנַהְדָרִין דְלָעִילָא,
עד דִיהָעָר קֹול דִילָה עד
יְהָוָה, וּמִיד (תְּהָלִים כט) קֹול יְיָ
יְחוּלֵל אִלּוֹת, דְאַינְנוּ מְאַרְיִ
מְתַנְגִּיתִין, (תְּהָלִים מה) בְּתִוְלָות
אַחֲרֵיהָ רְעוֹתִיהָ, בְּלָהוֹן יְהָוָן
לוֹן חַיל בְּיוֹלְדָה מְפַשֵּׁחַ,
בְּרַחְקִין, בְּרַחְקָא לוֹן שְׁעַתָּא,
בְּכַטָּה נְשִׁיבָן דִיאַצְרָה הָרָע,

אַלְעָזָר וּרְبֵי אֲבָא עַמְּיָה.
פָתָח רְבִי שְׁמַעַן וְאָמֶר,
(תְּהָלִים מב) בְּאַיִל תְּעַרְוגָּן עַל
אַפִּיקִי מִים כֵּן נְפָשִׁי תְּעַרְוגָּן
אַלְיךָ אֱלֹהִים. הָאֵי קְרָא
אוֹקְמוֹהָ חַבְרִיאָ, זְכָאיָן
אַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל מִפְּלָעָםִין,
דְקֹודְשָׁא בָּרְיךָ הוּא יְהָב לוֹן
אָרוּרִיתָא קְדִישָׁא, וְאָרוּרִת
לוֹן נְשָׁמָתִין קְדִישִׁין מְאַתָּר
קְדִישָׁא, בְּגִין לְמַעְבָּד
פְּקָנְדוֹי, וְלֹא שָׁתְעַשְׁעָא
בְּאָרוּרִיתָא, דָכְלָה מְאַן
דְאַשְׁתַעַשְׁעָא בְּאָרוּרִיתָא, לֹא
דְחִיל מְפָלָא. דְכַתִּיב, (תְּהָלִים
קִיט) לְוִילִי תּוֹרָתָךְ שְׁעַשְׁוֹעִי אֶזְזָבֵל
אַבְדָתִי בְּעִנְיָי.
מְאַן אַיְנוֹ שְׁעַשְׁוֹעִי.
אָרוּרִיתָא.
דְאָרוּרִיתָא שְׁעַשְׁוֹעִים אַקְרָי,
דְכַתִּיב, (משלִי ח) וְאַתְּיהָ

החויא דנשיך לוֹן בְכֶפֶת
דָּקִין.

בְהַהוּא וּמְנָא אֲתִפְתָּחָת
לְאוֹלְדָא מִשְׁיחָא,
בְגִין חַבְלִים וְדוֹחֲקִים
דְצָדִיקִים, וּמְאֵרִי מְדוֹת,
וּמְאֵרִי רְזִין דָאָרִיִּתָא,
מְאֵרִי בּוֹשָׁת וְעַנְוָה, מְאֵרִי
ירָאָה וְאַהֲבָה, מְאֵרִי חִסְדָר,
אָנְשִׁי חַיל יְרָאִי אֱלֹהִים,
אָנְשִׁי אַמְתָה, שׁוֹגָנִי בְצָעָה,
דְרַחְקָא לוֹן שְׁעַתָּא. וְהָאִי
הוּא דָאָקְמוֹה מְאֵרִי
מְתַנִּיתִין, דָוָר שְׁבָן דָוָד בָּא,
אָנְשִׁי חַיל יְסֻבְבָו מְעִיר
לְעִיר וְלֹא יְחֻנָנוּ, וַיְרָאִי
חַטָא יְמָאָסָו, וְחַכְמָת
סּוֹפְרִים תְּסִרְחָת, וְתָהִי קָאָמָת
גַעֲדָרָת, וְהַגְּפָנוּ תְּתָן פְּרִיה,
וְתִיּוֹן בְּיוֹקָר.

וּמְאַינְנוּ קָלִין דִיְהִיבָת,
דָאַינְנוּ שְׁבָעִין,
לְקַבֵּל שְׁבָעִין תְּיִבֵּן דִיְעַנְךָ
יְיִי בְּיּוֹם צָרָה, אֲתִפְתָּחָת
רְחִמָה, דָאַיהֲיִ בָר, בְּלִילָא

שְׁעַשְׂגָעִים יוֹם יוֹם. וְדָא הוּא
דְתַגְיִינָן, קְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא
אָתִי לְאַשְׁתַעַשְׂעָא עִם
צְדִיקִיָא בְגִנְזָתָא דְעַדָן. מַאי
לְאַשְׁתַעַשְׂעָא. בְגִין לְמַחְדִי
בְהָו. דְתַגְיִינָן, זְפָאַיִן אִיפָוּן
צְדִיקִיָא, דְכַתִּיב בְהָו, (ישעיה
כח) אֹז תְתַעַג עַל יְיִי, בְגִין
לְאַתַעַגָא מְהַהְוָא שְׁקִיָי
דְנַחְלָא, כִמָה דָאָת אָמֵר
(ישעיה נה) וְהַשְׁבִיעָה בְצָחָחוֹת
נְפָשָׁה. כְבִיכּוֹל, קְוִידָשָא
בְרִיךְ הוּא מְשַׁתַעַשְׂעָה בְהָו,
מְהַהְוָא שְׁקִיָי דְנַחְלָא,
דְמַתַעַגָי בְהָו צְדִיקִיָא.
וְעַל דָא אָתִי לְאַשְׁתַעַשְׂעָא
עִם צְדִיקִיָא. וּכְלָ מאָן
דְאַשְׁתְדָל בְאָרִיִּתָא, זְכִי
לְאַשְׁתַעַשְׂעָא עִם (דף ס"ח ע"א)
צְדִיקִיָא, מְהַהְוָא שְׁקִיָי
דְנַחְלָא.

תָּאֹנָא, מתרין ביתין, לאולדא ב'
משיחין, ואעלית רישיה בין
ברכהא, דאייהו רישא דיליה,
עמדוא דאמצעיתא. תרין
שוקהא, נצח ויהוד, תרין
גבאים. מתמן أولידת תרין
משיחין. בההיא ומנא
ויחשוף יערות, יתעבר נחש
מעלמא (ע"כ רעה מהימנה)

תָּאֹנָא, כאיל תערוג על
אפיקי מים, דא
כנסת ישראל. כמה דאת
אמר, (תהלים כב) **אִילוֹתִי**
לעוזתי חושה. תערוג על
אפיקי מים, ודאי
לאשתקיא משקי דמבעי
דנחלא, על ידי צדיק.

תערוג: כמה דאת אמר, (שיר השירים ו) **לערוגת הבושם, כן**
בפשי תערוג אליך אלהים. לאשתקיא מנה, בעלמא
דין ובעלמא דאתה.

מִבְועֵי נַחַלָּא מאן איבנו. מבועא חד לעילא, דכתיב,
(בראשית ב) **וּבָהָר יָצָא מֵעַדּוֹ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגֵן וְגֹן.**
ומתמן נגיד ונפיך, ומשקי גנטא, וכל איבונ נחלין,
נגידין ונפקין ומתכפשין בתרי מבועין, דאקרון נצח
והוד, ואליין אקרון אפיקי מים, בההוא דרגא צדיק,
דמניה נגיד ונפיך ומשתקיא גנטא. בגין כך איל וצבי

פְּחַדָּא מִשְׂטַכְחִי, (נ"א איל וצבי אקרון עררת ויסוד) **צדיק וצדיק.**
תָּאֹנָא, כתיב (תהלים בט) **קוֹל יְיָ יְחֹלֵל אִילוֹת,** **אִילוֹת,**
אילת כתיב חסר, דא אילות השדה (נ"א דא אילות
דשחר). דבר אחר אילות השדה), **דְּתַנִּיא,** **בְּפָלָגוֹת לִילִיא,** בשעתא

דקונדשא בריך הוא על לגננתה דעתן לאשתענעה עם צדיקין, האי קול בפיק, ובאי כל אינון אילתא דסחרני פורסיא יקירה קדישא, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביב לה. דבר אחר יהולל אילות, ומה דעת אמר (איוב כו) חוללה ידו נחש בריתך. ויחשוף ערונות כמה דעת אמר. (שמואל א יב) ביערת הדבש, וכ כתיב (שיר השירים ה) אכלתי ערי עם דבש, וינקה להו כאמא דינקה לבני.

אמר ליה רבי אבא, (ישעה בו) נפשי אויתיך בלילה אף רוחך בקרבי אשחרך, נפשי בלילה מבעי ליה. אשחרך, ישחרך מבעי ליה. אמר ליה הא אוקמותה, (בראשית כ"ג) כמה דעת אמר (איוב יב) אשר בידו נפש כל חי ורוח כלبشر איש.

תא חזי נפשא ורוחא אשתחמודע (ס"א אשתחמי) (ס"א אשתחמי)
כחדא לעלמין. תנא פולחנא שלימתא בעי בר בש
למפלח לקונדשא בריך הוא, כמה דתביבן (דברים ו) ואהבת
את יי' אלהיך וגוז. דירחים ליה לקונדשא בריך הוא
רחלימותא דנפש ממש, ודא הוא רחלימותא שלימתא,
רחלימותא דנפשה ורוחיה. כמה דעת דבקו אלין בגופא,
גופא רחים לון. (ס"א בדין) בך יתדק בר נש לרHEMA ליה
לקונדשא בריך הוא, רחלימותא דנפשה ורוחיה,

לְאַדְבָּקָא בֵּיה. הַדָּא הוּא דְכִתְיבַּ נֶפֶשִׁי אֲוִיתִיךְ בְּלִילָה
(בלומר) נֶפֶשִׁי מִמְשָׁ.

אֲפָר רוחִי בְקָרְבֵי אֲשֶׁרֶךְ, אַתְּדַבְּקָא בְךָ בְּרָחִימֹתָא
סְגִינָה, בְּלִילָה. הַבָּעִי בָר נֶשֶׁן מִרְחִימֹתָא דְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְמַיְקָם בְּכָל לִילָה, לְאַשְׁתְּדָלָא בְּפּוֹלְחָנִיה,
עַד דִּינְתָּעַר צְפָרָא, וַיַּתְּמַשֵּׁךְ עַלְיָה חִוְטָא דְחַסְדָ. דְתָנִיא,
זְכָא חִוְלָקִיה דְהַהוּא בָר נֶשֶׁן דְרָחִימֹתָא דָא רְחִים לֵיה
לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זְהָנִי זְפָאִי קְשׁוֹט דְמַרְחָמִין לֵיה
לְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַכִּי, עַלְמָא מַתְקִימָא בְגִינִיהָן,
וְשְׁלַטִין עַל כָּל גְּזִירִין קְשִׁין דְלֻעִילָא וְתַתָּא. (נ"א ה'יא) (begian)

דִּינְתָּקִים עַלְמָא בְגִינִיהָן

תָּאָנָא, הַהוּא זְכָא דְאַתְּדַבְּקָ בְּרִיחִיה וּנֶפֶשִׁיה לְעַיְלָא,
בְּמַלְכָא קְדִישָׁא, בְּרָחִימֹתָא בְּדַקָּא יָאָות. שְׁלִיט
בְּאַרְעָא דְלַתְתָּא, וְכָל מַה דְגֹזֶר עַל עַלְמָא אַתְקִים. מִנְא
לוֹן, מַאֲלִיהָ. דְכִתְיבַ, (מלכים א יז) חֵי יְיָ אֲשֶׁר עַמְדָתִי לְפָנָיו
אֲמִימִיהָ הַשְׁנִים הָאֱלָה טָל וּמְטָר כִּי אָמַלְפִי דְבָרִי.

תָּא חֹזֵי, בְּשֻׁעַתָּא דְאַתִּין נְשָׁמָתִין קְדִישִׁין מַעֲילָא
לְתַתָּא, וְאַיְנוֹ זְפָאִי עַלְמָא מַשְׁלָפִי לְהוּ מַמְלָכָא
וּמַטְרוֹנִיתָא, זְעִירִין אִינְון, הַבָּהַהוּא שֻׁעַתָּא דְנַחִיתָ
קְיִימָא קְמִי מַלְכָא, וְרַעֲוִתָּא דְמַלְכָא לְאַסְתְּכָלָא בָהּ, כַּמָּה
דְאַוְקִימָנָא, בְּשֻׁעַתָּא דְנַשְּׁבָּ קְוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְוִיחָא בְּכָל

חילא וחילא דשמייא, כלחו חילין אתעבדו, וקימוי
בקיימיהו, הדא הוא דכתיב (תהלים לג) וברוח פיו כל
צבאים. ומפנייהו אתעבבו עד דקונדשא בריך הוא (דף ס"ח ע"ב)
אתהית להו לחתא.

וთאנא, מיומא דאתברי עלמא, קימי קמיה דקונדשא
בריך הוא, ואתעבבו עד דמطا זמנה לאחטה
לון בארא, ואליין שליטו לעילא וחתא, הדא הוא
דכתיב חי יי' אשר עמדתי לפניו, אשר אני עומד לא
כתיב, אלא אשר עמדתי. לבתר אהדר לאתרים, וסליק
לאדריה, ואיבון אחרגין לא סליקין עד דימותון. בגין
דלא קימי קודם לכך כאיבון אחרגין. ובגין לכך אליו
אתעבד שליחא, מלאכאה לעילא, ואליין דמתדבקו יתריר
למלפאה.

אשכחנא בספרא דאדם קדמאה הכל רוחין קדיישין
دلעילא, עבדין שליחותא, וכלחו אתין
מאתר חד. דבשותהון הצדיקיא מתרי דרגין הכלילן
בחד, בגין לכך סליקין יתריר, ודרגייהון יתריר, ותבי הוא.
וככל איבון דהו טמירין תפן, בחתתו וסליקו בחיהון, בגין
חנוך דלא אשתח ביה מיתה. זה אוקימנה מלאה דא,
בחנוך ואליהו.

וთאנא מה ועשרין וחמש אלף דרגין (לצדיקיא)

לְבִשְׁמַתְהוֹן דָצְדִיקִיָא, סְלִיקָו בְּרֻוּתָא, עַד לֹא אֲתַבֵּרִי
עַלְמָא, דָקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא מַזְמָגָא לְהַו בְּעַלְמָא דִין,
בְכָל דֶרֶא וְדֶרֶא, וְסַלְקִין וְטַאַסִין עַלְמָא, וּמַתְקִשְׁרִי
בְצָרוֹרָא דְחִיִי, וּזְמִינָן קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְחַדְתָּא עַלְמָא
בְהַו, עַלְיִיהוּ פְתִיב, (ישעה ס) כִי כָאַשְׁר הַשְׁמִים הַחֲדָשִׁים
וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה וְגוֹ.

(ויקרא ט"ז) תענו את נפשותיכם, נפשותיכם קאמיר, בגין
דִיְשָׂרָאֵל מִשְׁתְּבָחֵין קְמִי מַלְפָא קְדִישָׁא זְפָאֵין, וַיהֲ
רֻוּתָא דְלֹהֹן לְגַבֵּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וְלֹא תַדְבְּקָא בֵיהַ,
בְגַיַן דִיתְכְּפֵר לְהַו חֹבֵיְהוּ. וְעַל דָא, מַאן דָאַכְל וְשַׁתִי
בְתִשְׁעָא, וְמַעֲבָגָא נְפִשִּׁיה בְמִיכָּלָא וְמִשְׁתִּיאָ, אֲשַׁתְכָח
בְעַשְׁרָאָה עַבְנִיא דְנַפְשָׁא בְתְרִין חֹלְקִין, וְאֲשַׁתְכָח כָאַלוּ
אֲתַעֲבֵי תִשְׁעָא וְעַשְׁרָאָה. את נפשותיכם: לְאַכְלָלָא
כָלָא, גּוֹפָא וְנַפְשָׁא, וְלֹא תַכְפְּעָא בְהָאִי יוֹמָא, לֹא תַכְפְּרָא
עַל חֹבֵיהָו.

תָאָנָא כִי בַיּוֹם הַזֶּה יַכְפֵר עַלְיָכֶם. בַיּוֹם הַזֶּה. הַיּוֹם הַזֶּה
מִבְעֵי לֵיה. אַלְא בַיּוֹם הַזֶּה דִיְקָא, דִבְיה אַתְגַלִי
עַתְקָא קְדִישָׁא, לַכְפָּרָא עַל חֹבֵיהָו דְכָלָא.

דָבָר אַחֲרֵי תענו את נפשותיכם. רַבִי אֶבֶא פָתָח וָאָמַר,
(קהלת ט) עִיר קַטְנָה וְאַנְשִׁים בָה מַעַט וְגוֹ, עִיר
קַטְנָה, הָא אוּקְמוֹת. אַבְל עִיר קַטְנָה, כַמָה דָאת אָמַר,

(ישעה כ) עיר עז לבו ישועה ישית חומות וחיל וגוי. וכתיב
 (הושע יא) ולא אבא בעיר. עיר קטנה, עצירא היא, דהיא
 בתראה מقلא, תתאה מכלא, שורוי רברביין, תקיפין,
 קדישין, עיר הקדש אקרוי. ואנשימים בה מעט, עצירין
 איבון דזובאן לסלקא לגזה, ולמשרי בה, כמה דעת אמר
 (תהלים כד) מי עלה בהר יי' וממי יקום במקום קדשו וגוי.
 ועל דא אנשימים בה מעט.

ובא אליה מלך גדול, דא קודשא בריך הוא. לא זדווגא
 בה, ולמשרי בה, וسبب אותה, כמה דעת אמר (זכריה
 ו) ואני אחיה לה נאם יי' חומת אש סביב וגוי. ובנה
 עליה מצודים גדולים, דבנה שורוי, רברביין תקיפין
 יאיין ושפידיין (ס"א מכל אבן יקוריין) קדישין. עיר הקדש
 אקרוי, וכל יקרה דמלפָא עיל בגזה. ובגין כה, היא
 בלחוודהא כלילא מכל עטרו דמלפָא, וכל עטרו מלפָא
 בה מתעטרין. בגין כה, ואנשימים בה מעט כתיב.

ומצא בה איש מספן ותחם, הדא הוא דכתיב, (תהלים טו)
 גקי כפים ובר לבב. מספן: כמה דעת אמר (שמות)
 ויבן ערי מסכנות לפרעה, מטער בעטרין תקיפין,
 בעטרי אוריתא, בעטרי פקודתי אוריתא דמלפָא. ותחם,
 דזובי בה בהאי חכמה. ותחם, דהיא חכמים יתר מכלא
 לעיני בא בפולחנא דמאריה, בגין למזבי בה, ולא על

בָּה. הִנֵּה הוּא דְכֹתֵיב, וּמְלֻטָּה הוּא אֶת הָעִיר בְּחִכְמָתוֹ. וּמְלֻטָּה: כְּמוֹ (שְׁמוֹאֵל א' ב') אֲמָלְטָה נָא וְאֶרְאָה אֶת אָחִי, (בְּרִאשִׁית ט') אֲמָלְטָה נָא שָׁמָה. אָוֹף הָכָא וּמְלֻטָּה הוּא אֶת הָעִיר בְּחִכְמָתוֹ.

וְאַדְם לֹא זָכַר אֶת הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוּא, וְאַדְם לֹא זָכַר, לְמַעַבֵּד פְּקוּדִי אָוּרִיִּתָּא, לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאָוּרִיִּתָּא, בְּהַהוּא גִּבְּרָם סְפָנָא דְאַתְּחָבָר בְּכָלָא, (דף ס"ט ע"א) בְּגִין לְמַזְכִּי בָּה. (קְהַלָּה ט) וְאָמַרְתִּי אָנִי טוֹבָה חִכְמָה מְגֻבוֹרָה. דְּהָא בְּהַהוּא עַלְמָא, לֹא יִהְבִין רְשָׁוֹ לְמַיעַל, בָּר הַגִּנִּי זָכָאי קְשׁוֹט, הַגִּנִּי דְמִשְׁתְּדָלִי בָּה בְּאָוּרִיִּתָּא יוֹמָא וְלִילָּי, וּמְתַעַּטְרִי בְּפְקוּדִי אָוּרִיִּתָּא בְּהָאִי עַלְמָא, לְמַיעַל בָּהוּ לְעַלְמָא דְאַתִּי.

וְחִכְמָת הַמִּסְכֵּן בְּזֹוִיה וְדָבָרָיו אִינָם בְּשָׁמָעִים. דְּהָא בְּנִי בְּשָׂא לֹא מִסְתְּכִלֵּין בֵּיה, וְלֹא בְּעָאן לְאַתְּחָבָר אֵבֵיה, וְלֹא צִחְצִיחַ לְמַלוֹי. דְתַבָּא, כָּל מַאן דְאַצִּית לְמַלוֹי דְאָוּרִיִּתָּא, זַפְאָה הוּא בְּהָאִי עַלְמָא, וּכְאַלְוָ קְבִיל תּוֹרָה מַסְינִי. וְאַפְיָלוּ מִכְלָל בָּר נְשָׁגַּמִּי בְּעֵי לְמַשְׁמָעַ מַלוֹי דְאָוּרִיִּתָּא. וּמַאן דָּאַרְכֵין אַוְדְגִיה לְקַבְּלִיה, יְהִיב יְקָרָא לְמִלְכָא קְדִישָׁא, וְיְהִיב יְקָרָא לְאָוּרִיִּתָּא. עַלְיהָ כְּתִיב,

(דברים כז) הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיָּת לְעֵם לְיִי אֱלֹהִיךְ.

תָּאָנָא, יוֹמָא חַד הָוּ אַזְלִי חֶבְרִיא עַמִּיה דָרְבִי שְׁמַעַן,

אמר רבי שמעון, חמינא אלין עמיין כליה עלייא, וישראל תטא מבלго, מאי טעמא. בגין דמלכა אשר מטרוניתא מיניה, ואעל אמהו באתרהא (כלומר שפחה). כמה דעת אמר, (משליל) תחת שלש רגזה ארץ וגוז. תחת עבד כי ימלוד וגוז. ושפחה כי תירש גבירתה. מאן שפחה. היא בתרא נוכראה, דקTEL קידשא בריך הוא בוクラ דלהון במצרים. דכתיב (שמות יא) עד בכור השפה אשר אחר הרחמים. אחר הרחמים הות יתבא בקדמיתא, והשתא, הא שפחה תירש גבירתה.

בכה רבי שמעון ואמר, מלכא בלא מטרוניתא, לא אקרי מלכא. מלכא דאתדק בשפה באמהו דמטרוניתא, אז הוא יקרא דיליה. זומינא קלא לבשרא למטרוניתא, ולימא (וכריה ט) גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הגה מלכח יבא לך צדיק ונושע הוא. כלומר, צדיק הוא נושא, בגין דהוה רכיב עד השטא באתר דלאו דיליה, באתר נוכראה, ויניק ליה.

ועל דא כתיב עני ורוכב על חמור, עני (קלא) הויה בקדמיתא, ורוכב על חמור, כמה דאוקימנא, איונן בתראי תנאי דעמין עובדי עובדה זרה, דקTEL קידשא בריך הוא בוクラ דלהון במצרים, הדא הוא דכתיב, (שמות יא) וכל בכור בהמה, והוא אוקימנא ملي.

כִּבְיָכֹל צְדִיק וּנוֹשֵׁעַ הוּא, הוּא וְדָא יִתְיר מְפֻלָּא. בְּגַין
דַּעַד הַשְׁתָּא שָׁאָרִי צְדִיק בֶּלֶא צְדִיק. וַהֲשַׁתָּא דִיּוֹדָוָגָוָן
פְּחַדָּא, צְדִיק וּנוֹשֵׁעַ הוּא, דַּהֲא לֹא יִתְיבּ בְּסְטָרָא אַחֲרָא.
תָּאָנָא, (ישעה נ) הַצְדִּיק אָבֵד וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב וְגוּ,
הָאֵי קָרָא קְשִׁיא, הַצְדִּיק אָבֵד, נָאָבֵד מְבָעֵי לֵיה, מָהוּ
אָבֵד. אַלְא אָבֵד מִמְּשָׁ, וּמַאֲיָ אָבֵד. אָבֵד לְמַטְרוֹגִינִיתָא,
וְאַתְּדַבֵּק בָּאָתָר אַחֲרָא, דָאָקָרִי שְׁפָחָה.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק לַרְבִּי שְׁמַעוֹן, אֵי נִיחָא קְמִי דָמָר, הָא
דַּתְּגִּינָן, דְכַתִּיב (משל י) וְצְדִיק יִסּוֹד עַולָם, מְאוֹן
דָאָמֵר, דַעַל שְׁבָעָה קִיְמַן קִיְמָא עַלְמָא. וּמְאוֹן דָאָמֵר,
עַל חַד קִיְמָא עַלְמָא, הַיְיָ מִתְיִשְׁבּוּן מְלִי. אָמֵר לֵיה,
כֵּלָא מְלָה חַד הֵיא, דַהֲא ז' אִיבְּנוּ וּבְהָוּ אִיתָחַד קִיְמָא,
דָאָקָרִי צְדִיק, וּקִיְמִי עַלְיָה, וּעַלְמָא בְּהָאֵי אַתְקִיְמָא.
וּכְדָא אַתְקִיְמָא עַלְמָא עַלְיָה, בָאַלוּ אַתְקִים עַל כְּלָתוֹ
שְׁבָעָה. וְעַל דָא כְתִיב, וְצְדִיק יִסּוֹד עַולָם. וְהָא אַוְקִימְנוּ
מְלִי בְכָמָה אָתָר.

וְתָאָנָא, הָאֵי שְׁפָחָה זְמִינָא לְשִׁלְטָה בָּאָרָעָא קְדִישָׁא
דַלְתָתָא, פָמָה דְתָוֹת מַטְרוֹגִינִיתָא שִׁלְטָה
בְקָדְמִיתָא, דְכַתִיב (ישעה א) צְדִיק יַלְיָה בָה, וַהֲשַׁתָּא שְׁפָחָה
בְיִתְרִיש גְבִירָתָה בְכָלָא. זְמִינָן קוֹדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא,
לְאַתְבָּא לְמַטְרוֹגִינִיתָא לְאַתְרָהָא בְקָדְמִיתָא, וּכְדִין מִמְּפָאָן

הוּא חֲדוֹתָא, הוּי אִימָא חֲדוֹתָא דְמַלְכָא, וְחֲדוֹתָא דְמַטְרוֹנִיתָא. חֲדוֹתָא דְמַלְכָא, בְּגַין דֵיתּוֹב לָה וַיַּתְפֶּרֶשׁ מִשְׁפָּחָה, פְּדֻקָּא אָמִינָא. וְחֲדוֹתָא דְמַטְרוֹנִיתָא, בְּגַין דֵתּוֹב לְאוֹהָוָגָא בְּמַלְכָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב גִּילִי מַאֲדָת צִיּוֹן וְגוֹ.

תָא חֲזִי, בְּתִיב וְהִתְהָזֵאת לְכֶם לְחַקָּת עָולָם. וְהִתְהָזֵאת לְכֶם מִבְּעִי לִיה, מַאֲזָת. הָא דָאמְרוּן, לְחַקָּת עָולָם. בְּכָל אָתָר וְאָתָר חַקָּת עָולָם אַתְקָרִי, גּוֹרָה דְמַלְכָא, דַעַיְיל בְּכָל גְּמוּסָיו בְּאָתָר דָא, וְאָסְתִּים לְזֹן, כִּמְאָן דְסָתִים כָּלָא, בְּאַסְקוֹופָא חֲדָא. (ק"פ) חַקָּת עָולָם וְדָא. בְּהָאִזְאת (דף ס"ט ע"ב) רְשִׁים וְחַקָּק בְּכָל גְּבוּזִין דִילִיה, וּכָל טְמִירִין דִילִיה.

(וַיָּקֹרֶא ט"ז) בְּחַדְשׁ הַשְׁבִּיעִי בְעַשֶּׂר לְחַדְשָׁ. בְעַשֶּׂר דִיִּיקָא, כִּמְהָ דָאָקִים נָא. תַעֲנוּ אֶת נְפָשֹׁתֵיכֶם, וְדָאִ הַכִּי הָוּא, וְהָא אָתָמָר נְפָשֹׁתֵיכֶם וְדָאִ. דָהָא בְּנְפָשָׁא תָלִיא מַלְתָּא, וּבְגַין כֵה, אֲכִילָה וְשִׁתָּה מַתְשִׁיעָה, יַתִיר מִיּוֹמָא אַחֲרָא. וְאַף עַל גַב דָהָא מַלָּה אָתָמָר בְּגִוּונָא אַחֲרָא, וּכָל שְׁפִיר, וְהָאִי וְהָאִי מַלָּה חֲדָא, וּכָל חֲדָבָא, וְהָאִי יוֹמָא, בְּכָל חִידָה, וּכָל בְּהִירָה, וּכָל וּוֹתְרִנִותָא דְעַלְמִין, בְּלָהו תָלִין בְּאִימָא עַלְאהָ, דָכָל מִבְּוּעִין בְּגִדִין וְגִפְקִין מִנָּה. וְכִדֵין בְּהִירִין בְּכָל

איפון בונציבין, ובנהרין בנהירן בחדרותא, עד דמתבسم
כלא. וכדין כל איפון דיבין אשתקחו בנהירן, ודיבנא לא
אתעביד, ועל דא תענוף את נפשותיכם.

אמר רבי אבא, הא אוקים לה מר, מן גופא דמתניתא,
לא גלו ישראל מארצם, עד שפְרוּ בקידשא
בריך הויא. דכתיב, (שמואל ב ב) אין לנו חלק בדוד ולא
בחלה בין ישי, והא אמר. קרא אחרינא אשכחנא
בהאי, דכתיב, (מלכים א יב) ראה ביתך דוד. אמר ליה, הכי
הוא וודאי, בית דוד אקרי, כמה דכתיב, (ישעה ב) בית
יעקב לך ונלכה באור יי'. בית יעקב, כמה דעת אמר
(ישעה ס) ובית תפארתי אפואר. לך ונלכה באור יי',
דכתיב, (בראשית ב) ונחר יוצאה מעוז להש��ות את הגן,
ונגע הא גן לאשתעשעא ביה עם צדיקיא, דביה
שרין.

תאנא, כתיב אך בעשור לחדר השבעי הנה يوم
הכפורים הויא וגוי ועביתם את נפשותיכם.
וכתיב והיתה לכם לחתת עולם בחדר השבעי וגוי. אך
דכתיב, מי קא בעי הכא. אמר ליה, למעוטא קא
אתיא. דביוון דאמר ועביתם את נפשותיכם בתשעה
לחדר, אמר לבר אך בעשור. אך עשור מבעי ליה,
דבעשור תליא מלטה.

אמר ליה אֵי הַכִּי, (שמות יב) **אך בַּיּוֹם הַרְאָשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ**
שְׁאוֹר מִבְתִּיכֶם, וַתַּגְبִּין אֵךְ חָלֵק, חָצֵיו אָסּוֹר
בְּאֲכִילַת חַמֵּץ, וְחָצֵיו מוֹתָר. אָנוֹף הַכִּא אֵךְ בַּעֲשֹׂר לְחַדְשָׁה,
אִימָּא דְחָצֵיו אָסּוֹר בְּמַלְאָכָה (נ"א באכילה), וְחָצֵיו מוֹתָר. **אמר**
לִיה אָנוֹף הַכִּא בְּוֻנְגִיתְמָם אֶת נְפָשׁוֹתֵיכֶם תְּלִיא, דְהָא עֲנוֹגִי
לֹא אָשְׁתַּכְחַ אֶלְאָ מְפָלָגוֹת יוֹמָא וְלַהֲלָא, וְשִׁפְיר הַוָּא אֵךְ
חָלֵק בְּוֻנְגִיתְמָם אֶת נְפָשׁוֹתֵיכֶם.

אמר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, פָתִיב, (ויקרא טז) **כִּי בַּיּוֹם הַזֶּה יִכְפֶּר**
עַלְיכֶם וְגֹו. אַכְפֵּר **עַלְיכֶם מִבְעֵי** לֵיה. **אֶלְאָ יִכְפֶּר**
עַלְיכֶם, לְאַכְלָלָא יּוֹבָלָא, דְנַגִּיד **מִבְעֵי לְאַשְׁקָאָה בְּהָאֵי**
יוֹמָא לְכָל עִיבָּר, לְאַרוֹאָה כֹּלָא, וְלְאַשְׁקָאָה כֹּלָא. וְדָא
עַלְיכֶם, כְּלוֹמָר, בְּגִינִיכְוָן לְדַבָּאָה לְכֹזֶן בְּהָאֵי **יוֹמָא,**
דְכִתִּיב לְפָנֵי יְהָוָה. וְלֹא **יִשְׁלֹׁטוּ עַלְיִיכְוָן דִּינָא.**

רַבִּי יְהוּדָה, אמר זְפָאֵין אִיבָּוֹן יִשְׂרָאֵל, **דְקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ**
הָוָא אַתְּרַעַי בָּהוּ, וּבְעֵי **לְדַבָּאָה לְהָוּ,** דְלֹא **יִשְׁתַּכְחַ**
בָּהָוּ חֹבֶה, בְּגִינָן **דִּיחָוֹן בְּגִינִי הַיְכָלִיה,** וַיְדוּרָוּ **בְּהַיְכָלִיהָ.**
וְלֹזְמָנָא דָאָתִי פָתִיב, (יחזקאל לו) **וְזַרְקָתִי עַלְיכֶם מִים טְהוֹרִים**
וְגֹו.

רַבִּי יְהוּדָה פָתִח, (תהילים קל) **שִׁיר הַמּּעוֹלָות מִמּּעֲמָקִים**
קְרָאתִיךְ יְיָ. **תְּגִבְנָן,** בְּשַׁעַתָּא **דְבָרָא קֹדֶשָׁא בְּרִיךְ**
הָוָא עַלְמָא, **בְּעָא לְמַבְרִי בָּר נְשָׁה,** **אַמְלִיךְ בָּאָרְיִיתָא,**

אמֶרֶת קְמִיה, תָּבֵעַ לִמְבָרִי הָאֵי בֶּרֶגֶשׂ, זָמִין הַוָּא לְמַחְטֵי קְמָה, זָמִין הַוָּא לְאַרְגָּזָא קְמָה. אֵי תָּעֲבֵיד לֵיהֶכְעָבְדוּ, הָא עַלְמָא לֹא יְכַל לְמִיקָם קְמָה, כֹּל שְׁכַנְתַּה הַהְוָא בֶּרֶגֶשׂ. אָמַר לֵיהֶכְעָבְדוּ, וּכְיַי לְמַגְנָא אַתְקָרִינָא, (שםות לד) אַל רְחוּם וְחַנוּן אַרְךְ אַפִּים.

וְעַד לֹא בָּרָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא עַלְמָא, בָּרָא תְּשׁוּבָה, אָמַר לְהָא לְתְשׁוּבָה, אָנָא בְּעַינָא לִמְבָרִי בֶּרֶגֶשׂ בְּעַלְמָא, עַל מְנַת דְּכָד יְתִוּבוֹן לְךָ מְחוּבִּיהָזָן, דְתָהָווִי זָמִינָא לְמַשְׁבָק חֹבִּיהָזָן, וְלִכְפָּרָא עַלְיִיהָו. וּבְכָל שְׁעַתָּא וּשְׁעַתָּא תְּשׁוּבָה זָמִינָא לְגַבֵּי בְּנֵי נְשָׁא, וְכָד בְּנֵי נְשָׁא תִּיְבִין מְחוּבִּיהָזָן, הָאֵי תְּשׁוּבָה תִּבְתַּחַת לְגַבֵּי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, וּכְפָר עַל כָּלָא, וְדִינָן אַתְכְּפִין, וּמַתְבִּסְמָן בְּלָהָו, וּבֶרֶגֶשׂ אַתְדָּכִי מְחוּבִּיהָזָן.

איְמַתִּי אַתְדָּכִי בֶּרֶגֶשׂ מְחוּבִּיהָזָן בְּשְׁעַתָּא דְעַל בְּהָאֵי תְּשׁוּבָה כְּדָקָא חֹזִי. רַבֵּי יְצָהָק אָמַר, דְתָבָקְמִי מְלָכָא עַלְאָה, וְצָלִילִי (ד"ג ע' נ"א) צְלָוָתָא מְעוֹמָקָא דְלָבָא, הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב מִמְעַמְקִים קְרָאתִיךְ יְיָ.

רַבֵּי אָבָא אָמַר, מִמְעַמְקִים קְרָאתִיךְ יְיָ, אַתְרָגְנִיזָה הַוָּא לְעַיְלָא, וְהַוָּא עַמִּיקָא (שםות ס"ג ע"ב) דְבִירָא, וּמַהָא נְפָקִין בְּחָלִין וּמְבוּעִין לְכָל עַיְלָר, וְהַוָּא עַמִּיקָא דְעַמִּיקְתָּא אַקְרֵי תְּשׁוּבָה. וּמְאָן דְבַעַי לְאַתְבָא וּלְאַתְדָּכָא

מחובי, בהאי עומק אצטדיון למקורי לקודשא בריך הִוא, הדא הוֹא דכתיב ממעקים קראתיך יי'.

תָּאֵנָא, בְּשֻׁעַתָּא דְּהֹהֶה בְּרַנְשֶׁר נְשָׁחֶת קָמִי מְאֵרִיה, וַיַּרְבֵּיב קְרַבְנִיה עַל מְדִבָּחָא, וְכַהֲנָא מְכַפֵּר עַלְיָה, וּבְעֵי בְּעוֹתְיָה עַלְיָה, מִתְעַרְיוֹן רְחִמי, וְדִיבְנִין מִתְבָּסְמָן, וְתִשְׁוָבָה אָרִיךְ בְּרָכָן, בְּמִבְועָין דְּנָגְדִין וְנַפְקִין, וּמִתְבָּרְכִין בְּלָהָו בְּוֹצְבִּין בְּחֶדָא, וַיַּרְבֵּנְשֶׁר אַתְּדִיכְיִ מְחוֹבִיה.

תָּא חֹזִי, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוֹּא, אֲפִיק עָשָׂר בְּתָרִין, עַטְרִין קְדִישִׁין לְעַילָּא, דְּאַתְּעַטָּר בְּהֹו, וּמִתְלַבֵּשָׁ בְּהֹו, וְהֹו אַיְפָוּן, וְאַיְנוּן הַוֹּא, כְּשַׁלְהָוָבָא דְּאַחִידָא בְּגִימָרָא, וְלִיתְתְּמָן פְּרוּדָא. לְקַבֵּילְדָנָא, אִיתְעָשָׂר בְּתָרִין דְּלָא קְדִישִׁין לְתָתָא, וְאַיְפָוּן אַחִידָו בְּזֹוֹהָמָא דְּטוֹפְרָא דְּחַד עַטְרָא קְדִישָׁא, דְּאַקְרֵי חִכְמָה. וְעַל דָא אַקְרֵוּן חִכְמָות.

וְתָאֵנָא, עַשְׂרָה זִיגִי חִכְמָות אַלְיָן נְחַתָּו לְעַלְמָא. וּכְלָהָו אַסְתָּאָבוֹ (ס"א אַשְׁתָּאָבוֹ) בְּמִצְרִים, בְּרַ מַחַד דְּאַתְּפַשְׁט בְּעַלְמָא, וּכְלָהָו זִיגִי חִרְשֵׁי אַיְפָוּן, וּמִבְּיִהוּ יַדְעֵי מִצְרִים חִרְשֵׁין, עַל פֶּל בְּנֵי עַלְמָא. וּכְדָמָרָא בְּעָאן לְמַעַבְדָּ כְּנוֹפִיא בְּחִרְשֵׁי הַוֹּא לְעַזְבָּדִיהָן, הַוֹּו בְּפָקִי לְחַקְלָא לְטוּרֵי רְמָאי, וְדִבְחֵין דְּבָחֵין, וְעַבְדֵין גּוֹמִין בְּאַרְעָא, וְסַחְרִין הַהֹּוּ דָמָא סַחְרְגִּיהָ דְּהָגִי גּוֹמִין, וְשָׁאָר דָמָא מִתְבָּפְפִי בְּהַבָּהוּ גּוֹמִין, וְבְשָׁרָא שְׁוִין עַלְיָהָו. וְקַרְבִּין

קָרְבָּנִיהָן, לְאִפּוֹן זִיבִּין בִּישִׁין, וְאִפּוֹן זִיבִּין בִּישִׁין מִתְכְּפָשִׁין וּמִתְקָרְבִּין כְּחִדָּא, וּמִתְפִּיסִין בְּחִדִּיהָו בְּהַהְנוֹא טוֹרָא.

יִשְׂרָאֵל הַהְוֹ בְּשֻׁבּוֹדִיהָן, הַוּ מִתְקָרְבִּין לְהָן, וְאוֹלֶפֶן
מִפְּיִיהָו, וְהַוּ טַעֲאָן בְּתִרְיִיהָו, וְהַיְיָנוּ דְכַתִּיב
בְּמַעְשָׂה אָרֶץ מְאַרְיִים אָשֶׁר יִשְׁבְּתֶם בָּהּ לֹא תַעֲשֶׂו
וּבְמַעְשָׂה אָרֶץ כְּגַעַן וְגַוּ, וּכְתִיב וְלֹא יַזְבְּחוּ עוֹד אֶת
זְבַחֵיכֶם לְשָׁעֵירִים וְגַוּ. תָּאָנָא, בְּשַׁעַתָּא דַהְוּ מִקְרָבִין
לְהָן עַל גִּבְּיִ חַקְלָא, וְהַוּ מִזְמָנִי הַהְוָא דְמָא, וּמִקְרָבִין
קָרְבָּנִיהָו, הַוּ מִתְכְּפָשִׁי כָּל אִפּוֹן זִיבִּין בִּישִׁין, וְחַמָּאן
לְהָן בְּגַוְונָא דְשָׁעֵירִים, כָּלְהָוּ מְלִיאָן שְׁעָרָא, וּמוֹדָעִי לְהָן
מָה דְאִפּוֹן בְּעַיִן.

תָּא חַזִּי, יִצְחָק מָה כְּתִיב בֵּיהָ, (בראשית כז) וַיַּגֵּשׁ יַעֲקֹב אֶל
יִצְחָק אָבִיו וַיְמִשְׁהָוּ, אָמֵר, דָא לֹא אַתְּעַדְּיָ (ס"א הַכָּא לֹא
אתָעַדְּ), אֶלָּא מַטְלָא דְשָׁמִיא דְנַגִּיד עַל אַרְעָא. אָמֵר רַבִּי
יְוֹסִי, וּמִשְׁמֵפִי הָאָרֶץ, בְּכָלָא בְּרַכִּיהָ. מַאי טַעַמָּא. בְּגַיִן
דְּחַמָּא לֵיהּ בְּשְׁעָרָא, אָמֵר לְמַעַבֵּר דָא, וּמִשְׁמֵפִי הָאָרֶץ
אֲצְטָרִיךְ, וְלֹא זֹהָמָא דְאַרְעָא, דְהָא זֹהָמָא הָו־א
דְאַרְעָא, וְכֵד טַלָּא דְשָׁמִיא וּמְגַדָּא דְאַרְעָא מִתְחַבְּרָא
אַתְּעַבֵּר הָאֵי זֹהָמָא.

אָמֵר רַבִּי חַיִּיא, בְּתִרְיִיתָא דְאִפּוֹן פְּתָרִין פְּתָאַין דָלָא

קדישין hei הוּא, הִذְא הוּא דכְתִיב, (דברים יח) ודוֹרֵשׁ אֶל המתים, וְדֹא הוּא עֲשִׂירָה דכְלָא. דתביה אמר רבי יצחק אמר רבי יהודה, נפשתו דרשיעייה אלין איבון מזיקין העלמא.

אמר רבי יוסף, אֵי הַכִּי טְבַל לְהוּ לְחַיִּיבֵיָא דאתעבדין מזיקין בעלמא, אֵן הוּא עוֹגֵשָׂא דגיהנָם. אֵן הוּא בישא דזמין לְהוּ בְּהַהְוָא עַלְמָא. אמר רבי חייא, הַכִּי תְּגִינָן, וְהָא אָזְקִימָנָא מְלִי, נְפִשְׁתָא דְרַשְׁיַעַיָּא בְשֻׁתָּא דְנַפְקִין מַעַלְמָא, כַּמָּה גַּרְדִּיגִי גְּמוּסִין מְזֻדְמָנִי לְקַבְלָא לְהָוָא, וְלְאַעֲלָאָה לְהָוָא לְגִיהָנָם, וְעַלְיָן לְהָוָא בְתִלְתָּת דִּינָן בְּכָל יוֹמָא, בְּגִיהָנָם. לְבַתֵּר מְזֻדְזָגִי בְּהָוָא, וְאוֹלֵין וְשָׁאָטִין בעלמא, וְמַטְעָן לְהָוָא לְרַשְׁיַעַיָּא, לְאַיְבּוֹן דְקָא אַסְתִּים תְּשׁוֹבָה מִקְמִיָּהוּ. לְבַתֵּר תִּיְבּוֹן לְהָוָא לְגִיהָנָם, וְאַתְּסָאָבִין (נ"א ואתקדנו) תפָן, וּכְךָ בְּכָל יוֹמָא.

לְבַתֵּר דְאַוְלֵין בְּהָוָא, וְשָׁאָטִין בְּהָוָא בעלמא, מהדרין לְקַבְרִיָּהוּ, וְחַמֵּן תְּולֻעָתָא דְגַוְפָא מְנֻקָּרִי בְשָׁרָא וְמַתְאַבְלָן עַלְיָהוּ, וְאַיְבּוֹן חַרְשֵׁין הוּא אַוְלֵי לְבִי קַבְרִי, וְחַרְשֵׁי בְחַרְשֵׁיָהוּ, וְעַבְדִּין חד צְלָמָא דְבָר נְשָׁה, וְדַבְחִין קְמִיה חד צְפִירָא. לְבַתֵּר עַלְיָן לְהָוָא (דף ע' ע"ב) צְפִירָא, בְּהָוָא קַבְרָא, וְהָוָא צְלָמָא מְתַבְּרִין (ס"א מדרברין) לִיהְיָה לְאַרְבָּע סְטְרִין, וּמַעַלְיָן לִיהְיָה לְאַרְבָּע זְיוּזִין דְקַבְרָא. כְּדִין

מְחַרְשֵׁי בְּחֶרְשִׁיהָו, וּמְתַכְּנֵפִי אַיְנוֹ כְּנֻפִי, וְאַיְנוֹ זִינִין בַּישִׁין, וּמִיְתִין הַהִיא נְפַשְׁתָא, וּעַל בְּקָבְרָא וּמְשַׁתְּעִי בְּהַדִּיהָו.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, וְכֹאן אַיְנוֹ צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דַיִן, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דַהָא בְּלָהָו קְדִישָׁין. גּוֹפָא דְלָהָזָן קְדִישָׁא. נְפַשָּׂא דְלָהָזָן קְדִישָׁא. רַוְחָא דְלָהָזָן קְדִישָׁא. בְּשִׁמְתָא דְלָהָזָן קְדָשָׁים. תַּלְתָ דְרַגִּין אַיְנוֹ, כְּגֻווָּגָא דְלָעִילָא. דְתַנְגִיא אָמֶר רַבִּי יְהוּדָה, כְתִיב (בראשית א') תֹזֵא הָאָרֶץ נְפֵשׁ חַיָּה, דָא הִיא בְּשִׁמְתָא (עלאה) דָאָדָם קְדָמָה אֵלָה מִנְפֵשׁ. תַּא חֹזֵי, תַּלְתָ דְרַגִּין אַיְנוֹ, וְאַתְדַבְקוּ בְחַד, נְפֵשׁ רַוְחָה, בְּשָׁמָה. וּלְאָהָמָנְיִהָו, בְּשָׁמָה.

דָאָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, בְּכָלְהָו בְּנֵי נְשָׂא אִית נְפֵשׁ, וְאִית נְפֵשׁ עַלְלָה מִנְפֵשׁ. זָכָה בָּר נְשָׁ בְּהָאִי נְפֵשׁ, מְרִיקִין עַלְיהָ עַטְרָא חַד, דְאַקְרֵי רַוְחָה. הַדָּא הוּא דְכִתְבָ, (ישעה לב) עד יִעַרְה עַלְיָנוּ רַוְחָה מִמְרוּם. כְדַיָן אַתְעַר בָּר נְשָׁ בְּאַתְעָרוֹתָא אַחֲרָא עַלְלָה, לְאַסְתְּכָלָא בְּגַמּוֹסִי מְלָכָא קְדִישָׁא. זָכָה בָּר נְשָׁ בְּיַה בְּהָהָא רַוְחָה, מַעֲטָרִין לֵיהֶ בְּכַתְרָא קְדִישָׁא עַלְלָה, דְכָלִיל כֵּלָא, דְאַקְרֵי בְּשָׁמָה. דְאַתְקָרֵי בְּשָׁמָת אֱלוֹהָה.

וְתַאֲנָא בְּרֹזָא דְרַזִּין, בְּגֹזְזִין דְסִפְרָא דְשַׁלְמָה מְלָכָא. הָאִי קָרָא, דְכִתְבָ, (קהלת ד') וְשַׁבְחָ אָנָי אֶת הַמְתִים

שָׁבֵר מִתּוֹ, כִּיּוֹן דְכִתְבֵּי וְשִׁבְחָה אֲנִי אֶת הַמִּתִּים, אַמְּמִי שָׁבֵר מִתּוֹ. אֶלָּא שָׁבֵר מִתּוֹ בְּהָאִי עַלְמָא, בְּפּוֹלְחָנָא דְמַאֲרִיהּוֹן. (בראשית רכ"ד ע"ב)

וְתִמְןָ כתיב, תַּלְתָּ מַדּוֹרִין עֲבֵד קָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצִדְיקִיָּא, חד (ס"א דָבָר אַינְנוּ צִדְיקִיָּא דְלֹא אִשְׁתְּצִיאוּ מַהְאִי עַלְמָא וּבְדַא אַצְטְּרִיךְ) לְנַפְשָׁאָן דְאַינְנוּ צִדְיקִיָּא, דְלֹא אַסְתְּלִקְוּ מַהְאִי עַלְמָא, וְשִׁבְחֵיכִין בְּהָאִי עַלְמָא. וּבְדַא אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא רְחַמִּין, וְאַינְנוּ חַיִּין יִתְבִּין בְּצֻעָּרָא, אַינְנוּ מְצָלוּ צְלוֹתָא עַלְיָהּוּ, וְאַזְלִין וּמוֹדָעִין מֶלֶה לְאַינְנוּ דְמִיכִין דְחַבְרוֹן, וּמִתְעָרִין, וְעַלְלִין לְגַן עַדְן דְאָרָעָא, דְתִמְןָ רְוִיחָהּוֹן, דְצִדְיקִיָּא, מִתְלַבְּשָׂן בְּעַטְרִין דְגַהּוֹרָא, וְאַתִּיעַטוּ בְּהָוּ, וְגַזְוִין גַּזְוָהּ, וְקָוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבֵיד רְעוּתָא דְלָהּוֹן, וְחוֹסֵעַל עַלְמָא.

וְאַינְנוּ נַפְשָׁן דְצִדְיקִיָּא, מִשְׁתְּכַחֵין בְּהָאִי עַלְמָא, לְאַגְּבָא עַל חַיִּיא, וְהָאִי אַקְרֵי נַפְשָׁ, וְדֹא לֹא אַסְתְּלִקְא (ס"א אַשְׁתְּצִי) מַהְאִי עַלְמָא, וְשִׁבְחֵחָא בְּהָאִי עַלְמָא, לְאַסְתְּבָלָא וּלְמַנְדָע וּלְאַגְּבָא עַל דָרָא. וְהָאִי הוּא דְאָמְרוֹן חֶבְרִיָּא, דְמַתִּי יִדְעֵי בְּצֻעָּרָא דְעַלְמָא. וּעֲונֵשָׁא דְחַיִּיבָן דֵי בָּאָרָעָא, בְּהָאִי הוּא, דְכִתְבֵּי וּנְכַרְתָּה הַגְּפָשׁ הַהָיָא מעַמִּיהָ.

וּמַדּוֹרָא תְּבִיְינָא הוּא גַן עַדְן דֵי בָּאָרָעָא. בֵיהּ עֲבֵד

קידושא בריך הוא מדוריין על אין יקרים, בגונא דהאי עלמא, וכגונא דעלמא עלאה. והיכליין בתריין גונגין, דלית להון חישבנא, ואילגין ועשבין וריחין דסלקין בכל יומא. ובהאי אחר שاري והוא אקרי רוח האינון צדיקיא, ומדורא דההוא רוחא ביה שاري. וכל רוח ורוח מתלבשא בלבוש יקרים, בגונא דהאי עלמא, וכגונא דההוא עלמא עלאה.

מדורא תליתאה, ההוא מדורא עלאה קדישא דאיתקר איזורא דתהי. דתמן מתעדנא ההוא דרגא עלאה קדישא, דאקרי נשמה. והאי אתדקק לאתענגא בעדונא עלאה. עלייה כתיב, (ישעה נח) אוז תתענג על יי' ותרבבתיך וגוי.

ותאנא, בשעתאDACTRIK עלמא רחמי,iae ואינון צדיקיא זפאי. ההוא נפש דאשכחה בעלמא, לאגנא על עלמא. נפש סליק ואזיל ישאט בעלמא, ומודע לרוח. ורוח סליק ואתעטר, ומודע לבשמה. ונשמה לקידושא בריך הוא. ובדין חס קידושא בריך הוא על עלמא. בדין בחתא מעילא לחתא, נשמה אודע לרוח, ורוח אודע לנפשא.

ובכל שבתא ושבתא, וריש ירחא, כליה, מתחברן ומתעטרן כחד, עד דאוזווגו למייתי לסגדא

לְמַלְכָה עַלְאהֶה. וְלֹבֶתֶר תִּיְבֹן לְאֲתְרֵיהֶה. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה סו) וְהִיא מִדִּי חֶדֶש בְּחֶדֶשׁ וּמִדִּי שְׁבַת בְּשְׁבַתוֹ יָבָא כָל בָּשָׂר וְגוֹ.

וּבְשֻׁעַתָּא דְאַצְטְּרִיךְ עַלְמָא רְחַמִּי, וְתִיְא אַזְלִי וּמוֹדָעִי לְהֹו לְנַפְשֵׁיהֶו דְצָדִיקִיָּא, וּבְכָאן עַל קְבָרֵיהֶה, אַיְבּוֹן דְאַתְּחֹזֹו לְאוֹדֶעֶא לְהֹו. מַאי טֻמָּא. דְשֻׁוּזָין רְעוּיתָא דְלְהֹוּן לְאַתְּדַבְּקָא בְּנַפְשָׁא, (דף ע"א ע"א) כְּדִין אַתְּעַרְיוֹן בְּנַפְשֵׁיהֶו דְצָדִיקִיָּא, וּמַתְבִּנְפִי וְאַזְלִין וּשְׁאַטְיוֹן לְדִמְיכִי חֶבְרוֹן, וּמוֹדָעִי לְהֹו צָעַרָא דְעַלְמָא. וּכְלֹהו עַלְיִין בְּהַהְוָא פְתַחָא דְגַן עַדְן, וּמוֹדָעִי לְרוּחָה. וְאַיְבּוֹן רְוִיחַן דְמַתְעַטְרוֹן בְּגַן עַדְן, מְלָאֵci עַלְאַיִן אַזְלִי בְּינֵיהֶה. וּכְלֹהו מוֹדָעִין לְבִשְׁמָה. יְנַשְּׁמָה אוֹדֶעת לְקוֹדֶשָּׁא בְּרִיךְ הָוָא, וּכְלֹהו בְּעַאן רְחַמִּי עַל חַיִין, וְחַס קוֹדֶשָּׁא בְּרִיךְ הָוָא עַל עַלְמָא בְּגִינְיהָוּן. וְעַל דָא אָמַר שְׁלָמָה, וּשְׁבַח אָנָי אֶת הַמְתִים שָׁבֵר מַתוֹ וְגוֹ.

אָמַר רְبִי חַיִיא, תְוֹהֵבָא אֵי אִיתְ מַאַן דִידָע לְאוֹדֶעֶא לְהֹו לְמַתִּיא, בָר אַבָּן. אָמַר רְבִי אָבָא, צָעַרָא מוֹדֶעֶא לְהֹו. אָוּרִיִּתָא מוֹדֶעֶא לְהֹו. הַהָא בְשֻׁעַתָּא דְלִילָתָ מַאַן דִידָע בְּהָאֵי, (בראשית רב"א ע"א) אָפְקִי אָוּרִיִּתָא סְמוֹךְ לְקָבְרִי, וְאַיְבּוֹן מַתִּעְרִי, עַל אָוּרִיִּתָא עַל מָה אַתְגַּלְיִיא לְהַהְוָא אָתָר, כְּדִין דּוֹמָה אוֹדֶע לְהֹו.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, וְאִינּוֹן יָדַעַי דָּהָא עַלְמָא בַּצְעַרָּא, וְחַיָּא לֹא אֲתַחַזּוֹן, וְלֹא יָדַעַי לְאוֹדֵעַ לְהֹגְגָה שְׁעַתָּא כָּלְהֹו צְוָחִין עַל אָוּרִיתָא דְאַתְקַלְבָּא וְאַתְגַלְיָא לְהֹהְוָא אַתָּר. אֵי בְּנֵי נְשָׂא תִּיְבְּנֵן וּבְכָאן בְּלַבָּא שְׁלִים, וְתִיְבְּנֵן קָמֵי קָוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, כָּלְהֹו מַתְפִשְׁשִׁי, וּבְעָן רְחַמִּי, וּמוֹדִיעִין לְאִינּוֹן דְמִיכִי חֶבְרוֹן, וְעַלְיָן וּמוֹדִיעִין לְרוֹיחַ דְבָגָן עַדּוֹ, כַּמָּה דָאָמַרְן.

וְאֵי אִינּוֹן לֹא תִיְבְּנֵן בְּלַבָּא שְׁלִים לְמַבָּעִי וְלְמַבָּכִי עַל צְעַרָּא דְעַלְמָא. וּוֹי לְהֹזֵן, דְכָלְהֹו מַתְכַנְפִי לְרִיקָא אַמְרֵי מַאֲן גָּרָם לְאָוּרִיתָא קָדִישָׁא דְאַתְגַלְיָא עַל יְדֵיהוּ בְּלֹא תְשׁוֹבָה. וְכָלְהֹו אַתָּא נַעֲמֵן לְאַתְחַדְתָּא (ס"א לאדרברא) חֻובֵיהוּ בְּגִינִי כֵּה לֹא יְהִכּוֹן תְּמִון בְּלֹא תְשׁוֹבָה וּבְלֹא תְעִנִיתָא לְמַבָּעִי בְּעוֹתָא קָמֵיהוּ. רַבִּי אָבָא אָמַר, (ס"א בְּלֹא אַתְלָחָת) בְּלֹא תְלִתְתָּעִנִיתָא. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, אֲפִילוּ חַד, וּבְהֹהְנוּ יְומָא, וּבְלֹבֶד דְעַלְמָא יְתִיב בַּצְעַרָּא טְפִי, כְּדִין כָּלְהֹו מִזְדוֹגִי לְמַבָּעִי רְחַמִּין עַל עַלְמָא.

תָּאָנָא, אָמַר רַבִּי יְהוֹדָה, יְוָמָא חַד הוּוּ אָזְלִי (קמ"ד ע"א, צ"א) רַבִּי חִזְקִיָּה וַרְבִּי יִיְסָא בָּאָוָרָחָא, עַרְעוֹ בְּגָוֵשׁ חַלְבָּה, וְתֹהֶה חַרְיבָּה, יִתְבּוּ סְמִיךָ לְבִי קָבְרִי, וַרְבִּי יִיְסָא הַוָּה בַּיְדֵיהָ חַד חַוְטָרָא (ס"א קיְטָרָא) דְסֶפֶר תּוֹרָה דְאַקְרָעָ, עד דִּיתְבּוּ אַתְרָגִישׁ חַד קָבְרָא קָמֵיהוּ, וְצֻוָּה וּוֹי וּוֹי, דָהָא

עלמא בצערא שכיה, הא אוריתא הבא דאתגלייא, או
ח'יא אתו לח'יכא עלן, ולכטפא בכטפא עלן
באורייתיה. אוזעעו רב' חזקיה ורב' ייסא.

אמר רב' חזקיה מאן את. אמר ליה מיתה אנא, והא
אתערנא לגבי ספר תורה. דזמנא חדא הויה יתריב
עלמא בצערא, ואתו ח'יא הבא, לאתערא לנו בספר
תורה, ואני וחבראי אקיידננא לגבי דמיכי חברון, וכד
אתחברו בגין עדן ברוח יהונן צדיק'יא, אשתחכה קמייהו,
דזהו א ספר תורה דאייתו לקמן איבונו ח'יא, הויה פסול
ומשקר בשמא דמלפָא, על דاشתחכה ואיזו יתיר בההוא
קרא (ויקרא יא) דושעת שׁפע שׁתי פרסות, ואמרו זהו אל
ושקרו בשמא דמלפָא דלא יתובון לגביהו, ורקחו לי
ולחבראי בה'יא שעטה מבוי מתיבתא.

עד דחד סבא דזהה בינויו, אזל ואיתוי ספרא דרב
המנוגא סבא, ובדין אתער (קהלת רבה פסוק שלח לחמר) רב'
אלעזר ברבי שמואל, זהה קביר עמנוא, ואזל ובעה בגין
עדן עלייהו, ואתס' עלמא, פדין שארו לנו, ומן ההוא
יוםא דסליקו ליה לרבי אלעזר מבוי קברא דא,
ואתיהיב לגבי אביה, לית מאן דאתער למיקם קמייהו
דמיכי חברון, דמסתפינא מן ההוא יומא רקחו לי
ולחברי. והשתא אתיתון לגבן, וספר תורה גביבון,

אמינה דהא עלמא בצערא אשטכח. ועל דא אודענבעא, דאמינה מאן יקדים לאודעא לאיבון זכאי קשות דמייני חברון, אשטעמיט רבי ייסא בההוא קיטרא דספר תורה. אמר רבי חזקיה, חס ושלום לית עלמא בצערא, ואנן לא אתינן להאי.

כמו רבי חזקיה ורבי ייסא ואולו. אמר, ודאי בשעתא דזבאיין לא אשטכחו בעלמא, עלמא לא מתקיימא אלא בגיניהון דמתיה. אמר רבי ייסא, בשעתא דאצטריך עלמא למטרא, אמאי אוליבן לגיביהון דמתיה, זהא כתיב (דף ע"א ע"ב) (דברים יח) ודורש אל המתים ואסיר. אמר ליה עד פאן לא חמיתה גדפא דצפרא דען. ודורש אל המתים, אל המתים דייקא. לאיבון חייבי עלמא, לאיבון מעמן עובדי עבודה זרה, דاشטכחו תדיר מתים. אבל ישראל לאיבון זכאי קשות, שלמה קרא עלייהו (קהלת ד) ושבח אני את המתים שבר מתו, בזמנא אחרא ולא השטא. שכבר מתו, והשתא איבון חיין.

ועוד, דשאר עמין כה אתאן למתיהון, אתין בחרשין, לאתערא עלייהו זינין ביישין. וכד ישראל אתאן למתיהון, אתין בכמה תשובה לקמי קודשא בריך הו. בתבירו דלבא, בתעניתא לקבלה, וכלא בגין דגשפתין

קדישין יבעון רחמי לקמי קידשא ברייך הוא עלייהו,
וקידשא ברייך הוא חייס על עולם בגיגיהון.
ועל דא תניבן, צדיקא אף על גב דאתפטר מהאי
עלמא, לא אסתלק ולא אתה אבד מפהו עלימין,
דהא בכלהו עלימין אשתחא יתר מחיוי. דבחינוי
אשתחא בהאי עולם בלחודי, ולבראשתחא בתלת
עלמין, וזמן לגביהו, דכתיב, (שיר השירים א) עלימות
אהובך, אל תקרי עלימות, אלא עולמות. זכה
חולקיהון.

תאנא, כתיב (שמואל א כה) והיתה נפש אدونי צרורה בצרור
החיים, והיתה נפש אدونי, בשמת אدونי מבעי
לייה. אלא כמה דאמרן, זוכה חולקיהון הצדיקיא
דכלא אתקשר דא בדא, נפש ברות, ורות בשמה,
ונגשה בקדשא ברייך הוא. אשתחא דנפש צרורה
בצרור החיים.

אמר רבי אלעזר, האי דאמרו חביריא, גלוותא דספר
תורה אפיקו מבוי ב涅שתא לבי ב涅שתא אחרא
אסיר. וכל שבן לבי רחוב, אמאי לבי רחוב. אמר רבי
יהודה, כמה דאמרן, בגין דיתערין עלייה ויתבעון רחמי
על עולם. אמר רבי אבא, שכינשתא פד אתגלייא הבי
נמי מאתר לאתר, עד דאמרה (ירמיה ט) מי יתגני במדבר

מלון אורחים וגו' אוף הָכָא בקדמיה מבי בְּנִישְׁתָּא לְבִי בְּנִישְׁתָּא, לְבַתֵּר לְבִי רְחוֹב, לְבַתֵּר בְּמִדְבָּר מלון אורחים. אמר רבי יהודה, בני בבל מסתפו ולא קא עברי אפילו מבוי בְּנִישְׁתָּא לְבִי בְּנִישְׁתָּא, כל שפונ הא.

תנייא, אמר להו רבי שמעון לחרביה, ביוםאי לא יצטרכוון בני עלמא להאי. אמר ליה רבי יוסי, צדיקיה מגיבין על עלמא בחיהון, ובmittahanon יותר מהיהון. הדא הוא דכתיב, (ישעה לו) וגבותי על העיר הזאת להושעה למעני ולמען דוד עבדי, ואילו בחיווי לא כתיב. אמר רבי יהודה מאי שנא הָכָא דכתיב למעני ולמען דוד עבדי, דשקליל האי לגביה הא. אלא, בגין דדוד זכה לאתקשרא ברתיכא קדישא דאבאתא, בגין כך כלל חד, בריך הויא לעלם ולעלמי עלמי.

(ויקרא יח) כמעשה ארץ מצרים אשר ישפטם בה לא תעשו, רבי יצחק פתח, (תהלים קב) לספר בציון שם יי' ותהלך בירושלם. תמן תגיבן, שמא קדישא סתים וגלי. ואורייתא היה שמא קדישא עלאה, סתים וגלי. וכל קרא דבאורייתא, וכל פרשתא דאורייתא, סתים וגלי. דתנייא אמר רבי יהודה, מחייבותא דצדקה חדא, נפקון כמה טבאן לעלא. ומאנ היא. דכתיב, בראשית לח) ותשב בפתח עיניהם. אמר רבי אבא, פרשתא

דא מוכח, דאוריתא סתים וגליא. זה אסתכלנא באורייתא כללא, ולא אשכחנא אחר דאקרי פתח עינים, אלא כללא סתים, ורוא דרזין הוא.

ויתנייא, מי חמאת צדקה זו לעובדא דא. אלא ידעת בבייתא דחכמה ארחו דקודשא בריך הוא, היה מדבר הא עלמא עם בני נשא. ובגין דהיא ידעת, קודשא בריך הוא אוקים מלאה על ידה. ואזלא הא כמה דתגינון, אוזדמנת הות בת שבע מו' ימי בראשית למשוי אמיה דשלמא מלכა. אוף הכא אוזדמנת הות תמר לדא, מיומא דאתברי עלמא.

ויתשב בפתח עינים, מאן פתח עינים כמה דאת אמר, (בראשית יח) והוא יושב פתח האهل. וכתיב, (שמות יב) ופסח יי' על הפתח. וכתיב (תהלים קיח) פתחו לי שעריך צדק וגוו. עינים: הכל עיניין דעלמא (דף ע"ב ע"א) להאי פתחא מצפאן. אשר על דרכ תמנתה, Mai תמנתה. כמה דאת אמר (במדבר יב) ותמנוגת יי' יבית. והכי אוקימנא, תמר אוקימת מלאה לחתא, ופרחת פרחין, ואניצת ענפין ברוא דמיהימנותא.

(הושע יב) ויהודה עוד רד עם אל ועם קדושים נאמן. ויראה יהודה ויחשכה לزונה וגוו. כמה דאת אמר, (משלי לו) בן דרכ אלה מנافت. כי כסתה פניה, ואוקימנא כי

כִּסְתָּה פְּנֵיֶה, כַּמָּה דָּאָת אָמֵר, אֲכַלָּה וּמְחַתָּה פִּיהָ, אָזְקִידָת עַלְמָא בְּשַׁלְהוּבוֹי, וְאָמָרָה לֹא פֻעַלְתִּי אָזָן. מַאי טַעַמָּא. בְּגִין כִּי כִּסְתָּה פְּנֵיֶה, וְלִיתָ מַאן דִּידָע אָזְרָחָה, לֹא שְׂתוּבָא מְנַה. וַיַּט אַלְיָה אֶל הַדָּרָה, אֶל הַדָּרָה מְמַשָּׁ, לְאַתְּחַבְּרָא חַוּרָא בְּסֻמְקָא. וַיֹּאמֶר הַבָּה נָא אָבָא אַלְיָךְ וְגֹו, הָא אָזְקִימַנָּא הַבָּה בְּכָל אַתָּר.

כִּי לֹא יָדָע כִּי בְּלָתוֹ הִיא. כִּי בְּלָתוֹ הִיא דַעַלְמָא, מַתְּרָגְמִינָן אָרִי שְׁצִיְתָא דַעַלְמָא הִיא. מַאי טַעַמָּא לֹא יָדָע. בְּגִין דַהָא מְנַהָרָן אַנְפָהָא, לְקַבְלָא מְנַהָ, וְאַזְדִמָנָא לְאַתְבָּסָמָא וּלְרַחְמָא עַלְמָא (דבר אחר) כִּי בְּלָתוֹ הִיא, דָא כָּלה מְמַשָּׁ, דְכַתִּיב, (שיר השירים ד) אַתִי מְלַבְנָנוֹן כָּלה.

וְתֹאמֶר מַה תַּתִּן לִי כִּי תָבָא אַלְיָ. הַשְׁתָּא כָּלה בְּעֵיא תְּכַשֵּׁיטהָ. וַיֹּאמֶר אָנְכִי אֲשַׁלֵּח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. לְמַלְכָא דַהָוה לִיה בְּרָא מַאֲמָהוֹ חַדָּא, וְאוֹזֵיל בְּהִיכְלָא, בְּעָא מַלְכָא לְאַתְנָסָבָא בְּמַטְרוֹגִיתָא עַלְאָה, וְלַא עַלְאָה בְּהִיכְלִילָה. אָמָרָה מַאן יְהִיב לִיה בְּהִיכְלִילָה דְמַלְכָא (נ"א מַאן יְהִיב לִיה לְדִין בְּהִיכְלִילָה דְמַלְכָא. אמר מלכָא), אָמֶר מַפָּאָן וְלַהֲלָא אֲשָׁדָר וְאַתְרִיךְ לְבָרָא דַאֲמָהוֹ מַהִיכְלָא דִילִי. בְּהָנְמִי הָכָא, אָנְכִי אֲשַׁלֵּח גְּדִי עַזִּים מִן הַצָּאן. וְהָא אָזְקִימַנָּא, בְּלָא תְּבַשֵּׁל גְּדִי. וְכָל אַיִונָן בְּסַטְרָא

דָבְכּוֹר בְּהַמִּה קָא אֲתָו. וְעַל דָא לֹא כִּתְבֵּן אֲנָכִי אַתָּן,
אֶלָּא אֲנָכִי אֲשֶׁלֶת, אֶתְרִיךְ וְאַשְׁדָר לֵיה, דָלָא יִשְׂתַּפְחָה
בְּהַיְכְּלִי.

וְתָאָמֵר אֵם תַּתְנוּ עֲרָבָן עַד שְׁלָחָה. אֵלֵין אַיִנּוֹ סִימְנִין
דִּמְטְרוֹגִינִיתָא, דְאַתְּבָרָכָא מִן מַלְפָא בְּזֻוּגָהָא.
וַיֹּאמֶר מַה הַעֲרָבָן אֲשֶׁר אַתָּן לְךָ, וְתָאָמֵר חֹתְמָךְ וְפִתְילָךְ
וּמְטָךְ. אֵלֵין אַיִנּוֹ (ו"א סָטָרִי) קְטָרִי עַלְיאִ, תְּכִשִּׁיטָהָא דְכָלה
אַתְּבָרָכָא מִתְלָתָא אֵלֵין, נְצָח הַוד יִסּוֹד, וְכֹלָא אֲשֶׁתְכָחָה
בְּתִלְתָּא אֵלֵין וּכָלה (ס"א מִנְצָח הַוד יִסּוֹד) מַהֲכָא מִתְבָרָכָא. מִיד
וַיִּתְןֵן לְהָ וַיָּבֹא אֵלֵין וַתָּהֶר לוֹ.

וְיָהִי כִּמְשַׁלֵּשׁ חֲדָשִׁים. מִאן מִשְׁלֵשׁ חֲדָשִׁים. בֶּתֶר
דִּיתְלִתוֹן יִרְחִיא, וְהָא גֶ' יִרְחִין אַוְקִימְנָא. וְהָכָא
כִּמְשַׁלֵּשׁ חֲדָשִׁים, דְשָׁאָרִי יִרְחָא רַבְיָעָה לְאַתְעָרָא דִינְגִין
בְּעַלְמָא בְּחֹבֵבִי בְּגַנִּי גַשָּׁא, וְהָיָא יִנְקָא מִסְטְּרָא אַחֲרָא.
כְּדִין, וַיּוֹגֶד לִיהוֹדָה לְאָמֵר זְנַתָּה תְּמָרָ פְּלָתָה, הָא כָּלה
בְּסְטְּרָא אַחֲרָא אֲשֶׁתְכָחָת. מַה כִּתְבֵּן, הַזְּכִיאוֹתָה. כִּמָּה
דִּכְתִּיב, (איְיכָה בָ) הַשְּׁלִיק מִשְׁמִים אָרֶץ תְּפָאָרָת יִשְׁרָאֵל.
וַתִּשְׁרַף, בְּשַׁלְחוּבִי טִיהָרָא בְּגִלוֹתָא.

מַה כִּתְבֵּן, הִיא מוֹצָאת, לְאַתְמִשְׁכָא בְּגִלוֹתָא. וְהָיָא
שְׁלָחָה אֶל חַמִּיה לְאָמֵר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָ לֹו. לְאִישׁ
אֲשֶׁר אֱלֹהָ מִמְּנוּ לֹא כִּתְבֵּן, אֶלָּא לְאִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹהָ לֹו.

דיליה סימגין אלין משתכחין, אֲנֵכִי הָרָה. מִיד וַיַּכְרֵב יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמֶּנִּי. צְדָקָה וְדָאִי, וְשָׁמָא גְּרִים. מְאַן גְּרִים לְהָ, שָׁמָא דָא. הָדָר וַיֹּאמֶר מִמֶּנִּי, דְּכַתִּיב, (תהלים א) כִּי צְדִיק יְיָ צְדָקֹת אֲהָב יִשְׁרָאֵל יְהוָה פָּנָיו. צְדָקָה: צְדָקָה, דְּמִמְפֵנִי נִטְלָת שָׁמָא דָא. מִמְפֵנִי יְרָתָא. מִמְפֵנִי אֲשַׁתְּכָחָת. אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, מַאי טֻעָמָא חַמִּיה פָּתִיב בָּאָתָר חַד, יְהוּדָה בָּאָתָר אַחֲרָא. אָמֶר לֵיה, פְּלָא אֲתַקְטֵר דָא בָּדָא. חַמִּיה, בָּאָתָר עַלְאָה תַּלִּי.

אָמֶר רַבִּי אֶלְעָזֶר, פָּרָשָׁתָא דָא אָזְקִימָנָא בְּרוֹא עַלְאָה, בְּכָמָה גּוֹנוֹגִין. כַּד יִסְתְּכַלּוּן מְלִי, מִינָה יִשְׂתַּמְעָרְזִין דָאָרְחוֹי דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְדִינָוי בְּכָל אָתָר. וְהִיא יִדְעָת וְאַקְדִּימָת גְּרָמָה לְמַלְהָ דָא, לְאַשְׁלָמָא אָוֹרְחוֹי דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגַין דִּינְפְּקָוּ מִינָה מְלָכִין שְׁלִיטִין, וּזְמִיבִין לְשִׁלְטָה עַל עַלְמָא. וּרוֹת כְּהָאִי גּוֹנוֹגָה עֲבָדָת. אָמֶר רַבִּי אָבָא, פָּרָשָׁתָא דָא בְּרוֹא דְּחַכְמָתָא דָאָרְיוֹתָא אֲתַקְשָׁרָא, וְכֹלָא סְתִים וְגַלִּיא. וְאַוְרִיָּתָא פְּלָא כְּהָאִי גּוֹנוֹגָה אֲשַׁתְּכָחָת. וְלִית לְךָ מַלְהָ בָּאָרְיוֹתָא, דָלָא רְשִׁים בָּה שָׁמָא קְדִישָׁא עַלְאָה, דְּסְתִים וְגַלִּיא. (דף ע"ב ע"ב) בְּגַינִי כֵּה, סְתִים דָאָרְיוֹתָא, קְדִישָׁי עַלְיָונִין יְרָתִין לְהָ, וְאַתְּגַלִּיא בְּשָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא. כְּגּוֹנוֹגָה דָא פָּתִיב, (תהלים קב) לְסִפְר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ וְתִהְלָתָו בֵּירוּשָׁלָם, דָהָא בְּצִיּוֹן

במקדשא, שרי לאדכרא שמא קדיشا פדקא חזיא. ולבך בכינפיו. ועל דא פלא סתיים וגלייא. תאנה, כל מאן דגרע את חד מאורייתא. או יוסף את חד באורייתא, פמאן דמשקר בשמא קדיشا עלאה דמלבא.

אמר רבי יצחק, עובדא דמצרים פלחין לשפהה, כמה דאokiימנא. עובדא דכגען, פלחין לההוא דאקרי (سمויה יב) שבוי אשר בבית הבור. ועל דא כתיב, (בראשית ט) אරור כגען עבד עבדים יהיה לאחיו. בגין כד בלהו מכתיבין (ס"א מברכין) (ס"א מברכין) במלין קדיישין, ועבדין עובדין (ס"א ערין) בכלא. בגין כד כמעשה הארץ מצרים אשר ישבתם בה וגוו. רבי יהודה אמר, דעבדין דיבין (ס"א וניין) בישין לשיטה על (נ"א לסתא) ארעה, כמה דעת אמר ולא תטמא את אדמותך. וככתוב ותטמא הארץ.

(ויקרא יח) כמעשה הארץ מצרים וגוו, רבי חייא פתח, (איוב לח) לאחزو בכיפות הארץ וגוו, תאנה, זמין קודשא בריך הוא לדפאה לאירועה, מכל מסאותה דעמן עובדי עבודה זרה, הסאיבו לה. פהאי מאן דאחד בטליתה, ואנער טבופא מגיה. וכל אינון דאתקברו בארעא קדיشا, למשי לוז לבר, ולדפאה ארעה קדיشا מטרא אחרא (ס"א קדיشا אחרא), קבוע דתוה מתזונא לשאר רבբבי עמיין, ולקבלא מסאותה דלהון,

ולדברא לון. וזמין לדפאה לה ולאעbara לון לבר.
 רבינו שמעון היה מדכי טורי (ס"א שווקי) בטבריא, וכל הדוחה
 תפן מית, היה סליק לייה, ומדכי ארעה. תאנא,
 כתיב (ירמיה ב) ותבואו ותטמאו את הארץ וגו', אמר רבינו
 יהודה, זכה חולקיה/man דוכי בח'יו למשרי מדורה
 בארעה קדישא. כל/man דוכי לה, זכי לאנגדא מטלא
 דשמייא דליילא, דנחתת על ארעה. וכל/man דוכי
 לאתקשרא בח'יו בהאי ארעה קדישא, זכי לאתקשרא
 לבר בארעה קדישא עלה.

וכל/man דלא זכי בח'יו, ומיתין לייה לאתקשרא תפן,
 עלייה כתיב, (ירמיה ב) ונחלתי שמחתם לتوزבה. רוחיה
 נפיק בראשות נוכראה אחרת, וגופיה אתי תהות רשותא
 בארעה קדישא, ביכול עביד קדש חול, וחול קדש.
 וכל/man דוכי למפק נשמתיה בארעה קדישא, אתקפרא
 חובוי, זכי לאתקשרא תהות גדויל דשכינתא, דכתיב,
 (דברים לב) וכפר אדמותו עמו. ולא עוד אלא אי זכי בח'יו,
 זכי לאתמשכא עלייה רוחא קדישא תDIR, וכל/man
 דיתיב בראשות נוכראה, אתmesh עלייה רוחא אחרת
 נוכראה.

תאנא, כד סליק רב המנוגא סבא להם, והוא עמייה
 תריסר בני מתיבתא דיליה, אמר לון, אי אנא

אָזֵל לְאַרְחָא דָא, לֹאו עַל דִידִי קָא עֲבִידָנָא, אֶלְאָ
לְאַתְּבָא פְקָדָנוּ לְמַאֲרִיה. תִגְיְּבָנָן כָל אַיְבָוּן דָלָא זָכוּ לְהָאִ
בְּחִיּוּי, אַתִּבְיַן פְקָדָנוּ לְמַאֲרִיהוֹן לְאַחֲרָא.

אמֶר רַבִּי יַצְחָק, בְּגִינִי כֵה, כָל מַאֲן דָעֵבָר מַאֲיָבָן זִינִין
בַּיְשִׁין, או רְשׁוֹתָא אַחֲרָא בָּאָרְעָא, אָרְעָא
אָסְתָּאָבָת, וּוַיְלִיה לְהָהּוּא גָּבָר, וּוַיְלִנְפְּשִׁיה, דָהָא אָרְעָא
קְדִישָׁא לֹא מַקְבָּלָא לְיִהְיָה לְבַתָּר. עַלְיָה בְּתִיבָב, (חַלְלִים קָדָם)
יִתְמֹא חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וּרְשָׁעִים עַד אַיִּנָם, בְּתִיחִית הַמְתִים, כְּדִין בְּרַכִי נְפָשִׁי
את יַיְיָ הַלְלוּיָה.

(וַיָּקֹרֶא יְה) אֶת מְשֻׁפְטֵי תַעֲשֹׂו וְאֶת חֲקַתִי תַשְׁמְרוּ לְלַכְתָּ בְּהָם
וְגוּ, רַבִּי אָבָא אָמֶר, זִכְאָה חֹלְקָא דִיְשָׁرָאָל,
דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָנוּ אַתְּרָעִי בָהוּ מִכְלָעַמִּין עֲוֹבָדִי עֲבוֹדָה
זָרָה, וּבְגִין רְחִימָוֹתָא דִילִיה עַלְיָהוּ, יְהִיב לוֹן בִּמְוֹסִין
דְקָשׁוֹת, גַּטְעַ בָהוּ אַילְגָא דְחִיִּי, אֲשֶׁרִי שְׁכִיבָתָא בִּינְיָהוּ.
מַאי טָעֵמָא. בְּגִין דִיְשָׁרָאָל רְשִׁימִין בְּרִשְׁיָמָא קְדִישָׁא
בְבָשָׂרָיהוּן. וְאַשְׁתָמֹדָעַן דָאַיְגָהוּ דִילִיה, (אַשְׁתָמֹדָעַן) מַבְנִי
הַיְבָלִיה.

וּבְגִינִי כֵה, כָל אַיְבָוּן דָלָא רְשִׁימִין בְּרִשְׁיָמוֹ קְדִישָׁא (דָבָר
עַג ע"א) בְבָשָׂרָיהוּן לֹאו אַיְבָוּן דִילִיה, וְאַשְׁתָמֹדָעַן
דְכָלָהוּ מִסְטוֹרָא דְמִסְאָבוֹתָא אַתִּין, וְאַסִּיר לְאַתְּחָבָרָא

בָּהוּ, וְלֹא שָׁתְּעֵי בְּהַדִּיחָה, בְּמַלְוִי דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְאָסִיר לְאָוֶדֶעָא לְהוּ מַלְיִי דָאוּרִיתָא, בְּגִין דָאוּרִיתָא,
כֵּלָא שָׁמָא דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֵל אַת דָאוּרִיתָא,
מַתְקָשָׁרָא בְּשָׁמָא קָדִישָׁא. וְכֵל מַאֲן דָלָא אַתְרִישָׁים
בְּרִשְׁמָא קָדִישָׁא בְּבָשְׁרִיהָ, אָסִיר לְאָוֶדֶעָא לֵיהֶ מַלְהָ
דָאוּרִיתָא. וְכֵל שְׁפֵן לְאָשְׁתְּדָלָא (נ"א לאַסְטְּפָלָא) בֵּיהָ.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתַח, (שםות יב) זוֹאת חֲקַת הַפְּסָחָה כָּל בָּן גָּבֵר לֹא
יָאַכֵּל בָּו, וְכַתִּיב וְכֵל עָבֵד אִישׁ וְגֽוֹ. וְכַתִּיב תֹּשֶׁב
וְשָׁכֵר לֹא יָאַכֵּל בָּו. וַمָּה פְּסָחָא דָאִידָו בְּשָׁרָא לִמְיכָלָא,
עַל דָאַתְרִמְיוֹ בְּמַלְהָ קָדִישָׁא, אָסִיר לְכָל הַגִּינִי לִמְיכָל בֵּיהָ,
וְלִמְיכָבָה לְהוּ לִמְיכָל, עַד דָאַתְגּוֹרָו. אֲוּרִיתָא דְהִיא קָדְשָׁ
קָדְשִׁים (קדישא) שָׁמָא עַלְאָה דָקָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל אַחַת
כְּפָמָה וּכְמָה.

רַבִּי אַלְעֹזֶר שָׁאִיל לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן אֲבוֹהָי, אָמַר לֵיהֶ, הָא
תְּגִינֵּן אָסּוּר לְלִימָד תּוֹרָה לְעֹבֵד כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת,
וְשִׁפְיר אַתְּעָרוּ חַבְּרִיָּא דְבָבָל, דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים קְמֹז) לֹא עָשָׂה
כֵן לְכָל גּוֹי, אָבֵל בֵּין דָאָמַר מַגִּיד דְבָרָיו לִיעַקְבָּר, אַמְּמַיִּ
חֲקִיוֹ וּמְשֻׁפְטִיו לִיְשָׁרָאֵל. אָמַר לֵיהֶ, אַלְעֹזֶר תָּא חִזְיָה,
וְכָאֵין אִינְון יִשְׂרָאֵל, דְחוֹלְקָא עַלְאָה קָדִישָׁא דָא נְטֻעָה
בָּהוּ קָוְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְכַתִּיב, (מִשְׁלִי ד) כִּי לְקַח טֹב נְתַתִּי
לְכֶם, לְכֶם, וְלֹא לְעַמִּין עוֹבְדִי עַבּוֹדָה זָרָה.

ובגין דאייה גנייזא עלאה יקירה, שמייה ממש, אוריתא
 כלא סטים וגלייא, ברזא דשמייה. ועל דא, ישראל
 בתריין דרגין אינון, סטים וגלייא, דתגבין תלת דרגין
 אינון מתקשין דא ברדא, קידשא בריך הוा, אוריתא,
 וישראל. וכל חד, דרגא על דרגא, סטים וגלייא. קידשא
 בריך הוा דרגא על דרגא, סטים וגלייא. אוריתא הבי
 נמי סטים וגלייא. ישראל הבי נמי דרגא על דרגא, הדא
 הוा דכתיב, (תהלים קמ"ו) מגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו
 לישראל. תרי דרגין אינון, יעקב וישראל, חד גלייא,
 ועד סטים.

מאי קא מייר. אלא כל מאן דאתגר ואטרשים בשמא
 (נ"א ברשומא) קדיישא, יהבין לייה באינון מלין
 דאתגליין באוריתא, כלומר, מודיעין לייה בריישי
 אתוון, בריישי פרקון, יהבין עלייה חומרא דפקוד
 אוריתא, ולא יתר, עד דיסתלק בדרגא אחרא, הדא
 הוा דכתיב מגיד דבריו ליעקב (לייעקב שפיר). אבל חוקיו
 ומשפטיו לישראל, דאייה בדרגא עלאה יתר. וכתיב
 בראשית לה) לא יקראי שמד עוד יעקב וגוז. חוקיו ומשפטיו
 לישראל, אלין רוי אוריתא ונמוסי אוריתא, וסתרי
 אוריתא, שלא צטרכו לגלאה אלא למאן דאייה
 בדרגא עלאה יתר פדקה חזי.

ומה לִיְשָׂרֵאל֙ הָאֵי, לְעַמִּין עֲוֹבֵדִי עֲבוֹדָה זָרָה עַל אַחַת
כַּמָּה וּכַמָּה, וְכֹל מַאֲنָן דְּלֹא אַתְּגֹזֶר וַיַּהֲבִין לֵיהֶ אַפִּילּוֹ
אַת זְעִירָה דָּאוּרִיתָה, כִּאֵלֹו חַרְבִּיב עַלְמָא, וַיַּשְׁקַר
בְּשֵׁםָא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכַלָּא בְּהָאִי תְּלִיאָ, וְדֹא
אַתְּקַשֵּׁר, דְּכַתִּיב, (ירמיה לו) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלִילָּה
חֲקֻות שְׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמָתִי.

תֵּא חִזֵּי, בְּתִיב (דברים ד) וּזְאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁם, אֲבָל לְשָׁאָר
עַמִּין לֹא שָׁם. בָּגִין כֵּךְ דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (וַיִּקְרָא ב') וְאֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תָּאמֶר. וְכֹן בְּלָהּוּ. יְנוּחוּן אֶבְהָן דְּעַלְמָא,
אִינְפוּן הַלֵּל וְשְׁמָאי, דְּהַכִּי אָמְרוּ לְאַוְנְקָלוּס, וְלֹא אָוְדָעוּ
לֵיהֶ מֶלֶה דָּאוּרִיתָה עַד דְּאַתְּגֹזֶר.

וְתֵּא חִזֵּי, מֶלֶה קִדְמָה דָּאוּרִיתָה, דִּיהְבִין לִינוֹקִי,
אַלְפִ' בִּיְתָ, דֹא מֶלֶה דְּלֹא יְכַלֵּין בְּנֵי עַלְמָא
לְאַדְבָּקָא בְּסּוּכְלָתָנוּ, וְלִסְלָקָא לֵיהֶ בְּרֻעּוֹתָא, וְכֹל שְׁבָנָן
לְמִלְלָא בְּפּוּמֵיהָן. וְאַפִּילּוֹ מְלָאכִי עַלְאִי, וְעַלְאִי דְּעַלְאִי,
לֹא יְכַלֵּין לְאַדְבָּקָא, בָּגִין דְּאִינְפוּן סְתִימָין דְּשָׁמָא קְדִישָׁא.
וְאַלְפִ' וְאַרְבָּעָ מָהָה וְחַמְשָׁה רְבָבָן דְּעַלְמָין, בְּלָהּוּ תְּלִין
בְּקוֹצָא דְּאַלְפִ', וְשְׁבָעִין וְתְּרִין שְׁמָהָן קְדִישָׁין גְּלִיפִין
בְּאַתוֹויָּ רְשִׁימָין, דְּקִיְמָוּ בְּהָוּ עַלְאִי וְתְּתָאִי, שְׁמִיא
וְאָרְעָא, וְכוֹרְסִיא יְקָרָא דְּמַלְכָא, תְּלִין מִסְטָרָא חֲדָא

לְסִטְרָא חֶדֶא, דְּפִשְׁיטֹתָא דְּאַלְפָה, קַיִמָּא דְּעַלְמֵין בְּלָהָו,
וְסִמְכֵין דְּעַלְאֵין וְתַתְאֵין בְּרוֹזָא דְּחַכְמָתָא.
וְשִׁבְילֵין סְתִימֵין, וְנַהֲרֵין עַמִּיקֵין, וְעַשֶּׂר אַמִּירֵן, בְּלָהָו
נִפְקֵין מְהֻהוּא קֹצָא תַּתָּא הַתָּחוֹת אַלְפָה. מִפְאָן
וְלֹהֲלָא שָׁאֵרִי לְאַתְפְּשַׁטָּא אַלְפָה בְּבֵית. וְלִית חִישְׁבֵן
לְחַכְמָתָא דְּהָכָא אַתְגַּלְיָה.

בְּגִינִי (דף ע"ג ע"ב) כה, אַוְרִיִּתָא קַיִמָּא דְכָלָא, וְמַהְימָנוֹתָא
דְכָלָא, לְקַשְׁרָא קַשְׁרָא דְמַהְימָנוֹתָא דָא בְּדָא
בְּדָקָא חִזִּי. וּמְאָן דְאַתְגַּזָּר, אַתְקַשֵּׁר בְּהַהְוָא קַשְׁרָא
דְמַהְימָנוֹתָא. וּמְאָן דָלָא אַתְגַּזָּר, וְלֹא אַתְקַשֵּׁר בְּיַהְיָה, כְּתִיב
בְּיַהְיָה, (וַיָּקֹרֶא כב) וְכֹל זֶר לֹא יַאֲכֵל קָדְשָׁה. (שמות יב) וְכֹל עַרְלָל לֹא
יַאֲכֵל בּוֹ. דָהָא אַתְעַדָּר רֹית מַסְאָבָא דְמִסְטְּרִיהָ, וְאַתְיָ
לְאַתְעַרְבָּא בְּקָדוֹשָׁה. בְּרִיךְ רְחַמְנָא, דְפִרְיעָשׂ לִיְשְׁرָאֵל
בְּנוֹי, רְשִׁימֵין בְּרִשְׁימֵא קְדִישָׁא, מְבִיאָהוּ וּמְזֹוְהָמָא דְלָהָוּן.
עַלְיָהוּ כְּתִיב, (ירמיה ב) וְאַנְכִי בְּטֻעַתִּיךְ שׂוֹרֵק בְּלָהָוּרָע
אָמָת. וּבְגִינִי כה, (מייכה ז) תַּתְנֵן אָמָת לִיעָקָב, וְלֹא לְאַחֲרָא.
תוֹרָת אָמָת, לְזֹרֶעָ אָמָת. אַתָּא רַבִּי אַלְעָזָר וּבְשָׁקִיהָ עַל
יְדָוָיו.

רַבִּי חִזְקִיהָ אָמָר, כְּתִיב (שמואל א יב) כִּי לֹא יַטּוֹשׁ יְיָ אֶת
עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ וְגַוּ, כִּי לֹא יַטּוֹשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ,
מַאי טַעַמָּא בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בְּגִינָן דְכָלָא אַתְקַשֵּׁר דָא

בדא, ובמה אתקְשָׁרו יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא.
בְּהַהוּא רְשִׁימָא קָדִישָׁא דְּאֲתָרְשִׁים בְּבָשְׂרִיהָן. וּבְגִינִּי כֵּה,
לֹא יַטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ. וְלֹמַה. בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
דְּאֲתָרְשִׁים בְּהָנוּ.

תָּאָנָא, אָוֹרִיְתָא אֲקָרֵי בְּרִית, וּקְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא אֲקָרֵי
בְּרִית. וְהָאֵי רְשִׁימָא קָדִישָׁא אֲקָרֵי בְּרִית. וְעַל
דָּא כֵּלָא אֲתָקְשָׁר דָּא בְּדָא, וְלֹא אֲתָפְרֵשׁ דָּא מִן דָּא.
אָמַר לֵיהּ רַבִּי יִיָּסָא, אָוֹרִיְתָא וּיִשְׂרָאֵל שְׁפִיר. אָבֵל
קְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ הוּא מִנְלָנוּ דְּאֲקָרֵי בְּרִית. אָמַר לֵיהּ דְּכַתִּיב,
(תהלים קו) וַיַּזְכֵּר לְהָם בְּרִיתְוּ, וְהָא אֲתִיְדֻעַ, וְהָא אַתְּמַרַּ
(ויקרא יח) וְאַת חֲקַתִּי תִּשְׁמַרְוּ, חֲקֹותִי: אַלְיָן אִינּוֹן גְּמוּסִי
מִלְּפָא. מִשְׁפְּטִי: אַלְיָן אִינּוֹן גָּזָרִי אָוֹרִיְתָא, רַבִּי
יְהִינָּה אָמַר, כֹּל אִינּוֹן גְּמוּסִין מִאֶתֶּר דְּאֲקָרֵי צְדָקָה, אֲקָרְיוֹן
חֲקֹותִי, וְאִינּוֹן גְּזֹרָת מִלְּפָא. וּבָכֶל אֶתֶּר דְּאֲקָרֵי מִשְׁפְּט
אֲקָרְיוֹן דִּינָא דִלְפָא, דָאַיהוּ מִלְּפָא קָדִישָׁא, קְוֹדֶשׁ אֲבִיךְדִּיךְ
בְּרִיתְוּ, מִלְּפָא דְּשַׁלְּמָא כֵּלָא דִילִילָה הָנוּ. דָהָוּא מִלְּפָא
קָדִישָׁא, בְּאֶתֶּר דְּתְּרִין חֹולְקִין אֲחִידָן דָא בְּדָא. וְעַל דָא
פָּתִיב, (תהלים פט) צְדָקָה וּמִשְׁפְּט מִכּוֹן פְּסָאָךְ, וְאִינּוֹן דִּינָא
וּרְחַמִּי. וּבְגִינִּי כֵּה חָקָק וּמִשְׁפְּט. וְעַל דָא פָּתִיב (תהלים קמז)
חָקִיקִו וּמִשְׁפְּטִיו לְיִשְׂרָאֵל. לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא לְשָׁאָר עַמִּין.
בְּתִרְיָה מֵהַכְּתִיב, לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי. וְתַגִּינֵּן, אֲפָעָל

גב דאתגזר ולא עביד פקודי אורייתא, הרי הוא כגוי בכלל, ואסיר למלף ליה פטגמי אורייתא. ועל דא תנין (שמות כ) מזבח אבניים, דא מזבח אבניים ממש. והא קשוי הלביה באתריה כיימא, ווזהמא לא אתפסק מניה. בגיני כה, לא סליק בידיה ההוא גזירו, ולא מהנייא ליה. ועל דא כתיב, (שמות ב) כי חרבר הנפת עליה ותחללה. בגיני כה, לא עשה בן לכל גוי סתם. ומשפטיים בל ידעום לעלם ולעלי עלי מין. מלאacha אחרא (נ"א זעירא), לא יהבין להו, כל שכון רזי אורייתא, ובמושין דאורייתא. וכתיב, (דברים לב) כי חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו, (תהלים קמד) אשרי העם שכבה לו אשרי העם ששי אלהייו.

מתבניתין, בגמומי טהירין. ארבע מפתחין שוין, לארבע סטרי עלי מא. בזוניתהון אשתקחן. חד לستر ארבע, וארבע לستر חד. אתגלפן (ס"א אתפלגן) בחד גונא. בההוא גוננא, כלל, ורגונא וצבע זהורי, וחורא, וסומקא. דא עיל בגונא דחבריה, וידידה בית רשים.

ארבע רישין בחד אסתליקו, ובחד דיוקנא מתדקן. חד רישא אסתליק, מגו סחינו דאסתחי. תרי איילתא קציבין בשיעורא חד, סלקן מההוא סחיתא,

דכתיב, (שיר השירים ד) **כעדר הקצובות שעלו מן תרחה**.
בשערה דלהון, חיוו דאבן טבא דארבע גווגין.
ארבע גדיין דכסיין על גופא, וידין זעירין תחות
גדייהו. וחמש בחמש גליון. טאסין (ס"א שאפין)
לעילא לעילא מהיכלא, דשפירה בריא ויאה למחזוי.
חד עולים רביא, נפיק שנן חרבא, דמתהפהא לגוברים
לנוקבין. נטליין למשיחא דאייה בין שמיא ובין
ארעה. לומניין נטליין (ס"א עולין) לה בכל עלמא, וכל
משיחין בה משיחין, דכתיב, (ויקרא יט) אift צדק וגוו.
חד חייו דבדולחא, קיימא על חרבא חד, בראשא דהויא
רביא (נ"א חרבא) מלחתא סומקא מגו בדולחא. (דף נ"ד ע"א)
תרין סטרין מהאי גיסא ומhai גיסא, אתחויה ההוא
חרבא, בראשמין עמייקין, חד גבר תקיה, עלמא
דקימא בי"ג עלמאן. חגיד ההוא חרבא, לمعد נוקמין.
עמיה חגידין שתין אחרבין, כלחו משתלהפי (נ"א מתילפי)
(ס"א משלפי) נצחים קרבא, חד הוא דכתיב, (תהלים מה) חגור
חרבך על ירכך גיבור הודה ובהדרך. וכתיב (שיר השירים ג) כלם
அஹோ தர்ப மலோம்டி மல்சமா வகே. பக்கம் ஗ுவுகள் மதப்பக்கின்
அங்பியை, லித ஦ியு லூன், பர சுட தூலுட்டா ஦ஶாட (ס"א
דשראי) பின் நூகி யொ, கல அங்கின் ஦ாகூர் உலியோ மதப்பக்குன்.
בְּהַהְוָא זָמָנָא, קָלָא דִנְפִיק מַאֲבוֹן דְחָגִירִי חַרְבָּא, מַבְקָע

תִמְגִיסֶר טוֹרֵין רַבְרַבִין, וְלִית מֵאַן דִירְכִין אֲונְגִינִיה. כֵלָהו
עַלְמָא סְתִימִין עַיִינִין, אֲטִימִין לְבָא, לִית מֵאַן דִישְׁגָח
דָהָא בְנִינְגָא לְסֻתוֹר כְד עַבְדִין עַזְבָּדוֹן דָלָא מַתְפְשָׁרוֹן,
סְאַטִין מַאֲרַחָא דַתְקָנָא, יְמִינָא אַעֲדִי, וְשַׁמְאַלָא שְׁלַטָא,
פְדִין עַרְיִין אֲשַׁתְכָהו. וּוֹי לְחַיְיבִיא דְגַרְמִין דָא בְעַלְמָא,
דָהָא לֹא מַתְבְּרַכִין לְעַילָא, עַד דִישְׁתְצֹוֹן אַיְנוֹן לַתְתָא.
הַדָּא הוּא דְבָתִיב, (חַהְלִים קד) וּרְשָׁעִים עוֹד אַיְנוֹם בְּרַכִי נְפָשִׁי
את יי' הַלְלוֹיָה. (ע"ב).

(ויקרא ח'י) עֲרוֹת אֲבִיך וְעֲרוֹת אַמְך לֹא תִגְלַה רַבִי חַיְיא
פָתָח. (שיר השירים ב) בְתִפְוָח בְעֵצִי הַיּוֹרֵן דָודִי בֵין
הַבְנִים וְגַוּ. הָאֵי קָרָא אָוְקָמוֹתָה חַבְרִיָא, אָבָל פְמָה חַבְיבָה
כְנַסְתָ יִשְׂרָאֵל קְמִי קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא. דָהָיא מִשְׁבָחָת לִיה
בְהָאֵי. הַכָּא אִית לְאִסְתְּפָלָא, אַמְאי מִשְׁבָחָת לִיה בְתִפְוָח,
וְלֹא בְמַלְהָאָחָרָא, או בְגַוּגִין או בְרִיחָא או בְטַעַמָא.
אָבָל הַוָּאֵיל וּכְתִיב תִפְוָח, בְכָלָא הִיא מִשְׁבָחָת לִיה,
בְגַוּגִין, בְרִיחָא, וּבְטַעַמָא. מַה תִפְוָח הוּא אָסּוֹתָא
לְכָלָא, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא אָסּוֹתָא לְכָלָא. מַה תִפְוָח
אֲשַׁתְכָה בְגַוּגִי, כִמָה דָאָקִים נָא, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא
אֲשַׁתְכָה בְגַוּגִין עַלְאַיִן. מַה תִפְוָח אִית בֵיהֶ רַוְחָא דְקִיק
מְפַל שָׁאֵר אַיְלָגִי, אוֹף קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא בְתִיב בֵיהֶ (הושע
ד) וּרִיחָה לו בְלַבְנָוֹן. מַה תִפְוָח טַעַמִּיה מַתִּיקָא, אוֹף

קודשא בריך הוא כתיב ביה (שיר השירים ח) חכו ממתקימים. וקודשא בריך הוא משבח לה לבגש ישראל בשושנה, והוא אוקימנא ملي, אמא כבשושנה, והוא אמר. רבי יהודה אמר, בשעתה דאסגיאו זכאי בעלמא, בנטה ישראלי סלקא ריחין, ומתרברכא מלכאה קדיישא, ואנפהא נהירין. ובזמןא דאסגיאו חייבין בעלמא, בכוכול בנטה ישראלי לא סלקא ריחין טבין, ואטעמת מטרא אחרא מרירה. כדיין, כתיב (aicah ב) השליך מושמים ארץ וגוז, ואנפהא חשוכן.

רבי יוסי אמר, בשעתה דאסגיאו זפאיין בעלמא, כתיב (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי ويمינו תחבקני. ובזמןא דאסגיאו חייבין בעלמא, כתיב (aicah ב) חשיב אחר ימינו. רבי חזקיה אמר מהכא, (משל טז) ונרגען מפריד אלה, כלומר פריש מלכאה מן מטרוניתא, הדא הוא כתיב ערות אביך וערות אמך לא תגלה.

רבי אלעזר הוה יתיב קמי אבוי, אמר ליה, אי פרקליטה בעלמא במטרוניתא אשתח, ואי קטיגוריא בעלמא, במטרוניתא אשתח, אמא. אמר ליה, למלכאה דהוה ליה בר ממטרוניתא, כל זמנא דההוא בר עביד רועטה דמלכאה, מלכאה עביד מדוריה במטרוניתא. וכל זמנא דלא הוה ההוא בר עביד רועטה דמלכאה, מלכאה פריש מדוריה ממטרוניתא.

כֵּה קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא וּכְנַסֶּת יִשְׂרָאֵל, כֵּל זָמָן דִּיּוֹרָא
עֲבָדִין רְעוֹתָא דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, קֹדֶשׁ אֲבִיךָ
הַוָּא שְׁוֵי מִדּוֹרִיה בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְכֵל זָמָן דִּיּוֹרָא לֹא
עֲבָדִין רְעוֹתָא דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, קֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא
לֹא שְׁוֵי מִדּוֹרִיה בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מַאי טֻמָּא. בְּגִין
דִּיּוֹרָא הוּא בָּרָא בּוֹכֶרֶא דָקֹדֶשׁ אֲבִיךָ הוּא, דְּכַתִּיב,
(שםות ד) בְּנֵי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל. אַמָּא, דָא הִיא כֶּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל
דְּכַתִּיב, (משל יא) וְאֶל תַּטּוֹשׁ תּוֹרַת אַמָּה.

תָּא חִזֵּי, כֵּל זָמָן דִּיּוֹרָא רְחִקִּין מַהֲיכָלָא דְּמַלְפָא,
כְּבִיכָּול מַטְרוֹנוֹנִיתָא אַתְּרַחַקְתָּ עַמְּהֹן. מַאי טֻמָּא.
בְּגִין דְּמַטְרוֹנוֹנִיתָא לֹא אַקְדִּימָת קִיסְּטָא לְהָאִי בָּר,
לְאַלְקָאָה לֵיהֶה, לְמִיהָה בָּאוֹרָח מִישָּׁר. בְּגִין דְּמַלְפָא לֹא
אַלְקָי לְבָרִיהֶה לְעַלְמִין. אַלְאָ שְׁבִיק כֵּלָא בִּידָא
דְּמַטְרוֹנוֹנִיתָא, לְאַנְגָּגָה הַיְּכָלָא, וּלְאַלְקָאָה בָּרָה, וּלְדָבָרָא
לֵיהֶה בָּאוֹרָח קַשּׁוֹט, לְקַבְּלִיהֶה דְּמַלְפָא. (דף ע"ד ע"ב)

וּרְזֹא דְּמַלָּה דְּכַתִּיב, (משל יא) דְּבָרִי לְמוֹאֵל מֶלֶךְ מִשָּׁא
אֲשֶׁר יִסְרַתָּג אַמְּוֹן (אמו וְדָא), דָא בַּת שְׁבָע, וְהָא
אָתָםְרַ פָּתִיב, (משל יז) מִשְׁלֵי שְׁלָמָה בֵּן חִכְםָ יִשְׁמָח אָב וּבֵן
כְּסִיל תּוֹגַת אַמְּוֹן. תּוֹגַת אַמְּוֹן וְדָא. חִמֵּי מַהֲכַתִּיב, בֵּן חִכְםָ
יִשְׁמָח אָב, בַּעֲדָד דָהָא בָּר אַזִּיל בָּאוֹרָח מִישָּׁר, וְהָא
חַבִּימָא, יִשְׁמָח אָב (כללו), דָא מֶלֶךְ קָדִישָׁא לְעַילָּא. יִשְׁמָח

אב סתם. אשתקה hei בר באורה תקלא, מה כתיב ובן כסיל תוגת אמו. תוגת אמו ודא, דא בגשת ישראאל. ורוא דמליה כתיב, (ישעה נ) ובפשבעכט שלחה אמרכם. תא חוו, לא אשתקה חדוותא קמי קידשא בריך הוא, כיומה דסליק שלמה לחכמתה, ואמר שיר השירים. כדיין בהירו אנפוי דמטרוניתא, ואתי מלכא למשרי מדורייה עצמה. הדא הוा דכתיב, (מלכים א ח) ותרב חכמת שלמה וגוו. מאי ותרב. דסלקא שפирו דמטרוניתא, ואתרביית בדרגה על כל שאר דרגין, בגין דמלכא שיוי מדורייה בה. וכל כך למה. בגין דאפיקת בראש חכימא הדא לעלמא. (ג"א למלא)

וכד אפיקת לייה לשלים, לכל ישראאל אפיקת, וכלהו הו בדרgin עלאין זפאיין כשלמה (ס"א בשלים). דקידשא בריך הוא חדי בהג, ואינון ביה. וביומא דשכל שלמה ביתא לחתא, אתקינות מטרוניתא ביתא למלא. ושוו מדורייהון פחדא, ונהיירו אנפהא בחודה שלימו. כדיין אשתקה חדוותא לכלא, לעילא וחתא. וכל כך למה. בגין דכתיב, משא אשר יסרטו אמו, דדברת לייה לרעותא דמלכא.

וכד hei בר כמה דאמינה, (ס"א לאצטראיך) לא אתדבר לרעותה דמלכא. כדיין היא עריתא לכלא,

עריריתא דכל סטרין דהא מלכא פריש ממטרוניתא, ומטרוניתא אתרחכת מהיכליה, ו בגין כך עריריתא היא דכלא. וכי לא עריריתא הו, מלכא בלא מטרוניתא, ומטרוניתא בלא מלכא. ועל דא כתיב, ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמך היא. אמך היא ודא, ושריא עמך, בגין כך לא תגלה ערותה.

רב שמעון אקיש יDOI ובקה, ואמר ווי אי אימא גלינא רוזא, ווי אי לא אימא, דיבدون חבריא מלחה. (יחזקאל יא) אהה יי אלהים פלה אתה עושה את שאירת ישראל. מאי אהה. ומאי פלה אתה עושה. אלא רוזא דמלחה, בזמנא דה' תפאה אתתרכת מהיכלא דמלכא, ה' אחרא עלאה בגיןה מנעת ברכתא. ובדין כתיב, אהה פלה אתה עושה. בגין כד איה (נ"א הא ה') אתמנעת מברכאנ, ה' אחרא מנעת לון מכלא. Mai טעמא. בגין דברכאנ לא משתחחי, אלא באתר דשרין דכר ונוקבא.

ועל דא כתיב, (ירמיה כה) יי ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ישאג ישאג על גויה. על גויה ממש. דא מטרוניתא, ודא הוא ודא. ומאי אומר. אויש השחרבת אט ביתי וכו'. ביתי זוגא דמטרוניתא. ודא הוא ודא, ערות אביך וערות אמך לא תגלה. דהא מכל סטרין עריריתא הו. ובדין, (ישעה נ) לבשו שמים קדרות וشك

הוישם כסותם דהא אתר אחסנת ברכאן דמבעין דבחלין
דהו גידין ושקיין פדקא חזון, את מבאו.
תגינן, כד את פרש מלפָא מטרוניתא, וברכאן לא
משתבחן, כדיין אקרי וויי. מאי טעמא וויי.
דתניא, רישא דייסוד י', דהא יסוד ו' זעירא הויא,
וקודשא בריך הויא ו' רבربא עללה. ועל דא פתיב וויו
תרין זיין בחדא, ורישא דהאי יסוד י' הויא. וכד אתרחיקת
מטרוניתא מלפָא, וברכאן אטמנעו מלפָא, זזוגא
לא אשתחה ברישא דייסוד, נטיל ו' עללה להאי רישא
דייסוד דהיא י', ונגיד ליה לגביה, כדיין הויא וויי, וויי
לכלא, לעלאין ותתאיין.

ועל דא Taginon, מיום אתחריב ירושלים, ברכאן לא
אשתחה בעלמא, וליית לך יומ דלא אשתחה בית
לווטין, דהא ברכאן אטמנעו בכל יום. אמר ליה, או
הכי, אווי או הווי, (נ"א או זה) מהו.

אמר ליה, כד מלא תליא בתשובה, ולא תייבין, כדיין
ה' עללה נטיל לוז, ואנגיד לווא ווי, לגביה, (דף ע"ה
ע"א) בגין דלא תייבין, כדיין אקרי הו. هو כד אסתלק
מלפָא לעילא לעילא, וצוחין בני נשא ולא אשגח בהו.
וההוא עללה אהיה טמירא, סליק לו, ווי לגביה, בגין
דלא אתקביל צלוטיה, כדיין אקרי או, דהא א' סליק

לגביה דו' ווי'. (ס"א דהוא א' סליק גביה לה' ווי') וכדין תשובה לא אשתחח. ועל דא אסתלק מאlein אתוֹן ה', דהא בתשובה לא תלייא.

ודאי כד אסגיאו חובי עלמא טפי, ותשובה הוּה תליא בקדמיתה, ולא בעו, כדין אסתלק ה', וא' סליק לו' יוזד לגביה, ואקרי או. וכד חريب כי מקדשא, ותשובה אסתלקת (ולא מעלייא), כדין צוחו ואמרי, (ירמיה ו) אוֹי לְנוֹ כִּי פָנָה הַיּוֹם. מֵאִי כִּי פָנָה הַיּוֹם. דא הוּא יומא עלאה, דאקרי תשובה, דאסתלק ועתבר, ולא שכיח. ההוא יומא דאשתמודע, לפשׁטא ימינה לא קבלא חייבין, והא אתפנוי מפלא, ולא אשתחח, ועל דא אמרו או, ולא הוּ. כי ינתו צללי ערבות, דהא ATIHYIB רשו לרברבי ממשן דשאך עמאין, למשלט עלייהו.

תאנא, סליק ו' לעילא לעילא, והיכלא אתוקד, ועמא אתגלי, ומטרוגניתא אתפרכת, וביתא אתחרבת. לבתר פד נחית וו' לאתריה, אשגה בבייתה והא אתחריב, בעי למטרוגניתא, והא אתרחקת ואזלת. חמא להיכליה, והא אתוקד. בעא לעמא, והא אתגלי. חמא לברפאן דנחלין עמייקין דהוו בגדיין, והא אתמנעו. כדין כתיב, (ישעה בב) ויקרא יי' אללהים צבאות ביום ההוא לבכ' ולמספֶד ולקרחה ולחרgor שק. וכדין לבשו שמימים קדרות.

כִּדְין ו' ה' (ס"א ר' י') אַתָּגֵיד חַד לְקַבֵּיל חַד. וְה' עַלְאָה,
בְּגִיד מִבּוּעִי לְסֶטֶרֶא אַחֲרָא, וּבְרַפְאָן לֹא מִשְׁתְּפָחָן.
דְּהָא דְּכַר וּנוֹקֵבָא לֹא אַשְׁתְּכַחַג, וְלֹא שְׂרִין כְּחַדָּא. כִּדְין
(ירמיה כה) שָׁאג יִשְׁאָג עַל נָוָהוּ. בְּכַה רַבִּי שְׁמֻעוֹן, וּבְכַה רַבִּי
אַלְעֹזֶר, אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, בְּכִיה תְּקִיעָא בְּלַבָּא מִסֶּטֶרֶא
חַדָּא, וְחַדּוֹתָא בְּלַבָּא מִסֶּטֶרֶא אַחֲרָא. דְּהָא שְׁמַעַנָּא
מַלְיָן, דְּלֹא שְׁמַעַנָּא עַד הַשְׁתָּא, זְכָא חִילְקִי.

(ויקרא ח"י) עֲרוֹת אִשְׁת אָבִיךְ לֹא תִגְלַה, מֵאַנְךְ אִשְׁת אָבִיךְ.
אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָא תְּגִינֵּן, כֹּל מָלוֹי דָאוּרִיתָא
סְתִים וּגְלִיא, כַּמָּה דְשָׁמָא קָדִישָׁא סְתִים וּגְלִיא, אָוּרִיתָא
דְּהָיא שָׁמָא קָדִישָׁא, הַכֵּי נָמֵי סְתִים וּגְלִיא. הַכָּא פְּלָא
בְּאַתְּגַלְיִיא, יִדְעָא סְתִים כִּמָּה דָאוּקִימָנָא.

וְהָא' קָרָא הַכֵּי הוּא, אִשְׁת אָבִיךְ: תָּגַנָּא, כֹּל זְמָנָא
דְּמִטְרוֹגִיתָא אַשְׁתְּכַחַת בְּמַלְכָא, וַיְנַקֵּא לְךָ, אַתְּקָרִי
אַמְּךָ. הַשְׁתָּא דְּאַתְּגַלְיִיא עַמְּךָ וְאַתְּרַחַקָּת מִן מַלְכָא, אִשְׁת
אָבִיךְ אַתְּקָרִי. אַנְטוֹ הֵיא דְּמַלְכָא קָדִישָׁא לֹא אַתְּפִטרָת
בְּתֻרוֹכִין מִגִּיה, אַנְתִּתְיָה הֵיא וְדָא. פְּמָה דְּכַתִּיב, (ישועה נ)
כִּה אָמַר יְיָ אֵי זֶה סִפְרָכְרִיטָות אַמְּכָם אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיכָּה.
אַלְאָ וְדָא אַנְטוֹ הֵיא דְּמַלְכָא, אַפְּ עַל גַּב דְּאַתְּגַלְיִיא.
וְעַל דָּא פְּקִיד עַלְהָ תְּרִי זְמִינִי, בְּדַיְתָּא בְּמַלְכָא בְּזַוּגָא
חַד, וְאַתְּקָרִי אַמְּךָ, דְּכַתִּיב עֲרוֹת אַמְּךָ לֹא תִגְלַה,

לא תעביד דיטרָחוֹן דא מן דא, ותשתחה על חובה, כמה דכתיב, (ישעיה נ) ובפְשׁעָכֶם שלחה אמרם. וחד, פד היא בגולותא עמך, ואותגלוּיא מהיכלא דמלכָא, ואתקרי אנטו דמלכָא. אף על גב דatrָחָקָת מנייה לא תעביד בגין דתעדִי מבינה, וישלטוּן בעד שנאך, ולא تستمرا עלך בגולותא. הדא הוּא דכתיב ערות אשת אביך לא תגללה. מאי טעם. בגין כי ערות אביך הוּא. אף על גב דatrָחָקָת מן מלכָא, אשגחותא דמלכָא בה תדִירָא, וביעיא לאסטمرا לקבלה יתר, ולא תיחייב לגבה.

רבי שמעון פתח, (דברים כט) כי יי' אלהיך מטהילך בקרב מחניך להצילד וגוו. כי יי' אלהיך: הדא שכינתא, דאשכחתה בהו בישראל, וכל שבען בגולותא, לאגנא עליהו תדִירָא מכל סטרין, ומכל שאר עמיין, שלא ישיצו להו לישראל.

דתגיא, לא יכלין (דף ע"ה ע"ב) שבאייהון דישראל לא באasha להו, עד דישראל מחלישין חילא דשכינתא מקמי רברבי ממנו דשאר עמיין. כדין יכלין להונ שנאיהון דישראל, ושלטין עלייהו, וגוזרין עלייהו כמה גזירין בישין. וכד איבון תייבין לקבלה, היא מתרבת חילא ותויקפה דכל איבון ממנו רברביין, ותברת חילא ותויקפה דשנאיהון דישראל, ואתפרעא להו מכלא.

וְעַל דָא וְהִיא מַחְנִיךְ קָדוֹשׁ, דַבֵּעַי בֵּר נְשׁ דָלָא יִסְתַּאֲבַב
בְּחוּבוֹי, וַיַּעֲבֵר עַל פִּתְגָּמִי אָוָרִיתָא. דָא עֲבֵיד
הַכִּי, מַסְאָבֵין לִיה, כַּמָּה דְכַתִּיב וְגַטְמַתָּם בָּם, בֶּלָא א'.
וְתַאֲנָא, מַאֲתָן וְתַמְנִיא וְאַרְבָּעַיִן שִׁיעִיפָּן בְּגֻפָּא, וּבְלַהּוּ
אַסְתַּאֲבָן, פְּד אִיהוּ אַסְתַּאֲבָב. כְּלוּמָר, פְּד בְּעַי לְאַסְתַּאֲבָא.
וְעַל דָא, וְהִיא מַחְנִיךְ קָדוֹשׁ. מַאי מַחְנִיךְ, אַלְיִין אִינְיָון
שִׁיעִיפָּן גֻּפָּא. וְלֹא יַרְאָה בְּךָ עֲרוֹתָךְ, מַאי עֲרוֹת
דְּבָר. עֲרִיִּיתָא נַוְכַּרְאָה לְהָאִי (ס"א דהו) דְּבָר רַמְזָן, כַּמָּה
דְאָוְקִימְנָא. דָא הַכִּי, וְשַׁב מַאֲחָרִיךְ וְדָאִי. וְעַל דָא עֲרוֹת
אַשְׁת אָבֵיךְ לֹא תַגְלִיה. מַאי טֻמָּא. בְּגִין דְכַתִּיב עֲרוֹת
אָבֵיךְ הָוּא, כַּמָּה דְאָוְקִימְנָא.

תַּאֲנָא, עַל ג' מַלְיָן מִתְעַכְּבִין יִשְׂרָאֵל בְּגַלוֹתָא. עַל
דְעַבְדִּין קְלָנָא בְּשִׁכְנַתָּא בְּגַלוֹתָא. וּמַהְדָּרִי
אַנְפְּיִיהוּ מִן שִׁכְנַתָּא, וְעַל דְמַסְאָבִי גַּרְמִיְיהוּ קְמִי
שִׁכְנַתָּא. וּכְלָהוּ אָוְקִימְנָא בְּמַתְנִיתָא דִילָן.
רַבִּי אָבָא, הָוּה אָזְיל לְקַפּוֹטְקִיא, וְהָוּה עַמִּיה רַבִּי יוֹסֵי.
עַד דְהֹוּ אָזְלִי, חִמוּ חַד בֵּר נְשׁ, הָוּה אָתִי, וּרְשִׁימָא
חַד בְּאַנְפּוֹי. אָמַר רַבִּי אָבָא, נְסִיטִי מַהְאִי אָוָרְחָא, דָהָא
אַנְפּוֹי דְדִין אַסְהַיְדוּ עַלְיה, דְעַבְרָבְרִיתָא דְאָוְרִיתָא,
בְּגִינִי כֵּה אַתְּרְשִׁים בְּאַנְפּוֹי. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסֵי, אֵי הָאִי
רְשִׁימָא הָוּה לִיה כֵּד הָוּה יִנוֹקָא, מַאי עֲרִיִּתָּא אַשְׁתַּכָּח

ביה. אמר ליה, אנא חמיְנָא באָנְפֹוי, דאסָהִידּו בְּעֲרֵיתָא
דאָרִיִּתָּא.

קָרָא לֵיה רַבִּי אָבָא, אָמַר לֵיה אַיְמָא מֶלֶת, הָאִי רְשִׁימָא
הַאֲנָפָה, מָה הוּא. אָמַר לוֹן, בְּמִטוֹתָא מְפִיכָו, לֹא
תַּעֲבֹשׂ יִתְּרֵר לְהַהְוָא בָּר נְשָׁה, דְּהָא חֻבוֹי קָא גַּרְמוֹ לֵיה.
אָמַר רַבִּי אָבָא מָהוּ. אָמַר לֵיה, יוֹמָא חד הַוִּינָּא אַזְיל
בְּאַרְחָא אֲנִי וְאַחֲתִי, שְׁרִינָא בְּחַד אֲוֹשְׁפִּיאָ, וְרוֹינָא
חַמְרָא, וְכָל הַהְוָא לִילִיא אֲחִידָנָא בְּאַחֲתִי. בְּצִפְרָא
קָמָנָא, וְאוֹשְׁפִּיאָי קָטָט בְּחַד גְּבָרָא, עַיְילָנָא בְּיַנִּיחָוִי,
וְקָטָרוֹ לֵי דָא מְהָאי גִּיסָּא, וְדָא מְהָאי גִּיסָּא, וְרְשִׁימָא דָא
הַוָּה עַיְיל לְבִי מְוַחָא, וְאַשְׁתוֹבָא עַל יְדָא דְּחַד אַסְיָּא
דָּאִית בְּגּוֹן.

אָמַר לֵיה, מָאן הוּא אַסְיָּא. אָמַר לֵיה, רַבִּי שְׁמַלְאָי הוּא.
אָמַר לֵיה מַאי אַסְוֹתָא יְהָב לְךָ. אָמַר לֵיה אַסְוֹתָא
דְּנֶפֶשָׁא. וּמְהַהְוָא יוֹמָא אַהֲדָרְבָא בְּתִשׁוּבָה. וּבָכְלִי יוֹמָא
חוֹינָא אֲנָפָא בְּחַד חִיזָוִי, וּבְכִינָא קָמִי קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
הַהְוָא רְבּוֹן עַלְמִין עַל הַהְוָא חֻובָה. וּמְאִיפָּון דְּמַעַיִן
אַסְחִינָא אֲנָפָא. אָמַר רַבִּי אָבָא, אֵי לֹא דְּאַתְּמַנֵּעַ מִנְחָה
תִּשׁוּבָה, אַעֲבָרָנָא מְאֲנָפָה הַהְוָא רְשִׁימָא. אָבָל קְרִינָא
עַלְיהָ, (ישעה¹) וְסָר עַזְבָּק וְחַטָּאתָךְ תִּכְוֹפֵר. אָמַר לֵיה, ג'
זָמַגְינָן אַיְמָא. אָמַר לֵיה ג' זָמְגְינָן, וְאַתְּעַבֵּר רְשִׁימָא.

אמֶר רַבִּי אֲבָא, וְדֹאי מֵאָרֵךְ הָא בַּעֲאָ לְאֻבְּרָא מַנְךָ,
דוֹדָאִי בַתְשׁוֹבָה אֲשַׁתְכָה. אמר ליה, בדרכנא
מַהְאִי יוֹמָא לְאַתְעַסְקָא בָּאָרְדִּיתָא יְמַמָּא וְלִילִיא. אמר
לִיה, מַה שָׁמֶךְ. אמר ליה אלעזר. אמר ליה אל עוזר,
וְדֹאי שָׁמָא גָּרִים, דָאָלָהָק סִיעָה, וְהַהָה בְּסַעַדָה, שְׂדֵרִיה.
רַבִּי אֲבָא וּבְרַכְבִּיה.

לוֹמְנָא אַחֲרָא, הוה רבִי אֲבָא אָזֵיל לְגַבְיִ רַבִּי שְׁמַעוֹן,
עַל בְּמַאתִיה, **אֲשַׁבְחִיה דְהֹהָה יְתִיב וְדָרִישׁ,**
(תהלים צב) **אִישׁ בָּעַר לֹא יְדַע וּכְסִיל לֹא יִבְין אֵת זֹאת.** איש
בָּעַר לֹא יְדַע וְגֹו, **כַּמָּה טְפֵשִׁין אַיִבּוֹן בְּנֵי עַלְמָא,** **דְלָא**
מְשַׁגְּחִין וְלֹא יִדְעַין וְלֹא מְסַתְּכִלִין לְמַנְדָע אָוֹרְחוֹי
דְקָנוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא, **עַל מָה קִיְימִין בְּעַלְמָא.** מאן מַעֲבָב
לְהֹו לְמַנְדָע, **טְפֵשָׁתָא דְלָהָזָן.** בגין **דְלָא מְשַׁתְּדָלִי**
בָּאָרְדִּיתָא, **דְאַילָג הָוָו מְשַׁתְּדָלִי בָּאָרְדִּיתָא יְבָדָעָו.**
אוֹרְחוֹי דְקָנוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָוָא.

וּכְסִיל לֹא יִבְין אֵת זֹאת, **דְלָא מְסַתְּכָל וְלֹא יְדַע** (דף ע"ז ע"א)
גִּימּוֹסִי דְזֹאת בְּעַלְמָא. (ראף על צב) **הַדָּאַיִן עַלְמָא**
בְּדִינּוֹי וְחַמְמָאַן לְדִינּוֹי דְהָאִי זֹאת, **דְמַטָּאַן עַל בְּנֵי נְשָׁא**
דְאַיּוֹן זַפְאַיִן, **וְלֹא מְטָאַן עַל רְשִׁיעִיא חַיִיבִין,** **דְעַברִין**
עַל פִּתְגִּימִי אוֹרְדִּיתָא, **דְכַתְּבִיב,** (תהלים צב) **בְּפֶרַוח רְשָׁעִים כְּמוֹ**
עַשְׂבָּוֹגָו. **דְהָאִי עַלְמָא יַרְתִּין לִיה בְּכָל סְטוֹרִי,** **וְדִינֵין לֹא**

מְטוּן עַלְוִי בָּהָאִ עַלְמָא. וְאֶלְמָלָא דְּדוֹד מֶלֶכָא אֲזֵדְעִיה
בְּסֻפִּיה דְּקָרָא, לֹא יַדְעֵין, דְּכַתִּיב לְהַשְׁמָדָם עַדְיַ עַד,
לְשִׁיצָאָה לְהַוֵּן מִהָּוָא עַלְמָא, וְלִמְהֹוִי עַפְרָא תְּחוֹת
רְגִלְיָהוֹן דְּצָדִיקִיָּא, דְּכַתִּיב, (מלאכיה ג) וְעִשּׂוֹתָם רְשָׁעִים כִּי
יְהִי אָפָר תְּחַת כְּפֹתָה רְגִלְיָם.

תו פָתָח וְאָמַר, (איוב טז) וַיַּקְם בַּי כְּחַשִּׁי בְּפָנֵי יְעֵנָה. בַמָּא
קָא מִיָּרִי. אֶלְאָ, זְבָא חַוְלָקִיה דְבָר נְשׁ דְאַשְׁתָּדָל
בְאָרוּרִיתָא, לְמַנְדָע אָרוּחָוי דְקָוְדָשָא בְּרִיךְ הוּא. דְכָל
מְאָן דְאַשְׁתָּדָל בְאָרוּרִיתָא, כְאָלוּ אַשְׁתָּדָל בְשִׁמְיָה מִמְשָׁ.
מַה שִׁמְיָה דְקָוְדָשָא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד נִמּוֹסִין. אָוֹ
אָרוּרִיתָא הַכִּי נִמְיָ. תָא חֹזֵי, הָאִי מְאָן דְעַבָּר עַל פַתְגָּמִי
אָרוּרִיתָא, אָרוּרִיתָא סְלָקָא וְנַחַתָּא וְעַבְדָא בֵּיה בְּבָר נְשׁ
רְשִׁימִין בְּאַגְפּוֹי, בְּגִין דִיסְתְּפָלוֹן בֵּיה עַלְאָי וְתַתָּאִי,
וּכְלָהוּ אָוְשָׁדָן לוֹוטִין עַל רִישִׁיה.

וְתַאֲנָא, כָל אַיְנוֹן עִיגִי יִי', דְאַזְלִין וְשָׁאַטִין בְעַלְמָא
לְמַנְדָע אָרוּחָוי דְבָנִי נְשָׁא, כְלָהוּן זְקִפִּין
עִינִין, וּמְסִתְבְּלִין בְאַגְפּוֹי דְהַהּוּא בְּרִיךְ, וְחַמְאָן לְהֹן,
וּכְלָהוּ פָתָחֵן עַלְיהָ וּוּי וּוּי. וּוּי לְיה בָהָא עַלְמָא, וּוּי לְיה
בְעַלְמָא דָאַתִי. אָסְתָלָקוּ מְסֻחָרְגִיה דְפָלְנִיא, דְהָא
סְהָדוֹתָא בְאַגְפּוֹי, וּרוֹחָא דְמַסָּאָבָא שְׁרִיא עַלְוִי. וּכְלָ אַיְנוֹן
יּוֹמִין דְאַשְׁתָּבָח רְשִׁימָו בְאַגְפּוֹי לְסְהָדוֹתָא, אֵי אָוְלִיד בְּרָ,

אֲשֶׁלִיף לֵיהּ רֹוחָ מִסְטָרָא דְמִסְאָבָא. וְאֵלֵין אִינְנוּ חִיבִּי
דָּרָא, פְּקִיפִּי אַגְּפִּין, דְמַאֲרִיהָן שְׁבִיק לְהֹן בְּהָאִי עַלְמָא,
לְשִׁיצָה לְהֹו בְּעַלְמָא דָאָתִי.

תְּגִינָן, הָאִי צְדִיקָא וּפְאָה דְאַשְׁתָּדָל בְּאֹרְיִיתָא יִמְמָא
וְלִילִיא, קִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא מְשִׁיךְ עַלְיהָ חַד
חוֹטָא דְחַסְד, וְאַתְרָשִׁים לֵיהּ בְּאַנְפּוֹי, וּמַהְוָא רְשִׁימָא
דְחַלִי עַלְאִי וְתַתְאִי. הַכִּי גַּמְיִי מָאוֹן דַעֲבָר עַל פַּתְגָּמִי
אֹרְיִיתָא, מְשִׁכָּאָן עַלְיהָ רֹוחָ מִסְאָבָא, וְאַתְרָשִׁים לֵיהּ
בְּאַנְפּוֹי, וּמְגִיהָ עַרְקִין עַלְאִי וְתַתְאִי. וּכְלָא מְכֻרוֹן עַלְיהָ,
אָסְתָלָקוּ מִסְחָרְגִּיהָ דְפָלְגִּיא, דַעֲבָר עַל פַּתְגָּמִי אֹרְיִיתָא,
וְעַל פְּקוֹדִי דְמַאֲרִיה, וּוְיִלְיָה, וּוְיִלְגְּפִישָׁה. הָאִי אֲשֶׁלִיף
רֹוחָא דְמִסְאָבָא, דְאַשְׁתָּבָח עַמִּיהָ, וְאֹורִית לֵיהּ לְבָרִיהָ,
וְהָאִי הוּא דְקִידְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לִית לֵיהּ בֵּיהּ חַוְלָקָא,
וְשְׁבִיק לֵיהּ, לְשִׁיצָה לֵיהּ לְעַלְמָא דָאָתִי.

אמָר לֵיהּ רְבִי אָבָא, שְׁפִיר קָאָמְרָת, מְגָא לְהָאִי. אָמָר
לֵיהּ הַכִּי אַוְלִיפְנָא. וְאַוְלִיפְנָא, דְהָאִי יְרוֹתָא בִּישָׁא,
אֲחִסְנָנוֹן פְּלָהָו בְּנוֹי, אֵי לֹא יְתוּבוֹן, דְהָא לִית מֶלֶה
קִיִּמָא קַמְיִי תְשִׁובָה. וְאַנְאָה הַכִּי אַוְלִיפְנָא, דְאָסְוָתָא דָא
יְהָבוֹ לֵי זְמָנָא חַדָּא, דְהַוִּינָא רְשִׁים בְּאַנְפּוֹא, וְיוֹמָא חַד
הַוִּינָא אַזְיל בְּאֹרְחָא, וְאַעֲרַעַנָא בְּחַד זְקָה, וְעַל יְדוֹי
אַתְעָבָר מִפְאַי הַהְוָא רְשִׁימָא. אָמָר לֵי, מָה שְׁמָךְ. אָמָר

לייה אלעוזר, וקורי עלי אלעוזר אחרא. אמר ליה, בריך רחמנא, דחמיינא לך, זוכינא למיחמי לך בהאי. זפאה חיליקך בעלמא דין ובעלמא דאתה, (אמר ליה) אנא הווא דאערענא לך.

אשפתה קמיה, איעיתיה לבייטה, אתקין קמיה קוּרְטִיסָא
(ס"א טרכוסאי) (טרטיסאי) דבנהמא, וברשרא דעגלא
תליתאה. בתר דאכלו, אמר ליה ההוא גברא, רב,
אימא לי חד מלחה, חדא תורה סומקא אית לי, אימא
דעגלא דבישרא דא דאכילנא, ויוםא חד עד לא
אתעברת ואולידת, איזילנא בתרא לмерעה למדברא,
עד דדברנא לה אעבר קמאי חד גברא, אמר ליה, מה
שםה דתורה דא. אימנא, מן יומא דאיילידת לא
קריינא לה בשמה. אמר ליה, בת שבע אם שלמה
אתקורי, אי תזפה לכפרה. ואנא בעוד דהדרנא רישאי,
לא חמינה ליה, וחיכנאה מההוא מלחה. (ד"ב ע"ז ע"ב)

והשתא זוכינא באורייתא, אתערנא על היהיא מלחה,
ומן יומא דאטפטר רב שמלאי מהבא, לא הווע
בר נש דיבhair לנו באורייתא בוטה. ואנא דhilna
למיימר מלחה דאוריתא דלא אוליפנא. מלחה דא
דאסתפלנא דמלחה דחכמתה היא, ולא ידענא. אמר ליה,
ודאי מלחה דחכמתה היא, ורמייז עלה היא לעילא
ולתטא.

אבל תא חזוי, בת שבע את קרי ממש ברוזא דחכמתא.
בגין כה כתיב בה כלל בשבע. ז' פרות. ז' שרפות.
ז' הוצאות. ז' כבושים. ז' טמאים. ז' טהורם. ז' כהנים.
ומשה ואחרון בחושבנא דהא כתיב, וידבר יי' אל משה
ואהרן וגוו. ושפיר ק אמר ההוא גברא, דאמר בת שבע,
וכלא רוזא דחכמתא היא.

אמר ליה, בריך רחמנא דשמענא מלאה דא. בריך הויא
דהא אקדים לי שלום בקדמיתה, למוץוי להאי.
ביבטיב (ישעה נז) שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי'. אני
בדתוינא רחוק, קודשא בריך הויא אקדים לי שלום
למהוי קרוב. קרא עליה רבבי אבא, (שמעאל אכה) אתה שלום
ביבתק שלום וכל אשר לך שלום.

(ויקרא ח"י) ערות אחوت אביך לא תגילה. רבבי חייא פתח,
ואיש אשר יקח את אחותך בת אביו או בת אמו
וראה את ערותה וגוו. תמן תגבין, מהה ותלתין שניין,
אתפרש אדם מאחתיה, ולא תהו אולד. מדקTEL קין
להבל, לא בעא אדם לאזדווג באחתיה. רבבי יוסי
אמר, משעתא דאתגוז עליה ועל כל עלמא מיתה,
אמר, אמאי אנא אולד לבעותה. מיד אתפרש
מאחתיה.

ויתרין רוחין נוקבין, והוא אתיין ואזדווגן עמייה, ואולדינו.

וְאִפּוֹן דָּאָלִידּוּ הוּוֹ מַזִּיקִין דַעַלְמָא, וְאַקְרֵינוּ גַגְעִי בְנִי אָדָם. וְאַלְיִן סָאַטּוּ לְבָגִי אָדָם, וְשָׁרֵינוּ בְּפִתְחָה דְבִיתָא, וּבְבִירָאִי, וּבְבָתִי כְסָאי. וּעַל דָא בָר נְשָׁה, דָאשְׁתַכָּה בְּפִתְחָה דְבִיתִיה שֶׁמְאַ קְדִישָׁא שְׁדִי בְּכַתְרִין עַלְאַיִן, בְּלַהּוּ עַרְקָאַן וְאַתְרַחֲקָן מִפִיה, הַדָּא הַוָיא דְכַתִּיב, (תְּהִלִים צא) וְנַגְעַלְאַ יְקָרְבָבָאַהְלָהָדּ. מַאַי וְנַגְעַלְאַ יְקָרְבָבָאַהְלָהָדּ. אַלְיִן גַגְעִי בְנִי אָדָם.

וְתַאֲנָא, בְשֻׁעַתָּא דְנַחַת אָדָם בְּדִיּוֹקָנָא עַלְאָה, בְּדִיּוֹקָנָא קְדִישָׁא, וְחִמּוּ לֵיהּ עַלְאָי וְתַתְאִי, בְּלַהּוּ קְרִיבָוּ גְבִיהָ, וְאַמְלַכְוָהוּ עַל הָאֵי עַלְמָא. בַּתָּר דָאַתָּא חַוִיא עַל חַוָה, וְאַטְיל בָהּ זַוְהָמָא, לְבַתָּר אָוְלִידָת קִינְזָן. (בראשית ק"ח ע"א) מַתָּמָן (ס"א נְתִיְיחָסָה) בְתִחְיָבוּ כָל דָרִין חַיְיבָיוּ דַעַלְמָא. וּמְדוֹרָא דְשִׁדְיָין וְרוּחָין, מַתָּמָן אַשְׁתַכָּהוּ, וּמְסַטְרוּ. וּבְגִינְיָה כֹּה כָל רֹוחָין וְשִׁדְיָין, פְּלָגוֹתָא אַיתָ בָהוּ מַבְנִי בְשָׂא דְלַתְתָא, וּפְלָגוֹתָא מַמְלָאָכִי עַלְאָי דְלַעַילָא. וּכֹן כֹּד אַתְיִילָדוּ מֵאָדָם אִיפּוֹן אַחֲרֵנוּ, בְּלַהּוּ אַשְׁתַכָּהוּ פְהָאֵי גְוּנוֹנָא, פְּלָגוּ מַתְתָאִי, וּפְלָגוּ מַעַלְאָאִי.

בַּתָּר דָאַתִּילָדוּ מֵאָדָם, (ס"א אַחֲרוּ לֵיהּ קָצָת מַאֲינָנוּ רֹוחָין דְנַפְקוּ מַתְיאָוְבָתִיהָ בְּחַלְמָא) אָוְלִיד מֵאִפּוֹן רֹוחָי בְּבַתָּן, דְדָמִין לְשִׁפְרוּ דַעַלְאָי, וּלְשִׁפְרוּ דְתַתְאִי. וּעַל דָא בְּתִיבָבָ, (בראשית וְיָרָאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבּוֹת הַנָּה וְגֹוּ,

וְטֻעַן כֵּלָא בְּתִרְיִיחּוֹ. וְחַד דָּכֹרָא אֲשַׁתְכָה, דָּתָא לְעַלְמָא
מְרוֹחִיחָה דְּסֶטֶרָא דְּקִין, וְקָרוֹן לֵיהּ תּוֹבֵל קִין. וְחַדָּא נּוֹקְבָּא
גְּפַקְתָּ עַמְּיהָ, וְהַוּ בְּרִיּוֹן וְטֻעַן בְּתִרְאָה, וְאַתְקָרִי בְּעַמְּמָה.
מִינְגָּה גְּפָקָנוּ רֹוחִין וְשָׁדִין אַחֲרָבִין. וְאַיְנוֹ (בראשית צ"ב ע"א, י"ו ע"א,
קמ"ג ע"ב, ר"ה ע"א) תְּלִין בְּאוּרָא, וְאַזְדָּעִין מַלְיִין לְאַיְנוֹ
אַחֲרָבִין דְּשִׁכְיָהִין לְתַתָּא.

וְחַדָּא תּוֹבֵל קִין, אֲפִיק זִיגִי קְטוֹלָא לְעַלְמָא. וְחַדָּא בְּעַמָּה
אַתְּרִגְיִישָׁת בְּרִיגְשָׁהָא, וְאַתְּדִבְקָת בְּסֶטֶרָהָא. וְעַד
בְּעַזְנָה יְהָא קִיְמָא, וְמְדוֹרָהָא בֵּין רִיגְשִׁי יְמָא רְבָא, וְגְפַקְתָּ
וְחַיִיכָת בְּבָנִי נְשָׂא, וְאַתְּחִמְמָת מְבִיאָהוּ בְּחַלְמָא, בְּהָיוֹא
תְּיַאֲוֹתָא דְּבָר נְשָׂא, וְאַתְּדִבְקָת בְּיהָה. תְּיַאֲוֹתָא נְטִילָת וְלֹא
יַתִיר. וְמַהְהֹא תְּיַאֲוֹתָא אַתְּעַבְּרָת, וְאֲפִיקָת זִיגִי אַחֲרָבִין
לְעַלְמָא.

וְאַלְיִין בְּגַיִן דְּאַוְלִידָת מְבָנִי נְשָׂא, מְשַׁתְכָהִין לְקַבְּלִי
נוֹקְבִי בְּגַיִן נְשָׂא, וְמְתַעֲבָרָנוּ מְבִיאָה, וְאַוְלִידָן
רוֹחִין, וּכְלֹהוּ אַזְלִין לְלִילִית קְדִמִּיתָא, וְהָיָא מְגַדְלָת לוֹן.
וְהָיָא גְּפַקְתָּ לְעַלְמָא, וּבְעִיא (דף ע"ז ע"א) רְבִיִּיחָא, וְחַמְתָ רְבִיִּ
בְּנִי נְשָׂא, וְאַתְּדִבְקָת בְּהָוּ, לְקַטְלָא לְהָוּ, וְלֹא שְׁתָא בָּא
בְּרוֹחִיחָה דְּרַבְּבִי בְּנִי נְשָׂא וְהָיָא אַזְלָת בְּהָהָוּ רֹוחָא (נ"א
רבִיא), וְאַזְדְמָגָן תִּמְןָ ג' רֹוחִין קְדִישִׁין, וְטָאַסִּין קְמָה,
וּבְטַלִין הָהָוּ רֹוחָא (נ"א רבִיא) מִפְתָחָה, וּמְבִיחִין לֵיהּ קְמִי

קוֹדֵשׁ אֲבִיךָ הוּא, וְתִמְןָ מַתְגָּלֶפִי (ס"א מתחאלפי) קמיה.
בגינוי כה אורנית אזהרת להו לבני נשא, והתקדשותם
והייתה קדושים וודאי. אי אשתחח בר נש
קדישא, לא מסתפי מיניה, הבדין ומין קודשא ברייך הוא
לאlein ג' מלאכין קדישין דאמאן, ובטרין ליה להוא
רביעיא, והיא לא יכול לאבאasha ליה, הדא הוא דכתיב,
(ההלים צא) לא תאוּנה אליך רעה ונגע לא יקרב באלהך.
מאי טעמא לא תאוּנה אליך רעה. בגין כי מלאכיו יצוה
לה, וכ כתיב (תהילים צ) כי בְּחַשֵּׁק וְאַפְלִיטָהו.

דא' בר נש לא אשתחח קדישא, ואשליף רוחא מסטרא
דמסאבא, כדיין היא אתייא וחיכת בית בהוा
רביעיא. וαι קטילת ליה, אשתחבת בהוा רוחא, ולא
תעד' מגיה לעלמיין. וαι תימא איפון אחרביין, דקטילת
לוון, ואוזדמננו כמה איפון תלתא קדישין, ובטלין מבה
הוा רוחא, הא לא בסטרא דמסאבא אשתחחו, אמאי
שלטה לקטלה להו. אלא, האי כד בר נש לא אתקדש,
אבל לא אתפונן לאסתאבא ולא אסתאב, בגין מה יכלא
לשלהה בגופה, ולא ברוחא.

וזמנין אשתחח דגפקת בעמה לעלמא, לאתחממא מבני
נשא, ואשתכח בר נש בקשרא (נ"א בקשרויא)
דתויאוּתָה עמה, ואתעד משנתיה, ואחד באנתתיה,

וְשִׁכְבֵּב עָמָה, וְרֻעּוֹתָא דִילִיה בְּהַהוּא תִיאוּבָתָא דְהֹוָה לִיה
בְּחַלְמִיה, בְּדִין הַהוּא בָּר דָאָוְלִיד, מִסְטָרָא דְגַעַמָּה קָא
אֲתִיא, דְהָא בְּתִיאוּבָתָא דִילִיה אֲשַׁתְּבָחָה הָאִי, כִּד נְפָקָא
לִילִיָּת וְחַמָּאת לִיה, יִדְעַת מֶלֶה, וְהָיָא אַתְּקָרָת בִּיה,
וּמְגַדְלָת לִיה פְּאַיְבָן אַחֲרָנִין בְּנוֹי דְבָעַמָּה, וְאֲשַׁתְּבָחָת
עַמְיהָ זְמָנִין סְגִיאָין, וְלֹא קְטָלָא לִיה.

הָאִי הָיָא בָּר נְשָׁה, דְבָכָל סִיחָרָא וְסִיחָרָא אֲתִפְגִּים, וְלֹא
אֲתִיאָשָׁא מְנִיה לְעַלְמִין, דְהָא בְּכָל סִיחָרָא וְסִיחָרָא
כִּד אֲתִחְדָּשָׁא בְּעַלְמָא, לִילִיָּת נְפָקָא, וּפְקָדָא עַל בְּלוּחוֹ
דְהָיָא מְגַדְלָת, וְחַיְכָא בָּהוּ, וּכְדִין הַהוּא בָּר נְשָׁה פְּגִים
בְּהַהוּא זְמָנָה, זְפָאַיְן אַיְפָוּן צְדִיקִיָּא, דְמַתְקָדְשִׁי בְּקָדוֹשָׁה
דְמַלְכָא, עַלְיִיהוּ בְּתִיב (ישעה טו) וְהָיָה מִדי חֶדֶש בְּחַדְשׁוֹ
וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתוֹ וְגו'.

מְלִין אַלְיַן גָּלִי שְׁלָמָה מְלַכָּא, בְּסְפָרָא דְאַשְׁמָדָא מְלַכָּא,
וְאֲשַׁפְחָנָא בִּיה (ע"ט ע"א) אַלְף וְאַרְבָּעָה וְחַמֵּשׁ זִיגְנִי
מְסָאָבָותָא, דְמִסְתָּאָבָי בָּהוּ בְּנִי נְשָׁא. דְגָלִי דָא אַשְׁמָדָא
לְשְׁלָמָה מְלַכָּא.

וּוֹי לְהָוּ לְבָנִי נְשָׁא, דְכַלְהָוּ אֲטִימִין וְסַתִּימִין עַיִינִין, וְלֹא
יִדְעַין, וְלֹא שְׁמַעַין, וְלֹא מְשַׁגִּיחַין, הַיְך קִיִּימִין
בְּעַלְמָא. וְהָא עִיטָא וְאֲסּוֹתָא קְמִיָּהוּ, וְלֹא מְסַתְּכָלִין.
דְהָא לֹא יִכְלַין בְּנִי נְשָׁא לְאַשְׁתּוֹבָא, אַלְא בְּעִיטָא

דָאָרְיִיתָא. **דְכַתִּיב,** (דברים כט) **כִּי יְהִי בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְהִי טָהוֹר מִקְרָה לֵילָה.** **אֲשֶׁר לֹא יְהִי טָהוֹר דִּיְקָא,** **מִקְרָה לֵילָה דִּיְקָא,** **וְהָא אָזְקִימְנָא מְלִי,** **בְּעִיטָא**, **דָאָרְיִיתָא קְדִישָׁא.** **דְחַבִּי פְתִיב בָּאָרְיִיתָא קְדִישָׁא,** **וְתַקְדִּשְׁתֶּם וְהִיִּתְם קָדוֹשִׁים כִּי אָנָּנוּ אֱלֹהִיכֶם.**

תָּאָנָּא, **בֶּתֶר דְאַסְטָלְקוּ קִין וְהַבֵּל,** **אֲתַהְדָּר אָדָם לְאַנְתָּתָה,** **וְאַתְּלַבֵּשׂ בְּרוֹחָא אַחֲרָא,** **וְאַולְיד לִשְׁת.** **מִבָּאָן אַתְּיִחְסֹוי דָּרִי דְצִדְיקִיָּא בְּעוֹלָמָא.** **וְאַסְגֵּי קוֹדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא חִסְד בְּעוֹלָמָא,** **וּבְכָל חֵד אַתְּיִלְידָת נּוֹקְבָּא עִמָּיה,** **לְאַתְּיִשְׁבָּא עַלְמָא כְּגֻונָא דְלָעֵילָא.** **וְהָא אָזְקִימְנָה חֶבְרִיָּא בְּסִתְיִמָּה דְמִתְבִּיתִין,** **דְכַתִּיב,** (ויקרא כ) **וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֶחָתוֹ בֶת אָבִיו או בֶת אָמוֹ וְגוּ,** **חִסְד הָוּא.** **חִסְד הָוּא וְדָאִי,** **וּבֶתֶר דְשָׁאָרִי חִסְד,** **גְּזֻעִין וְשְׁרָשִׁין נְפָקִין מִתְחֽוֹת לְעֵילָא,** **וְאַתְּפְרִשֵּׁן עַבְפִּין,** **וְקַרְבֵּי תָּרְחָק.** **כְּדִין עַבְפָּא אַסְגֵּי,** **וְאַתְּ לְאַתְּחֶבְרָא בְּזַוְּגָא חֵד בְּאַילְנָא.** **הָאֵי בְּקָדְמִיתָא,** **הָאֵי בְּסִתְיִמָּה דְעַלְמָא.** **בְּגַיִן דְכַתִּיב,** (תהילים פט) **אָמַרְתִּי עַולְמָם חִסְד יְבָנָה.** **אָבֵל מִבָּאָן וְלֹהֲלָאָה בְּנֵי נְשָׁא דְיִשְׂתְּכָחֵון בֵּיהֶה,** **וְנִכְרְטוּ לְעִינֵי בְּנֵי עַמּוּם.**

(דף נ"ז ע"ב)

תָּאָנָּא עֲרוֹת אֶחָות אָבִיךָ, **כִּמֵּה דְאַתְּגָלִיָּא בְּסִתְיִמָּא.**

כתיב, (הושע יד) כי ישרים דרכיכי יי' וצדיקים ילכו בם וגוי, זפה חולקיהון דעתיך ייא, דעתך ארחות דקדשא בריך הוא, ואזליין בהו, ואשתמודען גביהה. זפה חולקיהון. תאנא, את עברת ה"א עלאה ברוחיותה וחביבותה שלא מתרפרש ממנה יוד לעלמיין. את עברת ואפיקת ואזו, לברת קאים קמה, וינקא ליה. ודה (נ"א ודרין בעלמא) ואזו בד נפקא, בת זוגו נפקא עמיה. אתיה חסד אתער גביה, ופריש לוז, ובפקו גזעין מתחות לעילא, ואתפסטו ענפין, ואסגייאו, ואתעבדת ה"א תחתה. ואתרביאת בענפהא לעילא לעילא, עד דאונדווגת באילנא עלאה, ואתחברו ואזו עם ה"א, מאן גרים לוז.

חסד הוו. חסד הו ואדי. דחבר לוז בחדא.

יוד עם ה"א עלאה. לא תליא חבורא דלהון בחסד, אלא במזלא תליא חבורא דלהון, וחביבותא דלהון, שלא (ס"א ע"ב) מתרשות לעלמיין. יוד אתקשר בה"א, וה"א אתקשר בואו, ואזו אתקשר בה"א, וה"א אתקשר בכלא. וככלא חד קשרא הו, חד מלחה. לא אתפרשו דא מן דא לעלמיין. בביבול, מאן דגרים פרונדא, פאלו חريب עלמא, ואكري ערייתא דכלא. ולזמנא דאתמי, זמין קידשא בריך הוא לאתבא שכינתא לאתרהא, ולאשתכחא כלא בזוווג חד דכתיב

(זכריה יד) **בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהִי אֶחָד וְגֹו.** וְאֵת יִמְאָה הַשְׁתָּא
לֹאֹ הוּא אֶחָד. לֹא, דָהָא הַשְׁתָּא חַיִיבִי עַלְמָא גַּרְמוֹן, דָלָא
אֲשַׁתְכַח חַד. דָהָא מַטְרוֹנִיתָא אֲתַרְחַקָּתָמָן מַלְפָא, וְלֹא
מַשְׁתְכַחֵי בָזּוֹגָא. אַמְאָעָלָה אֲתַרְחַקָּתָמָן מַלְפָא וְלֹא
יַנְקָא לִיה.

בְגַין דַמְלָפָא בָלָא מַטְרוֹנִיתָא, לֹא מַתְעַטָּר בְעַטְרוֹי עַמָּה
(ס"א ר'אמ'א), כִמָה בְקָדְמִיתָא כְדַאתְחַבָּר בְמַטְרוֹנִיתָא,
דַעֲטָרָא לִיה, בְכָמָה עַטְרִין, בְכָמָה זְהִרִין בְעַטְרִין
קְדִישֵין עַלְאיַן. דַכְתִיב, (שיר השירים ג) צָאֵנָה וְרָאֵנָה בְנוֹת
צִיּוֹן (ס"א ע"ב, שמota פ"ד ע"א) בְמַלְךָ שְׁלָמָה וְגֹו, דָאוֹדוֹג
בְמַטְרוֹנִיתָא, כְדַין עַטְרָא לִיה אִמְאָעָלָה כְדַקָא יָאֹות.
וְהַשְׁתָּא דָלָא אֲשַׁתְכַח מַלְפָא בְמַטְרוֹנִיתָא, כְדַין אִמְאָ
עַלְאהָ נְטָלָת כְתָרָא (ג"א עַטְרָא) וּמְנֻעָת מְפִיה מְבוּעָי
דְנַחְלִין, וְלֹא אֲשַׁתְכַח בְקַשְׁוִירָא חַד. כְבִיכּוֹל לֹא אֲשַׁתְכַח
חַד.

וּבְזַמְנָא דִתְתוֹב מַטְרוֹנִיתָא לְאַתָּר הַיְכָלָא, וּמַלְפָא
יַזְדוֹג עַמָּה בָזּוֹגָא חַד. כְדַין, יַתְחַבָּר כָלָא
פְחַדָא, בָלָא פְרוֹדָא, וְעַל דָא כְתִיב, בַיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהִי
אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. בַיּוֹם הַהוּא: **בְזַמְנָא** (קע"א) דִתְתוֹב
מַטְרוֹנִיתָא לְהַיְכָלָא, כְדַין כָלָא אֲשַׁתְכַח חַד בָלָא פְרוֹדָא.
וּכְדַין (עובדיה א) וְעַלְוָוּ מוֹשִׁיעִים בְהָר צִיּוֹן לְשִׁפּוֹט וְגֹו.

דְּתַבִּיא, אמר רבי שמעון, לא תיעול מטרוגיתא בחדותא בהיכליה עד דיתהן מלכotta דעשו, ותיסב מגיה נוקמין דגרמא כל הא. לברר תזוזוג במלכאה, והוא חדו שלים, הרא הוा דכתיב, ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו בקדמיתה, ולברר והיתה לי' המלוכה. מאן מלוכה, דא מטרוגיתא. הרא הוा דכתיב, והיתה לי' המלוכה. ולברר דיזוזוג בחדא, מה כתיב. והיה יי' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד.

(ירא ח') **ערות אחיך אבדך לא תגלה.** תאני רבי יהודה, דא ישראל לחתטא. ואחות אמר: דא ירושלם דלתטא. דבחובין אלין, גלוון ישראל בגין עממייא, ויתחריב ירושלם לחתטא. ועל דא תנינן, רחימוטא דקונדשא בריך הוא דקרה לישראל אחיהם, שפאמר (תהלים קב) למן אחיך ורعي אדרבה בא וגוו. (ווארינא מלין ותמן ס"א מיili תמן) **בת בנה** ובת בטה וכו' ואף על גב דאיונ באTAGLIYA ובאטפסיא וכון בתיריה. דהא עלמא איצטראיך לוז, ואינון ישובה דעלמא כמה דכתיב (משל כי) רעך ורע אביך) והאי רזא דמללה. דאמר רבי שמעון אמר רבי יהודה, אי אחיך למה רعي, ואי רعي למה אחיך.

אל לא פָּנָא, הַהְנוּא מֶלֶה דְּלֹא אֲתָעֵדִי לְעַלְמִין, אַקְרֵי רֵעַ,
כַּמָּה דָאָפֶ אָמֵר רֵעַ וּרְעֵב אַבְיךָ אֶל תְּעוֹזָב. וְהָאִ רֵזָא
דְּמֶלֶה דָאָמֵר רְבִי שְׁמֻעוֹן, אִימָא עַלְאָה, רֵעֵיא אַקְרֵי,
בְּגִינַן דְּלֹא אֲתָעֵדִי (ס"א ע"ב) רְחִימָוֹתָא דָאָבָא מִפְהָ (דף ע"ח ע"א)
לְעַלְמִין. וְאִימָא תְּתָאָה כָּלָה אַקְרֵי, וְאַקְרֵי אֲחוֹת, כַּמָּה
דָאָקִים נָא (שיר השירים ח) אֲחוֹת לְנוּ קְטָבָה.

וְהָיָינוּ סְתִם מִתְגִּיתָא דִילָן, דְכַתִּיב הָכָא, עֲרוֹת אֲחוֹתָךְ
בַת אַבְיךָ אוֹ בַת אַמְךָ, כִּיּוֹן דָאָמֵר בַת אַבְיךָ,
מַאי אוֹ בַת אַמְךָ. אַלְאָ, אֵי מִסְטוֹרָא דָאָבָא אֲשֶׁתְכָחָת,
חַכְמָה אַתְקָרֵי. וְאֵי מִסְטוֹרָא דָאִימָא, בִּינָה אַתְקָרֵי. וּעַל
כָל פְּנִים בֵּין הָאִי וּבֵין הָאֵי, מַאִימָא וְאָבָא אֲשֶׁתְכָחָת.
דָהָא יוֹדֵד לֹא אֲתָעֵדִי מִן ה' לְעַלְמִין. וְדָא הוּא רֵזָא
דְּמֶלֶה, מַוְלָּדָת בֵּית: מִסְטוֹרָא דָאָבָא. אוֹ מַוְלָּדָת חַוִּז:
מִסְטוֹרָא דָאִימָא.

רְבִי אָבָא אָמֵר, (משל כי) בְּחַכְמָה יִבְנֵה בֵּית, מִאן הוּא בֵּית
דְאַתְבָּגֵי בְּחַכְמָה. הוּי אִימָא דָא נְהָר דְנְפִיק מַעַדָּן,
בְּגִינַי פְהָ מַוְלָּדָת בֵּית. אוֹ מַוְלָּדָת חַוִּז. פְד נְפִקְתָּמָן וּ,
כַּמָּה דְכַתִּיב, (בראשית ב) עַצְם מְעָצָמי וּבָשָׂר מְבָשָׂרִי. וְכַתִּיב
(בראשית ב) וַיַּקְחֵ אֶחָת מַצְלָעֹתָיו, וְדָא הוּא מַוְלָּדָת חַוִּז,
מִאֵת דְזַעֵיר אֲנָפִין אֲשֶׁתְכָחָת, כַּמָּה דָאָתָמָר.

וּעַל דָא אָמֵר רְבִי יְהוּדָה, יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ אַקְרֵונָן לְקוֹדֵשָׁא

בריך הוא, דלא אעדי רחימوتא דלהון לעלמיין. ירושלם דלחתתא אחות אמך אתקרוי, כמה דכתיב, (זהלימים קכט) ירושלם הבנויות בעיר שחוبرا לה ייחדיו וגוו. מאי שחוبرا לה ייחדיו. בגין דאוונוג בה מלפאת מישית סטרין, בכל סטרי מלפאת, בדרכא צדיק, וכל בתרי מלפאת פליין ביה. והיינו שחוبرا לה ייחדיו.

רבי יצחק אמר, (זהלימים קכט) שם עלו שבטים שבטי יה. מאן שבטים. אלין תריסר תחומיין, דמתפרשין מההוא אילנא רבא ותקיף, דאחסין לון מסטרא דאבא, ואימא. הדא הויא דכתיב שבטי יה, משפר סחדותא, דאסheid ברא קדיישא (רצ"ה) (נ"א דאסheid אבא ואימא בברא קדיישא) דכתיב שבטי יה עדות לישראל, ואבונן נהרין עמייקין, דבגדין ואטמשון מן יה. וכלא (ס"א וכל ביה למה). להודות לשם יי'. (ס"א ובגין ביה) כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד, לאחסנא מלכותא קדיישא הויא ובנוו לדורי דרין, ודא היא שירתא דאמר דוד על מלכו עלאה קדיישא.

רבי חזקיה אמר, כלא ברוז עלאה הויא, לאחזהה דמאן דפיגים לחתטא, פגיים לעילא. ערות פלטה לא תגלי, דתגבין עונתן של תלמידי חכמים משבת לשבת. בגין דידעין רזא דמלחה, ויכוונון לבא, וישתבח רועיתהון

שלים. וּבְנֵין דָאָלִידֹ אַקְרָוֹן בְּנֵין דְמַלְכָא. וְאֵי אֶלְעָזָר
פָגִימָנוּ מֶלֶה לְתַתָּא, כִּבְיכָל פְגִימָין אִינְפּוּן בְּכָלָה דְלֻעִילָא,
כְּדַיָּן כְּתִיב עֲרוֹת פְלַתְךָ לֹא תְגַלְּה. דָא בְּגִינְעָן דִּידְעָן
אוֹרְחָן דָאָרְיִיתָא. שָׁאָר עַמָּא הַהְוָא דָאָתְגָּלִיא, פְלַתְךָ
מִמְשָׁ, וּבְחוֹבָא דָא שְׁכִינְתָּא אָסְטָלָקָת מִבְּינְיָה.

תָּאָנָא, אַתְגָּלִיף שָׁמָא קָדִישָׁא בְּסֶטֶרֶין יַדְעָן, בְּאַתְוָן
רְשִׁימָין דְעַשְׂרֵין וְתַרְיָין (ס"א י' בָא, א' בִי, י' בְבָ, ב' בִי, י' בָא,
ב' בָה, ר' בָג, י' בָה, ה' בִי, ג' בָה, ה' בְד) אֶלְוָה השנִי נוֹסְחָאות מֵצָאנוּ בְהֻעְתקוֹת אֲשֶׁר
לִפְנֵינוּ י' בָא, א' בִי. י' בְבָ, ב' בִי. ו' בָא' ה' בָג, יוֹד
בָה"א, יוֹד בְגִימָל, ה"א בְיוֹד גִימָל בָה"א, ה"א
בְדַלְתָה (י' בְד, ד' בִי, י' בָה, י' בָג, ה' בִי, ג' בִי, ר' בִי). כְלָהוּ מַתְגָּלְפִי
בְיֹד, יוֹד סְלִיק לֹזָן.

ה"א כְלָיל בְיֹד, מְגִיה נְפָקָת, כְדַי מַעֲטָרִין לְאַבָּהָן.
אַתְפִתְחָת ה"א בְגַחְלוֹי, וְאַעֲטָר לְרִישָׁא דּוּ, דְתַמְנוּ
שְׁרִיְין אַבָּהָן.

ו' כְלָיל שִׁית אַתְוָן, וּכְלָהוּ כְלָיל יוֹד. י' (יוֹד) אַתְגָּלִיף
בְגַלוֹפּוֹי, וְסְלִיק לְאַתְעַטְרָא בְתִרְיסָר אַתְוָן אַחֲרָגִינִין,
מְגִיה נְפָקָה עָשָׂר אַמִירָן בְגַלוֹפּוֹי, וּכְלָהוּ שְׁבִילִין דָאָרְחָא
עַלְאָה, (ס"א דָאָרָחָן דָאָרְיִיתָא) יַקְרָא דְכָלָא. כְדַי ה"א אַחֲרָא
אַתְכָלִילָת מִן כְלָהוּ, גְלִיפָא מְסֶטֶרָא מְתִיחָא (ס"א מְתִיחָדָא)
טְמִירָא, לְאַוְלָדָא לְתַתָּא.

אתגליפו (ס"א אתפליגו) **כלחו באربعין ותרין אתוון, וכלהו** פְּרִישָׁנָא בְּמַתְנִיתָא דִּידָן, וכלהו סְלִקָּו בְּרִישָׁא דְמַלְפָא. **שבע שבתין שלימין, מתפרשין בשבעין אתוון.** שבעין ותרין אסתלקו, ואסתלקו באות ו' (ס"א י"ד), ר' שימין בפ' ויהי בשלח פרעה בקרא ויסע ויבא ויט. כד בטלה שכינתה, זו ר' שימין אתרשים ביה, שבעה אסתלקו (ד"ע"ח ע"ב) מגיה, באתוון ר' שימין. תאנא, אסתלקו אתוון ברשימים ידיין, וארחין סתימים, בר לזקאי קשות, סמכי עלמא.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר, תא חזי, הגי עשרין ותרין אתוון גליפין באורייתא, כלחו מתפרשן בהני (נ"א מאליין) עשר אמiron. כל אמירה ואמירה מאליין עשר, דייבון כתרי מלכא כלחו גליפין באתוון ידיין (ד"א אחרני), בגין כי שמא קדישא אתפסיא באתוון אחרניין, וכל אמירה, אויזף לאמירה עלאה מפה אותו, בגין דאתפליל האי בהאי. ועל דא שמא קדישא, גליפנא ליה באתוון אחרניין, בגין דאתפסיאן דא בדא, ודא בדא, עד דמתකשרן כלחו בחדא.

ומאן דבעי למגdu צרופי שמאן קדישין, ליגdu אינון אתוון דרשימים בכל כתרא ובכתרא, וכדין ליגdu ויתקיים בכלא. זהא גליפנא לון, בכל אינון אתוון

דָרְשִׁים וַיַּדְעֵן בְּכֹל פֶּתֶרֶא וְכַתְרֶא, מִסְפְּרָא עַלְהָה דְשַׁלְמָה. וְהַכִּי סְלִיק בִּידָן, וְחַבְרִיא גְּלִיפִין לוֹן, (ס"א) וְחַבְרִיא גְּלִינִין לוֹן) וְשִׁפְיר הַוָּא, דְהָא כָּל פֶּתֶרֶא וְכַתְרֶא אֲזִיף לְחַבְרִיא אַתוֹי, כִּמֵּה דְאָקִימָנָא, וְלוּמָגִין דְלָא אַצְטְרִיךְ אֶלָּא, בְּאַתוֹי אִינּוֹן דְרָשִׁיםִין בֵּיה. וּכְלָהו יַדְעֵן לְגַבֵּי חַבְרִיא וְהָא אָקִימָנָא לוֹן.

וְכָאַיְן אִינּוֹן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דֵין וּבְעַלְמָא דָאַתִּי, דְקִוְדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִּקְרִיהָן, וּמְגַלִּי לְהֻזָּן רְזִין עַלְאַיְן דְשִׁמְיָה קָדִישָׁא, דְלָא גְּלִי לְעַלְאַיְן קָדִישָׁין, וּעַל דָא יְכַיל מְשָׁה, לְאַתְעַטְרָא בִּגְנִי קָדִישָׁין, וּכְלָהו לָא יְכַלִּי לְמַקְרֵב בְּהַדִּיה, בְּנוֹרָא יְקִידְתָּא, וְגּוֹמְרִי דָאַשָּׁא. דָאֵי לָאו הַכִּי, מְאוֹן הָוּה לֵיה לְמְשָׁה, לְמִיקְם בִּגְנִיהָן. אֶלָּא זֶה אַחֲרָה חֹלְקָא דְמְשָׁה, דְהָא כַּד שָׁאָרִי לְמַלְלָא עַמִּיה קָדִשָּׁא בָּרִיךְ הוּא, בְּעָא לְמַנְדָע שִׁמְיָה קָדִישָׁא (ס"א שְׁמוֹןִ קָדִישָׁין), סְתִים וְגַלִּיא, בְּכֹל חַד וְחַד כְּדָקָא חַזִּי, וּכְדַיְן אַדְבָק וַיַּדְעֵן יְתִיר מִפְלָבָגִי עַלְמָא.

תָא חַזִּי, בְּשַׁעַתָּא דְסְלִיק מְשָׁה גַו עַבְנָנָא יְקִירָא, עַל בִּגְנִי קָדִישָׁין. פָגַע בֵיה חַד מְלָאכָא בְשַׁלְהוּבִי נֹרָא, בְעִינֵין מְלַהְטָן, וְגַדְפּוֵי מְזֻקָּן, בְּעָא לְשָׁאָפָא לֵיה בְגּוּוִיה. וְהַוָּא מְלָאכָא גְּבָרִיאָל (ס"א גּוֹרִיאָל) (ס"א גּוֹרְנָאָל) (קְמוֹאָל) שִׁמְיָה, כְּדַיְן אַדְפָר מְשָׁה חַד שָׁמָא קָדִישָׁא. דְהָוּה

גָּלִיף בְּתִרְיֵסֶר אַתְּוֹן, וְאַזְדַּעֲזָע וְאַתְּרֵגֶשׁ, עַד דְּסָלִיק
מְשָׁה בְּינֵיהֶgo. וְכֵן לְכָל חֶד וְחֶד, זְפָאָה חִילְקִיה (שםות נח ע"א)
וְהָא אַזְקִימְנָא מְלִי.

עַרְוֹת אָשָׁה, וּבְתָה לֹא תְגָלָה. תָּאָנָא, בְּתִקְנִי מַטְרוֹנִיתָא
אַזְקִימְנָא אַלְיִין עַרְיִין, אָפָּה עַל גַּב דָּאִיבָּוּן (ב"א עַרְיִין
איינע) בְּאַתְּגָלִילִיא וּבְסְתִימִיא, וְתִמְןָן בַּת בְּנָה וּבַת בְּתָה. דָּהָא
עַלְמָא אַצְטְּרִיךְ לוֹן, וְאַיְבָּוּן יִשְׁוָּבָא דְּעַלְמָא, כְּמָה
דְּאַזְקִימְנָא. וְמַאן דְּגָלִילִיחָד עַרְיִיתָא מְבִינְיהָו, וּוְיִלְיָה, וּוְיִלְיָה,
לְנַפְשֵׁיהָ, דָּהָא גָּלִילִי בְּגִין דָּא עַרְיִין אַחֲרָנִין.

וְתִנְגִּיאָ מְלָה בְּתְרָאָה דְּעַשְּׂרָ אַמִּירָן דְּאָוְרִיתָא, (שםות ב) לֹא
תְּחִמוד אִישָׁת רַעַף, בְּגִין דָּהָא כַּלְלָא דְּכַלְהָו. וְמַאן
דְּחַמִּיד אַתְּתָא אַחֲרָא, כְּאַלְוָ אַעֲבָר עַל אָוְרִיתָא
כַּלָּא. בָּרָם לֹא אִיתָה מְלָה דְּקִיִּימָא קְמִי תְּשׁוּבָה. וְכֵל שְׁכֵן
אֵי קְבִיל עֻזְבִּשְׁיָה כְּדוֹד מְלָכָא. אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, תְּגִינָּנוּ, כֵּל
מַאן דְּחָבָ וְאַתְּפָרֵשׁ מַהְהֹוא חֹבָא, תְּשׁוּבָה קָא מְעַלְיָא
לִיה טַפְיָ. וְאֵי לָאו, לֹא סְלִיק בִּידֵיה תְּשׁוּבָה, וְלֹא
מְעַלְיָא לִיה. אֵי חַכִּי, דְּזֹוד הַיְדָקָה לֹא אַתְּפָרֵשׁ מִבַּת שְׁבָע
לְבָתָר. אָמָר לִיה, בַּת שְׁבָע דִּידֵיה הָוֹת, וְדִידֵיה נְטִילָה,
דָּהָא מִת בְּעַלְהָ.

דְּתִנְגִּיאָ, אַזְדְּמַנְתָּ הָוֹת בַּת שְׁבָע לְדֹוד, מִיּוֹמָא דְּאַתְּבָרִי
עַלְמָא, וְמָה עַכְבָּא לִיה. דְּנַטֵּל בְּרִתְיָה דְּשָׁאָול

מלֵכָא, וְהַהוּא יוֹמָא גִּטְלָה אֲוִירָה בְּרַחְמֵי, אֲפָעָל גַּבְּ דַּלְאָ הוּת דִּילִיה. לְבַתֵּר אַתָּא דָוד, וְגִטְלָל דִּילִיה, וְעַל דָּדוֹד דִּחְיק שְׁעַתָּא קָמֵי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְקַטְלָא לְאוֹרִיה וְלְמַעֲבֵד הַכִּי. אֲבָאִישׁ קָמִיה, וְאַעֲנֵשׁ לִיהְ לְדוֹד, דָהָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעָא לְאַתָּבָא לִיהְ לְדוֹד, לְקִיְמָא לִיהְ מְלֻכּוֹתָא קָדִישָׁא עַלְאָה. וּכְדֹתָבָא, לְדִידִיה תָּבָא.

תָּאָנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מֵאַי דְכַתִּיב אָנִי יְיָ. אָנִי יְיָ: עַתִּיד לִתְןֵ שֶׁכְר טוֹב לְצִדְיקִים לְעַתִּיד לְבָא. אָנִי יְיָ עַתִּיד לְהַפְּרֹעַ מִן הַרְשָׁעִים לְעַתִּיד לְבָא. אַינּוּן דְכַתִּיב בְּהָו (ישועה ס"ו) הַפּוֹשָׁעִים בִּי. כתִּיב אָנִי יְיָ, וכַתִּיב (דברים ל"ב) אָנִי אָמִית וְאָחִיה. אֲפָעָל פִי (דף נ"ט ע"א) שָׁאָנִי בְמִדְתַּת הַרְחָמִים, הַרְשָׁעִים הַוּפְכִים אָתֵי לְמִדְתַּת הַדִּין. דְתַנְיָא, שֵׁם מֶלֶא: יְיָ אֱלֹהִים. זָכוּ יְיָ, וְאֵלָא אֱלֹהִים. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, חִיּוּ בֵין עֲבָדֵי פְגִימָוֹתָא לְעִילָא. מַאי פְגִימָוֹתָא. כַּמָּה דְאֹקִימָנָא פְגִימָוֹתָא מִמְשָׁ, וְהָא אַתָּמָר.

תָּאָנָא כתִּיב וְאֵל אֲשָׁה בְּגַדְתָּא טוֹמָאתָה לְאַתְקָרְבָּ לְגַלּוֹת עֲרוֹתָתָה, תָּנוּי רַבִּי יְהוּדָה, הָרָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְוחָאי שָׁאָרִי בְגּוּיה, בְּלָהָו זְפָאִין, חַסִּידִין, בְּלָהָו דְחַלִּי חַטָּאה בְּגַהְגָה. שְׁכִינָתָא שְׁרִיא בְּגַיִיהָן, מַה דְלִית בֶּן בְּדָרִין אַחֲרָגִין. בְגִינִי כֵּה מַיְלָין אַיְנוֹן מַתְפְּרִשָּׁן, וְלֹא אַתְטָמָר. בְּדָרִין אַחֲרָגִין לֹא הַכִּי, וּמַלְיָן דָרְזִי עַלְאָה לֹא יְכַלְיָן

לגלאה, ואיבון דידייע מסתפו. דברי שמעון כד היה אמר רוזא דהאי קרא, חביריא כלחו עיגיהון בעין דמעין, וכלחו מילין דאמר הוועיגייהו גליין, כמה דכתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות.

דיומא חד שאיל רבי ייסא אמר, ביעא דקושטא (ס"א דשדי), **דנקא מעופה דשריא** (ס"א דשדי) **בןורא,** **אתבקע לארבע סטרין.** תריין סלקין מביהו, וחד מאיך, וחד רביע ברבייע (ס"א נבייע נבייע) **דימא רבא.** אמר רבי אבא, עבדת קמיה דברי שמעון, קדש חול, דהא כתיב פה אל פה אדבר בו. אמר לייה רבי שמעון, עד לא יתבקע ביעא, (שםות ס"א ע"ב, קע"ד ע"א) **תשתק מעלה מא.** וכך היה באדרא דברי שמעון.

תאנא, ביוםוי דברי שמעון היה אמר בר בש לחבירה, **פתח פיך ויאירו דבריך.** בתר **דשביב רבי שמעון,** והוא אמרי (קהלת ח) **אל תתן את פיך לחטיא אתبشرך.**

תניא אמר רבי שמעון, אי בני עלמא מסתכלין بما דכתיב באורייתא, לא ייתון לארגזא קמי מאיריהון. **תאנא,** כド מתערין דיבין קשיין לאחטה בעלה מא, ולא אישה בגנת טומאתה וגוו, הכא כתיב (תהלים כה) **סוד יי' ליראיו,** (ר"צ ע"ב ובادرא ס"א ובהאי דרא) **ובאדרא**

קדישא אמר, הכא אצטראיכנא לגלאה, דהא לאתר דא אסתלק.

דתגבין, בשעתה דחויא תקיפה דלעילא אתער, בגין חובי עלמא, שاري ואתחבר עם נוקבא, ואטיל בה זומא, אתפרש דכורה מיניה, בגין דהא אסתאבת, ואתקראיית מסאבא, ולא אתחזוי לדכורה למקרב בהדה, הווי אי אסתאב הויא בהדה, בזמנא דאייהי אסתאבת.

וְתַאֲנָא, (תשא קצ"ב) מאה ועשרה וחמש זיני מסאותה נחתו לעלמא, דמתאחדן מסטרא דחויא תקיפה, ושבעה ועשרין רברבין מניהו, מתאחדן בנוקבי, ואתדקון בהופ. ווי למאן דיקרב בהדה בהויא זמנא, דמאן דיקרב בהדה, אחוי פגימויתא לעילא, דהא בחובא דא, אתער חוייא תקיפה לעילא, ואשדי זומא באתר דלא אצטראיך, ואתחבר בנוקבא, ואתרבי שעירה לדכורה, בנוקבא אסתאבת, ושערהא רבא, וטיפורהא סגיאג, וכדין דינין שרין לאתערא בעלמא, ויסתאbone כלא. הדא הויא דכתיב, (במדבר יט) כי את מקדש יי' טמא, מקדש יי' אסתאב, בחובייהו דבני נשא.

ת Ана, מי דכתיב, (בראשית ג) ואיבה אשית בין ובין האשה, ארבעה ועשרים זיני מסאותה אטיל

חוּיא בְּנוֹקְבָא, כִּד אֲתַחְבֵּר עָמָה, כְּחֻשְׁבֵן וְאֵיבָה, וְעִשְׂרֵין
וְד' זִיבִּין (ס"א דינין) מִתְעָרִין לְעִילָּא, וְעִשְׂרֵין וְאַרְבָּע לְתַתָּא.
וְשַׁעֲרָא רֶבֶא, וְטוֹפְרִין סְגִיאָו, וּכְדִין דִיבִּין מִתְעָרִין
בְּכָלָא. וְתַאֲנָא כִּד בְּעֵת אֲתַתָּא לְאַתְדְּבָאָה, בְּעֵיא לְסְפָרָא
הַהוּא שַׁעֲרָא דָרְבִּי בְּיוֹמָא דָאֵיהִ מְסָבָא, וְלְסְפָרָא
טוֹפְרָהָא, וְכָל הַהוּא זִוְּהָמָא דִי בְּהָוָן.

דְּתַאֲנָא בְּרוּזִי דְמְסָבָותָא, זִוְּהָמָא דְטוֹפְרִין, יִתְעַר
זִוְּהָמָא אַחֲרָא, וּבְגִינִּי כֵּה, בְּעֵין גְּנִיזָא, וּמְאָן
דְּאַעֲבָר לְזָוֵן לְגִמְרִי, כְּאֵלֹו אַתְעַר חָסֵד בְּעַלְמָא. דְתַנִּיא
לֹא לְבָעֵי לִיהְ לְאִינְישׁ לְמִיחָב דּוּכְרָנָא לְזִיבִּין בִּישִׁין.
דְתַנִּיבִּין (ע"ז ע"א) אַלְף וְאַרְבָּע מָהָה וְה' זִיבִּין בִּישִׁין,
מִתְאַחֲדָנוּ בְּהַהוּא זִוְּהָמָא, דְאַטִּיל הַזָּיא תְּקִיפָא, וּכְלָהּוּ
מִתְעָרִין בְּהַהְיָא זִוְּהָמָא דְטוֹפְרִין.

וְאַפְּיָלוּ מְאָן דְבָעֵי, יַעֲבִיד בְּהוּ חַרְשֵׁין לְבָגִי נְשָׁא, מְשֻׁום
אִינְוֹן דְתַלְיָין בְּהָוָן, וּמְאָן דְאַעֲבָר (דף ע"ט ע"ב) לְזָוֵן,
כְּאֵלֹו אַסְגִּי חָסֵד בְּעַלְמָא, וּדִיבִּין בִּישִׁין לֹא מְשַׁתְּפָחִין.
וַיַּעֲבֵר הַהוּא זִוְּהָמָא וְטוֹפְרָהָא דְרָשִׁים בְּיַהְיָה. דְתַנִּיא, מְאָן
דְּדָרִיךְ בְּרָגְלִיהְ, אוֹ בְּמִסְאָנִיהְ עַלְיִיהְ, יַכְלֵל לְאַתְזָקָא.
וּמָה בְּהָאֵי שִׁירִי דְשִׁירִי דְזִוְּהָמָא דְלַעַילָּא כֵּה, אֲתַתָּא
דְמַקְבָּלָא וְאֲתַחְבָּרָת בְּחוּיא, וְאַטִּיל בְּהָ זִוְּהָמָא, עַל אַחֲת
כִּמָּה וּכִמָּה. וּוֹי לְעַלְמָא דְמַקְבָּלָא מִינָה מִתְהָוָא זִוְּהָמָא,

בגיני לך ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב.
 אמר רבי שמעון, אמר קודשא בריך הוא, הביאו עלי
 כפרה בראש חדש. עלי וዳי, בגין דיתעבר ההוא
 חוייא, יתבسم מאן הביעיא. עלי: כמה כתיב, (ישעה ו)
 שרפים עומדים ממעל לו. ועל דא כתיב בקרח, (במדבר ט)
 הנועדים על יי', דבגיניהון אתער מאן דאתער דאי
 מסטריהו. אויף הכא הביאו עלי כפרה, עלי ממש. בגין
 דיתבسم ויתעבר ולא אשתחח חוייא באתר דשארי. וכל
 כך למה. על שמעתי את הירח, ושלטה בה מאן דלא
 אצטראיך. ובגין כד כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא
 תקרב.

זפאה דרא, רבי שמעון בן יוחאי שארי בגויה. זפאה
 ערביה בין עלאין ותטאין. עלייה כתיב, (קהלת י)
 אשריך ארץ שלכה בן חורין. מהו בן חורין. דזקיפה
 רישא לגלאה, ולפרשא מלין ולא דחיל. בהאי דאייה בן
 חורין, ויימא מי דבעיא ולא דחיל. מהו מלכה. דא הוא
 רבי שמעון בן יוחאי, מאריה דאוריתא, מאריה
 דחכמתא. דבד הויה רבי אבא וחברייא חמאן לרבי
 שמעון, הו רהטי אבתריה, ואמרי, (הושע י) אחרי יי' יילכו
 באריה ישאג.

אמר רבי שמעון, כתיב (ישעה ס) זה יהיה מדי החדש בחדשו

ומדי שבת בשבתו, אמאי שקייל דא בדא. אלא כלא בחד דרגא סליקי, דא אוזווג בדא. וחדוותא דדא בדא לא אשתח, אלא כפ' אתגלי עתיקה קדישא, וכדין חדוותא הכלא. ותגינן, כתיב (תהלים צב) מזמור שריר ליום השבת, ליום השבת ממש. שבחא דקא משבח קידשא בריך הוא. כדיין חדוותא אשתח, ונשmeta אתוספת. דהא עתיקה אתגלי וזוגא יזדמן.

אוף כי בחדתותי סירה, דהא נהיר לה שימוש בחדוותא דנהירו דעתיקא לעילא. בגין כי האי קרבנא הוא לעילא, בגין דיתבsem כלא, וישתחחדוותא בעלמא, ועל דא הביאו עלי כפלה, דיקא מלחה.

תאנא, כתיב (במדבר כח) עולת שבת בשבתו על עולת התמיד, דבעי לכובנא לבא לעילא לעילא, יתר משאר יומין. ועל דא על עולת התמיד דיקא. בגין דבגין בחפה (שמואל א) ותתפלל על יי', על דיקא, בגין דבגין במזלא קדישא תלין, כמה דאoki מנא ולית לך מלחה באורייתא, או את זעירא באורייתא. דלא רמייז באחכמתא עלאה, ותלין מגיה תלין רזין דחכמתא עלאה, הדא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) קוואצוטיו תלתלים, והא אטמר.

רַبִּי יוֹסֵי אֲשֶׁרְחִיה לְרַבִּי אָבָא, דְּהַוָּה יִתְּבּוּ וּקְאָרִי, הָאֵי
קָרָא דְכַתִּיב, (תהלים נה) הַשְׁלֵך עַל יְיָ יְהֻבָּה, עַל
דִּיקָא, דְּהָא מְזֻוגִי בְמְזֻלָּא תְּלִיּוֹן. רַבִּי יְהֻדָּה הוּא קָאָרִי,
 (תהלים לט) עַל זֹאת יִתְפְּלֵל כָל חָסִיד אֲלֵיכָ לְעַת מְצָא. עַל
 זֹאת וְדָאי. לְעַת מְצָא, הָא אָוּקִימָנָא. אָבָל לְעַת מְצָא,
 כִּמְהָ דְכַתִּיב, (ישעה נה) דִרְשׁו יְיָ בְהַמְצָאוֹ קָרְאוּהוּ בְהִיוֹתוֹ
 קָרוֹב. דָבָר אַחֲרָ לְעַת מְצָא, בְשֻׁעַתָּא דְגַהְרִין גַגְדִין
 וְאַתְמְשָׁכָאן, וּמְסְתְּפָקִי אָבָהָן, וּמְתִבְרָכָאן כֵלָא. רַק
 לְשַׁטְף מִים רַבִּים, מְאָן שַׁטְף מִים רַבִּים, דָא עַמִּיקָא
 דְמְבוּעָין וְגַהְרִין, דְמָאָן יַזְבָּה לֵיה, וְמָאָן יַזְבָּה לְקַרְבָּא
 וְלִסְלָקָא תְּמָן. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב בֵיה, (תהלים לט) רַק לְשַׁטְף
 מִים רַבִּים אַלְיוֹ לֹא יִגְעַזּוּ דָהָא לֹא זְפָאָן, וְלֹא יִכְלִין.

רַבִּי יִצְחָק אָמָר, כתיב (תהלים כז) אַחֲת שָׁאַלְתִּי מֵאָת יְיָ
 אָוֹתָה אֲבָקֵשׁ וְגַוּ. זְפָאַיִן אַיְנוֹ צְדִיקִיָּא, דְכַמָּה
 גְּנִיזָין עַלְאַיִן טְמִירִין לְהוּ בְהַהְוָא עַלְמָא, דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךָ
 הָוּא מְשֻׁתְעִשָּׂע בְּהוּ בְאַיְנוֹ עַלְמִין, כִּמְהָ דְאָוּקִימָנָא
 בְּנָעָם יְיָ, וְהָא אָפָמָר. רַבִּי חַזְקִיהָ אָמָר מְהֻכָּא, (ישעה סד)
 עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זְוַלְתָּךְ יַעֲשָׂה לְמַחְפָּה לוּ. יַעֲשָׂה,
 תַּעֲשָׂה מְבָעֵי לֵיה. אֲלֹא יַעֲשָׂה וְדָאי, הַיְינוּ (ישעה לח) יוֹסִיף
 עַל יְמִיךָ חַמֵּשׁ עַשֶּׂרֶה שָׁבָת. וְהַיְינוּ הַשְׁלֵך עַל הֵי יְהֻבָּה.
 וְכַתִּיב וְתִתְפְּלֵל עַל יְיָ. וְכֵלָא חד.

זֶפְאָה חֹלֵק הָעוֹלָם בְּצִדְיקִיָּא, בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא (ד"ף פ' ע"א) דָאַתִּי, עַלְיָהוּ כְתִיב (תהלים ח) וַיִּשְׂמַחֲוּ כָל חֻסְכִּי בְּךָ לְעוֹלָם יַרְגְּנוּ וְתַסְךָ עַלְיָמוֹ וַיַּעַלְצֵוּ בְךָ אֹהֶבְיִ שְׁמֶךָ. וכְתִיב (תהלים קמ) אֵךְ צִדְיקִים יוֹדוֹ לְשָׁמֶךָ יִשְׁבֹּו יִשְׁרִים אֶת פָנֵיךָ. וכְתִיב (תהלים ט) וַיַּבְטַחַךְ יוֹדָעִ שְׁמֶךָ בְּיַיְלָא עֹזֶב דָרְשֵׁךָ יִיְזֵךְ.

ברוך יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמָלוֹךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פרק קָדוֹשִׁים

(ויקרא ט) וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה לְאָמֵר. דָבָר אֶל כָל עַדְתָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְرָת אֲלֵיכֶם קָדוֹשִׁים תִהְיוּ כִי קָדוֹשׁ אֱנֹני יי' אֱלֹהֵיכֶם. רַبִי אֶלְעֹזֵר פָתֵח, (תהלים לב) אֶל תִהְיוּ בְסֻסָם כְפֹרֶד אֵין הַבִּין וְגֹו. בְכָמָה זָמְנֵין אָוֹרִיִתָא אָסְהִידָת בָהוּ בְבָנֵי נָשָׂא, בְמָה זָמְנֵין אֲרִימָת קְלִין, לְכָל סְטְרִין לְאַתְעָרָא לְהָגֵג, וּכְלָהוּ דְמִיכִין בְשִׁינְתָא בְחֹובִיהָן (ס"א בְחוּרִיהָן), לֹא מִסְתְּכִלֵין, וְלֹא מִשְׁגִיחֵין, בְהִינֵד אֲנִפְפִין יִקְוִמּוֹן לְיּוֹמָא דְדִינָא עַלְאָה, בְדֵי תַבְעַ לֹזֶן מְלָפָא עַלְאָה עַלְבּוֹנָא דְאָוְרִיִתָא, דְצִוּוֹתָת לְקַבְלִיהָן, וְלֹא אָהָדרוּ אֲנִפְפִין לְקַבְלָה, דְכָלָהוּ פְגִימִין בְכָלָא, דְלֹא יִדְעַ מְהִימְנוֹתָא דְמְלָפָא עַלְאָה, וְוַיְלֹזֶן וְוַיְלַבְשֵׁהָן. דְהָא אָוְרִיִתָא בֵיהֶ אָסְהִידָת, וְאָמְרָת (משל ט) מֵפָתִי יִסּוּר